፪፤ በችሎቱ ፡ አመስግኑት ፤
በታላቅነቱ ፡ ብዛት ፡ አመስግኑት ።
፫፤ በመለከት ፡ ድምፅ ፡ አመስግኑት ፤
በበገናና ፡ በመሰንቆ ፡ አመስግኑት ።
፬፤ በከበሮና ፡ በዘፈን ፡ አመስግኑት ፤
በአውታርና ፡ በእምቢልታ ፡ አመስግኑት ።
ድምፁ ፡ መልካም ፡ በሆነ ፡ ጸናጽል ፡ አመስግኑት ፤ ፭፤
እልልታ ፡ ባለው ፡ ጸናጽል ፡ አመስግኑት ።
እስትንፋስ ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፮፤
ያመስግን ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መ ጽ ሐ ፈ ፡ ም ሳ ሌ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ የዳዊት ፡ ልጅ ፡ የሰሎ
ሞን ፡ ምሳሌዎች ፤
፪፤ ጥበብንና ፡ ተግሣጽን ፡ ለማወቅ ፥
የእውቀትንም ፡ ቃል ፡ ለማስተዋል ፥
፫፤ የጥበብን ፡ ትምህርት ፡
ጽድቅንና ፡ ፍርድን ፡ ቅንነትንም ፡ ለመቀበል ፥
፬፤ ብልሃትን ፡ ለአላዋቂዎች ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ፡
ለጐበዛዝትም ፡ እውቀትንና ፡ ጥንቃቄን ፥
፭፤ ጠቢብ ፡ እነዚህን ፡ ከመስማት ፡ ጥበብን ፡ ይጨ
ምራል ፥
አስተዋይም ፡ መልካም ፡ ምክርን ፡ ገንዘቡ ፡
ያደርጋል ፥
፮፤ ምሳሌንና ፡ ትርጓሜን ፡
የጠቢባንን ፡ ቃልና ፡ የተሸሸገውን ፡ ነገር ፡ ለማ
ስተዋል ።

፯፤ የጥበብ ፡ መጀመሪያ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍ
ራት ፡ ነው ፤
ሰነፎች ፡ ግን ፡ ጥበብንና ፡ ተግሣጽን ፡ ይንቃሉ ።
፰፤ ልጄ ፡ ሆይ ፥ የአባትህን ፡ ምክር ፡ ስማ ፥
የእናትህንም ፡ ሕግ ፡ አትተው ፤
፱፤ ለራስህ ፡ የሞገስ ፡ ዘውድ ፡
ለአንገትህም ፡ ድሪ ፡ ይሆንልሃልና ።
፲፤ ልጄ ፡ ሆይ ፥ ኃጢአተኞች ፡ ቢያባብሉህ ፡ እሺ ፡
አትበል ።
፲፩፤ ደምን ፡ ለማፍሰስ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ና ፡ እናድባ ፥
ለንጹሕም ፡ ያለ ፡ ምክንያት ፡ ወጥመድን ፡ እን
ሸምቅበት ፡ ቢሉ ፤
በሕይወታቸው ፡ ሳሉ ፡ እንደ ፡ ሲኦል ፡ ሆነን ፡ ፲፪፤
እንዋጣቸው ፥
በሙሉም ፡ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ እንደሚወድቁ ፡
ይሁኑ ፤
መልካሙን ፡ ሀብት ፡ ሁሉ ፡ እናገኛለን ፥ ፲፫፤
ከምርኮውም ፡ ቤታችንን ፡ እንሞላለን ፤
ዕጣህን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ጣል ፤ ፲፬፤
ለሁላችንም ፡ አንድ ፡ ከረጢት ፡ ይሁን ፡ ቢሉ ፤
ልጄ ፡ ሆይ ፥ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ በመንገድ ፡ አት ፲፭፤
ሂድ ፥
ከጎዳናቸውም ፡ እግርህን ፡ ፈቀቅ ፡ አድርግ ፤
እግሮቻቸው ፡ ወደ ፡ ክፉት ፡ ይሮጣሉና ፥ ፲፮፤
ደም ፡ ለማፍሰስም ፡ ይፈጥናሉና ።
መርበብ ፡ በወፎች ፡ ዓይን ፡ ፊት ፡ በከንቱ ፡ ትተ ፲፯፤
ከላለችና ።
እነርሱም ፡ በደማቸው ፡ ላይ ፡ ያደባሉ ፥ ፲፰፤
በነፍሳቸውም ፡ ላይ ፡ ይሸምቃሉ ።
እንዲሁ ፡ ይህ ፡ መንገድ ፡ ትርፍን ፡ ለማግኘት ፡ ፲፱፤
የሚሳሳ ፡ ሁሉ ፡ ነው ።
የባለቤቱን ፡ ነፍስ ፡ ይነጥቃል ።

ጥበብ ፡ በጎዳና ፡ ትጮኻለች ፤ ፳፤
በአደባባይ ፡ ድምፅዋን ፡ ከፍ ፡ ታደርጋለች ፤
በአደባባይ ፡ ትጣራለች ፤ ፳፩፤
በከተማይቱ ፡ መግቢያ ፡ በር ፡ ቃልን ፡ ትናገራ
ለች ፡—
እናንት ፡ አላዋቂዎች ፥ እስከ ፡ መቼ ፡ አላዋቂ ፳፪፤
ነት ፡ ትወድዳላችሁ ?
ፌዘኞችም ፡ ፌዝን ፡ ይፈቅዳሉ ?
ሰነፎችም ፡ እውቀትን ፡ ይጠላሉ ?

፳፫፤ ወደ ፡ ዘለፋዬ ፡ ተመለሱ ፤
እነሆ ፥ መንፈሴን ፡ አፈስስላችኋለሁ ፤
ቃሌን ፡ አስተምራችኋለሁ ።
፳፬፤ በጠራሁ ፡ ጊዜ ፡ እምቢ ፡ ስላላችሁ ፥
እጄን ፡ በዘረጋሁ ፡ ጊዜ ፡ ማንም ፡ ስላላስተዋለ ፥
፳፭፤ ምክሬን ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ቸል ፡ ስላላችሁ ፥
ዘለፋዬንም ፡ ስላልፈቀዳችሁ ፤
፳፮፤ እኔም ፡ ስለዚህ ፡ በጥፋታችሁ ፡ እስቃለሁ ፤
ጥፋታችሁም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ አላግጥባችኋለሁ ፤
፳፯፤ ድንጋጤ ፡ እንደ ፡ ጐርፍ ፡ በደረሰባችሁ ፡ ጊዜ ፥
ጥፋታችሁም ፡ እንደ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፥
ጭንቀና ፡ መከራ ፡ በወረደባችሁ ፡ ጊዜ ።
፳፰፤ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ይጠሩኛል ፥ እኔ ፡ ግን ፡ አልመልስም ፤
ተግተው ፡ ይሹኛል ፥ ነገር ፡ ግን ፡ አያገኙኝም ።
፳፱፤ እውቀትን ፡ ጠልተዋልና ፥
እግዚአብሔርንም ፡ መፍራት ፡ አልመረጡምና ፤
፴፤ ምክሬን ፡ አልፈቀዱምና ፥
ዘለፋዬንም ፡ ሁሉ ፡ ንቀዋልና ፤
፴፩፤ ስለዚህ ፡ የመንገዳቸውን ፡ ፍሬ ፡ ይበላሉ ፥
ከራሳቸው ፡ ምክር ፡ ይጠግባሉ ።
፴፪፤ አላዋቂዎችን ፡ ከጥበብ ፡ መራቅ ፡ ይገድላቸዋልና ፥
ሰነፎችንም ፡ ቸልተኛ ፡ መሆን ፡ ያጠፋቸዋልና ።
፴፫፤ የሚሰማኝ ፡ ግን ፡ በእርጋታ ፡ ይቀመጣል ፥
ከመከራም ፡ ሥጋት ፡ ያርፋል ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፤ ልጄ ፡ ሆይ ፥ ቃሌን ፡ ብትቀበል ፥
ትእዛዜንም ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ ሸሽገህ ፡ ብትይዛት ፥
፪፤ ጆሮህ ፡ ጥበብን ፡ እንዲያደምጥ ፡ ታደርጋለህ ፥
ልብህንም ፡ ወደ ፡ ማስተዋል ፡ ታዘነብላለህ ።
፫፤ ረቂቅ ፡ እውቀትን ፡ ብትጠራት ፥
ለማስተዋልም ፡ ድምፅህን ፡ ብታነሣ ፥
፬፤ እርስዋንም ፡ እንደ ፡ ብር ፡ ብትፈላልጋት ፥
እርስዋንም ፡ እንደ ፡ ተቀበረ ፡ ገንዘብ ፡ ብትሻት ፤
፭፤ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ታውቃለህ ፥
የአምላክንም ፡ እውቀት ፡ ታገኛለህ ።
፮፤ እግዚአብሔር ፡ ጥበብን ፡ ይሰጣልና ፤
ከአፉም ፡ እውቀትና ፡ ማስተዋል ፡ ይወጣሉ ፤
፯፤ እርሱ ፡ ለቅኖች ፡ ደኅንነትን ፡ ያከማቻል ፤
ያለ ፡ ነውር ፡ ለሚሄዱትም ፡ ጋሻ ፡ ነው ፤
፰፤ የፍርድን ፡ ጎዳና ፡ ይጠብቃል ፤
የቅዱሳኑንም ፡ መንገድ ፡ ያጸናል ።
፱፤ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ጽድቅንና ፡ ፍርድን ፡
ቅንነትንና ፡ መልካም ፡ መንገድን ፡ ሁሉ ፡ ታስተውላለህ ።
፲፤ ጥበብ ፡ ወደ ፡ ልብህ ፡ ትገባለችና ፥
እውቀትም ፡ ነፍስህን ፡ ደስ ፡ ታሰኛለችና ፤
፲፩፤ ጥንቃቄ ፡ ይጠብቅሃል ፥
ማስተዋልም ፡ ይጋርድሃል ፥

ከክፉ ፡ መንገድ ፡ አንተን ፡ ለማዳን ፥ ፲፪፤
ጠማማ ፡ ነገርን ፡ ከሚናገሩም ፡ ሰዎች ፤
እነርሱም ፡ በጨለማ ፡ መንገድ ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ፲፫፤
የቀናውን ፡ ጎዳና ፡ የሚተዉ ፥
ክፉ ፡ በመሥራት ፡ ደስ ፡ የሚላቸው ፡ ፲፬፤
በጠማማነትም ፡ ደስታን ፡ የሚያደርጉ ፥
መንገዳቸውን ፡ የሚጠመዝዙ ፡ ፲፭፤
አካሄዳቸውንም ፡ የሚያጣምሙ ፡ ናቸው ፤
ከጋለሞታ ፡ ሴት ፡ አንተን ፡ ለመታደግ ፥ ፲፮፤
ቃልዋን ፡ ከምታለዝብ ፡ ከሌላዪቱም ፡ ሴት ፤
የሕፃንነት ፡ ወዳጅዋን ፡ የምትተው ፡ ፲፯፤
የአምላክዋንም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ የምትረሳ ፤
ቤትዋ ፡ ወደ ፡ ሞት ፡ ያዘነበለ ፡ ነው ፥ ፲፰፤
አካሄድዋም ፡ ወደ ፡ ሙታን ፡ ጥላ ።
ወደ ፡ እርስዋ ፡ የሚገቡ ፡ ሁሉ ፡ አይመለሱም ፥ ፲፱፤
የሕይወትንም ፡ ጎዳና ፡ አያገኙም ፤
አንተም ፡ በደጋግ ፡ ሰዎች ፡ መንገድ ፡ እንድትሄድ ፡ ፳፤
የጻድቃንንም ፡ ጎዳና ፡ እንድትጠብቅ ።
ቅኖች ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ይቀመጣሉና ፥ ፳፩፤
ፍጹማንም ፡ በእርስዋ ፡ ይኖራሉና ፤
ኃጥኣን ፡ ግን ፡ ከምድር ፡ ይጠፋሉ ፥ ፳፪፤
ዓመፀኞችም ፡ ከእርስዋ ፡ ይነጠቃሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

ልጄ ፡ ሆይ ፥ ሕጌን ፡ አትርሳ ፥ ፩፤
ልብህም ፡ ትእዛዛቴን ፡ ይጠብቅ ።
ብዙ ፡ ዘመናትና ፡ ረጅም ፡ ዕድሜ ፡ ፪፤
ሰላምም ፡ ይጨምሩልሃልና ።
ምሕረትና ፡ እውነት ፡ ከአንተ ፡ አይራቁ ፤ ፫፤
በአንገትህ ፡ እሰራቸው ፤
በልብህ ፡ ጽላት ፡ ጻፋቸው ።
በእግዚአብሔርና ፡ በሰው ፡ ፊትም ፡ ፬፤
ሞገስንና ፡ መልካም ፡ ዝናን ፡ ታገኛለህ ።
በፍጹም ፡ ልብህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታመን ፥ ፭፤
በራስህም ፡ ማስተዋል ፡ አትደገፍ ፤
በመንገድህ ፡ ሁሉ ፡ እርሱን ፡ እወቅ ፥ ፮፤
እርሱም ፡ ጎዳናህን ፡ ያቀናልሃል ።
በራስህ ፡ አስተያየት ፡ ጠቢብ ፡ አትሁን ፤ ፯፤
እግዚአብሔርን ፡ ፍራ ፥ ከክፋትም ፡ ራቅ ፤
ይህም ፡ ለሥጋህ ፡ ፈውስ ፡ ይሆንልሃል ፥ ፰፤
ለአጥንትህም ፡ ጠገን ።
እግዚአብሔርን ፡ ከሀብትህ ፡ አክብር ፥ ፱፤
ከፍሬህም ፡ ሁሉ ፡ በኵራት ፤
ጐተራህም ፡ እህልን ፡ ይሞላል ፥ ፲፤
መጥመቂያህም ፡ በወይን ፡ ጠጅ ፡ ሞልታ ፡ ትትረፈረፋለች ።

ልጄ ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ተግሣጽ ፡ አትናቅ ፥ ፲፩፤
በገሥጸህም ፡ ጊዜ ፡ አትመረር ።
እግዚአብሔር ፡ የወደደውን ፡ ይገሥጻልና ፥ ፲፪፤
አባት ፡ የሚወድደውን ፡ ልጁን ፡ እንደሚገሥጽ ።
ጥበብን ፡ የሚያገኝ ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ፥ ፲፫፤

ማስተዋልንም ፡ ገንዘቡ ፡ የሚያደርግ ፤
፲፬፤ በወርቅና ፡ በብር ፡ ከመነገድ ፡ ይልቅ ፡ በእር
ስዋ ፡ መነገድ ፡ ይሻላልና ።
፲፭፤ ከቀይ ፡ ዕንቍም ፡ ትከብራለች ፥
የተከበረም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አይተካከላትም ።
፲፮፤ በቀኝዋ ፡ ረጅም ፡ ዘመን ፡ ነው ፥
በግራዋም ፡ ባለጠግነትና ፡ ክብር ።
፲፯፤ መንገድዋ ፡ የደስታ ፡ መንገድ ፡ ነው ፥
ጎዳናዋም ፡ ሁሉ ፡ ሰላም ፡ ነው ።
፲፰፤ እርስዋ ፡ ለሚይዙአት ፡ የሕይወት ፡ ዛፍ ፡ ናት ፥
የተመረኰዘባትም ፡ ሁሉ ፡ ምስጉን ፡ ነው ።
፲፱፤ እግዚአብሔር ፡ በጥበብ ፡ ምድርን ፡ መሠረተ ፥
በማስተዋልም ፡ ሰማያትን ፡ አጸና ።
፳፤ በእውቀቱ ፡ ቀላያት ፡ ተቀደዱ ፥
ደመናትም ፡ ጠልን ፡ ያንጠባጥባሉ ።

፳፩፤ ልጄ ፡ ሆይ ፥ እነዚህ ፡ ከዓይኖችህ ፡ አይራቁ ፤
መልካም ፡ ጥበብንና ፡ ጥንቃቄን ፡ ጠብቅ ።
፳፪፤ ለነፍስህም ፡ ሕይወት ፡ ይሆናሉ ፥
ለአንገትህም ፡ ሞገስ ።
፳፫፤ የዚያን፡ጊዜ፡መንገድህን፡ተማምነህ፡ትሄዳለህ፥
እግርህም ፡ አይሰነካከልም ።
፳፬፤ በተኛህ ፡ ጊዜ ፡ አትፈራም ፤
ትተኛለህ ፥ እንቅልፍህም ፡ የጣፈጠ ፡ ይሆንል
ሃል ።
፳፭፤ ድንገት ፡ ከሚያስፈራ ፡ ነገር ፥
ከሚመጣውም ፡ ከኀጥኣን ፡ ጥፋት ፡ አትፈራም ፤
፳፮፤ እግዚአብሔር ፡ መታመኛህ ፡ ይሆናልና ፥
እግርህም ፡ እንዳይጠመድ ፡ ይጠብቅሃልና ።
፳፯፤ ለተቸገረው ፡ ሰው ፡ በጎ ፡ ነገርን ፡ ማድረግ ፡ አት
ከልክል ፥
ልታደርግለት ፡ የሚቻልህ ፡ ሲሆን ።
፳፰፤ ወዳጅህን ፡— ሂድና ፡ ተመለስ ፤ ነገ ፡ እሰጥሃለሁ ፡
አትበለው ፥
በጎ ፡ ነገርን ፡ ማድረግ ፡ ሲቻልህ ።
፳፱፤ በወዳጅህ ፡ ላይ ፡ ክፋ ፡ አትሥራ ፥
እርሱ ፡ ተማምኖ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ተቀምጦ ፡ ሳለ ።
፴፤ ከሰው ፡ ጋር ፡ በከንቱ ፡ አትጣላ ፥
እርሱ ፡ ክፋ ፡ ካልሠራብህ ።
፴፩፤ በግፈኛ ፡ ሰው ፡ አትቅና ፥
መንገዱንም ፡ ሁሉ ፡ አትምረጥ ።
፴፪፤ ጠማማ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ርኩስ ፡
ነውና ፤
ወዳጅነቱ ፡ ግን ፡ ከቅኖች ፡ ጋር ፡ ነው ።
፴፫፤ የእግዚአብሔር ፡ መርገም ፡ በኀጥእ ፡ ቤት ፡ ነው ፥
የጻድቃን ፡ ቤት ፡ ግን ፡ ይባረካል ።
፴፬፤ በፌዘኞች ፡ እርሱ ፡ ያፌዛል ፥
ለትሑታን ፡ ግን ፡ ሞገስን ፡ ይሰጣል ።
፴፭፤ ጠቢባን ፡ ክብርን ፡ ይወርሳሉ ፤
የሰነፎች ፡ ከፍታቸው ፡ ግን ፡ መዋረድ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፤ እናንት ፡ ልጆች ፥ የአባትን ፡ ተግሣጽ ፡ ስሙ ፥
ማስተዋልንም ፡ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡ አድምጡ ፤
መልካም ፡ ትምህርትን ፡ እሰጣችኋለሁና ፤ ፪፤
ሕጌን ፡ አትተዉ ።
እኔም ፡ አባቴን ፡ የምሰማ ፡ ልጅ ፡ ነበርሁና ፥ ፫፤
በእናቴም ፡ ዘንድ ፡ እወደድ ፡ ነበር ።
ያስተምረኝም ፡ ነበር ፡ እንዲህም ፡ ይለኝ ፡ ነበር ፡— ፬፤
ልብህ ፡ ቃሌን ፡ ይቀበል ፤
ትእዛዜን ፡ ጠብቅ ፡ በሕይወትም ፡ ትኖራለህ ።
ጥበብን ፡ አግኝ ፤ ማስተዋልን ፡ አግኝ ፤ አትር ፭፤
ሳም ፥
ከአፌም ፡ ቃል ፡ ፈቀቅ ፡ አትበል ።
አትተዋት ፥ ትደግፍህማለች ፤ ፮፤
ውደዳት ፥ ትጠብቅህማለች ።
ጥበብ ፡ ዋነተኛ ፡ ነገር ፡ ናትና ፡ ጥበብን ፡ አግኝ ፤ ፯፤
ከሀብትህም ፡ ሁሉ ፡ ማስተዋልን ፡ አትርፍ ።
ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርጋት ፥ እርስዋም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ፰፤
ታደርግሃለች ፤
ብታቅፋትም ፡ ታከብርሃለች ።
ለራስህ ፡ የሞገስ ፡ አክሊልን ፡ ትሰጥሃለች ፥ ፱፤
የተዋበ ፡ ዘውድንም ፡ ታበረክትሃለች ።
ልጄ ፡ ሆይ ፥ ስማ ፥ ንግግሬንም ፡ ተቀበል ፤ ፲፤
የሕይወትህም ፡ ዘመን ፡ ትበዛልሃለች ።
የጥበብን ፡ መንገድ ፡ አስተማርሁህ ፤ ፲፩፤
በቀናች ፡ ጎዳና ፡ መራሁህ ።
በሄድህ ፡ ጊዜ ፡ እርምጃህ ፡ አይጠብብም ፤ ፲፪፤
በሮጥህም ፡ ጊዜ ፡ አትሰናከልም ።
ተግሣጽን ፡ ያዝ ፥ አትተውም ፤ ፲፫፤
ጠብቀው ፥ እርሱ ፡ ሕይወትህ ፡ ነውና ።
በኀጥኣን ፡ መንገድ ፡ አትግባ ፥ ፲፬፤
በክፉ ፡ ሰዎችም ፡ ጎዳና ፡ አትሂድ ።
ከእርስዋ ፡ ራቅ ፥ አትሂድባትም ፤ ፲፭፤
ፈቀቅ ፡ በል ፡ ተዋትም ።
ክፉ ፡ ካላደረጉ ፡ አይተኙምና ፥ ፲፮፤
ካላሰናከሉም ፡ እንቅልፋቸው ፡ ይወገዳልና ።
የኃጢአትን ፡ እንጀራ ፡ ይበላሉና ፥ ፲፯፤
የግፍንም ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡ ይጠጣሉና ።
የጻድቃን ፡ መንገድ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ንጋት ፡ ብር ፲፰፤
ሃን ፡ ነው ፥
ሙሉ ፡ ቀን ፡ እስኪሆንም ፡ ድረስ ፡ እየተጨ
መረ ፡ ይበራል ።
የኀጥኣን ፡ መንገድ ፡ እንደ ፡ ጨለማ ፡ ነው ፥ ፲፱፤
እንዴት ፡ እንደሚሰናከሉም ፡ አያውቁም ።

ልጄ ፡ ሆይ ፥ ንግግሬን ፡ አድምጥ ፡ ፳፤
ወደ ፡ ቃሌም ፡ ጆሮህን ፡ አዘንብል ።
ከዓይንህ ፡ አታርቃት ፥ ፳፩፤
በልብህም ፡ ውስጥ ፡ ጠብቃት ።
ለሚያገኙአት ፡ ሕይወት ፥ ፳፪፤
ለሥጋቸውም ፡ ሁሉ ፡ ፈውስ ፡ ነውና ።
አጥብቀህ ፡ ልብህን ፡ ጠብቅ ፥ ፳፫፤
የሕይወት ፡ መውጫ ፡ ከእርሱ ፡ ነውና ።
የአፍህን ፡ ጠማማነት ፡ ከአንተ ፡ አውጣ ፥ ፳፬፤
ሐሰተኞቹን ፡ ከንፈሮችም ፡ ከአንተ ፡ አርቅ ።
ዓይኖችህ ፡ አቅንተው ፡ ይዩ ፥ ፳፭፤
ሽፋሽፍቶችህም ፡ በቀጥታ ፡ ይመልከቱ ።

፳፮፤ የእግርህን፡መንገድ፡አቅና÷
አካሄድህም፡ሁሉ፡ይጽና።
፳፯፤ ወደ፡ቀኝም፡ወደ፡ግራም፡አትበል፤
እግርህንም፡ከክፉ፡መልስ።

ምዕራፍ፡፭።

፩፤ ልጄ፡ሆይ÷ወደ፡ጥበቤ፡አድምጥ፤
ጆሮህን፡ወደ፡ትምህርቴ፡መልስ÷
፪፤ ጥንቃቄን፡ትጠብቅ፡ዘንድ፡
ከንፈሮችህም፡እውቀትን፡እንዲጠብቁ።
፫፤ ከጋለሞታ፡ሴት፡ከንፈር፡ማር፡ይንጠባጠ
ባልና÷
አፍዋም፡ከቅቤ፡የለሰለሰ፡ነውና፤
፬፤ ፍጻሜዋ፡ግን፡እንደ፡እሬት፡የመረረ፡ነው÷
ሁለት፡አፍ፡እንዳለው፡ሰይፍም፡የተሳለ፡
ነው።
፭፤ እግሮችዋ፡ወደ፡ሞት፡ይወርዳሉ÷
አረማመድዋም፡ወደ፡ሲኦል፡ነው፤
፮፤ የቀና፡የሕይወትን፡መንገድ፡አታገኝም፤
በአካሄድዋ፡የተቅበዘበዘች፡ናት÷የሚታወ
ቅም፡አይደለም።

፯፤ አሁንም፡ልጆቼ፡ሆይ÷ስሙኝ÷
ከአፌም፡ቃል፡አትራቁ።
፰፤ መንገድህን፡ከእርስዋ፡አርቅ÷
ወደ፡ቤትዋም፡ደጅ፡አትቅረብ÷
፱፤ ክብርህ፡ለሌላ፡እንዳትሰጥ÷
ዕድሜህም፡ለጨካኝ፤
፲፤ ሌሎች፡ከሀብትህ፡እንዳይጠግቡ÷
ድካምህም፡በባዕድ፡ሰው፡ቤት፡እንዳይሆን።
፲፩፤ በመጨረሻም፡ሥጋህና፡ሰውነትህ፡በጠፋ፡
ጊዜ፡ታለቅሳለህ÷
፲፪፤ ትላለህም፡— እንዴት፡ትምህርትን፡ጠላሁ÷
ልቤም፡ዘለፋን፡ናቀ!
፲፫፤ የአስተማሪዎቼንም፡ቃል፡አልሰማሁም÷
ጆሮቼንም፡ወደ፡አስተማሪዎቼ፡አላዘነበል
ሁም።
፲፬፤ በማኅበርና፡በጉባኤ፡መካከል፡
ወደ፡ክፉ፡ሁሉ፡ለመድረስ፡ጥቂት፡ቀረኝ።

፲፭፤ ከጕድጓድህ፡ውኃ÷ከምንጭህም፡የሚፈልቀ
ውን፡ውኃ፡ጠጣ።
፲፮፤ ምንጮችህ፡ወደ፡ሜዳ÷
ወንዞችህ፡ወደ፡አደባባይ፡ይፈስሳሉን?
፲፯፤ ለአንተ፡ብቻ፡ይሁኑ÷
ከአንተ፡ጋር፡ላሉ፡እንግዶችም፡አይሁኑ።
፲፰፤ ምንጭህ፡ቡሩክ፡ይሁን፤
ከጕብዝናህም፡ሚስት፡ጋር፡ደስ፡ይበልህ።
፲፱፤ እንደ፡ተወደደች፡ዋላ፡እንደ፡ተዋበችም፡
ሚዳቋ÷
ጡትዋ፡ሁልጊዜ፡ታርካህ÷
በፍቅርዋም፡ሁልጊዜ፡ጥገብ።
፳፤ ልጄ፡ሆይ÷ስለ፡ምን፡ጋለሞታ፡ሴት፡ትወድ
ዳለህ?
የሌላይቱንስ፡ብብት፡ለምን፡ታቅፋለህ?
የሰው፡መንገድ፡በእግዚአብሔር፡ፊት፡ነውና÷ ፳፩፤
አካሄዱንም፡ሁሉ፡እርሱ፡ይመለከታልና።
ኀጥአንን፡ኃጢአቱ፡ታጠምደዋለች÷ ፳፪፤
በኃጢአቱም፡ገመድ፡ይታሰራል።
አልተቀጣምና፡እርሱ፡ይሞታል፤ ፳፫፤
በስንፍናውም፡ብዛት፡ይስታል።

ምዕራፍ፡፮።

ልጄ፡ሆይ÷ለጎረቤትህ፡ዋስ፡ብትሆን÷ ፩፤
ስለ፡ሌላ፡ሰው፡እጅህን፡አጋና፡ብትመታ÷
በአፍህ፡ቃል፡ተጠመድህ፤ ፪፤
በአፍህ፡ቃል፡ተያዝህ።
ልጄ፡ሆይ÷ይህን፡አድርግ፡ራስህንም፡አድን÷ ፫፤
በጎረቤትህ፡እጅ፡ወድቀሃልና፤
ፈጥነህ፡ሂድ÷ጎረቤትህንም፡ነዝንዘው።
ለዓይንህ፡እንቅልፍን፡ለሽፋሽፍቶችህም፡ ፬፤
እንጕልቻን፡አትስጥ÷
እንደ፡ሚዳቋ፡ከአዳኝ፡እጅ÷ ፭፤
እንደ፡ወፍም፡ከአጥማጅ፡እጅ፡ትድን፡ዘንድ።

አንተ፡ታካች÷ወደ፡ገብረ፡ጕንዳን፡ሂድ÷ ፮፤
መንገድዋንም፡ተመልክተህ፡ጠቢብ፡ሁን።
አለቃና፡አዛዥ፡ገዢም፡ሳይኖራት፡ ፯፤
መብልዋን፡በበጋ፡ታሰናዳለች÷ ፰፤
መኖዋንም፡በመከር፡ትሰበስባለች።
አንተ፡ታካች÷እስከ፡መቼ፡ትተኛለህ? ፱፤
ከእንቅልፍህስ፡መቼ፡ትነሣለህ?
ጥቂት፡ትተኛለህ÷ጥቂት፡ታንቀላፋለህ÷ ፲፤
ትተኛም፡ዘንድ፡ጥቂት፡እጅህን፡ታጥፋለህ፤
እንግዲህ፡ድህነትህ፡እንደ፡ወንበዴ÷ ፲፩፤
ችጋርህም፡ሰይፍ፡እንደ፡ታጠቀ፡ሰው፡
ይመጣብሃል።

ምናምንቴ፡ሰው፡የበደለኛም፡ልጅ፡ ፲፪፤
በጠማማ፡አፍ፡ይሄዳል፤
በዓይኑ፡ይጠቅሳል÷በእግሩ፡ይናገራል÷ ፲፫፤
በጣቱ፡ያስተምራል፤
ጠማማነት፡በልቡ፡አለ÷ሁልጊዜም፡ክፉ ፲፬፤
ትን፡ያስባል፤
ጠብንም፡ይዘራል።
ስለዚህ፡ጥፋቱ፡ድንገት፡ይደርስበታል፤ ፲፭፤
ድንገት፡ይደቅቃል÷ፈውስም፡ከቶ፡የለውም።
እግዚአብሔር፡የሚጠላቸው፡ስድስት፡ነገ ፲፮፤
ሮች፡ናቸው÷
ሰባትንም፡ነፍሱ፡አጥብቃ፡ትጸየፈዋለች፤
ትዕቢተኛ፡ዓይን÷ሐሰተኛ፡ምላስ÷ ፲፯፤
ንጹሕን፡ደም፡የምታፈስስ፡እጅ÷
ክፉ፡አሳብን፡የሚያበቅል፡ልብ÷ ፲፰፤
ወደ፡ክፉ፡የምትሮጥ፡እግር÷
በሐሰት፡የሚናገር፡ሐሰተኛ፡ምስክር÷ ፲፱፤
በወንድማማች፡መካከልም፡ጠብን፡የሚዘራ።

ልጄ፡ሆይ÷የአባትህን፡ትእዛዝ፡ጠብቅ÷ ፳፤

የእናትህንም ፡ ሕግ ፡ አትተው ፤
፳፩፤ ሁልጊዜ ፡ በልብህ ፡ አኑረው ፥
በአንገትህም ፡ እሰረው ።
፳፪፤ ስትሄድም ፡ ይመራሃል ፤
ስትተኛ ፡ ይጠብቅሃል ፤
ስትነሣ ፡ ያነጋግርሃል ።
፳፫፤ ትእዛዝ ፡ መብራት ፥ ሕግም ፡ ብርሃን ፡ ነውና ፥
የተግሣጽም ፡ ዘለፋ ፡ የሕይወት ፡ መንገድ ፡
ነውና ፥
፳፬፤ ከክፉ ፡ ሴት ፡ ትጠብቅህ ፡ ዘንድ ፡
ከሌላይቱም ፡ ሴት ፡ ምላስ ፡ ጥፍጥነት ።
፳፭፤ ውበትዋን ፡ በልብህ ፡ አትመኘው ፤
ሽፋሽፍትዋም ፡ አያጥምድህ ።
፳፮፤ የጋለሞታ ፡ ዋጋ ፡ እስከ ፡ አንዲት ፡ እንጀራ ፡
ነው ፤
አመንዝራም ፡ ሴት ፡ የሰውን ፡ ሕይወት ፡ ታጠ
ምዳለች ።
፳፯፤ በጉያው ፡ እሳትን ፡ የሚታቀፍ ፥
ልብሶቹስ ፡ የማይቃጠሉ ፡ ማን ፡ ነው ?
፳፰፤ በፍም ፡ ላይ ፡ የሚሄድ ፥
እግሮቹስ ፡ የማይቃጠሉ ፡ ማን ፡ ነው ?
፳፱፤ ወደ ፡ ሰው ፡ ሚስት ፡ የሚገባም ፡ እንዲሁ ፡ ነው ፤
የሚነካትም ፡ ሁሉ ፡ ሳይቀጣ ፡ አይቀርም ።
፴፤ ሌባ ፡ በተራበ ፡ ጊዜ ፡ ነፍሱን ፡ ሊያጠግብ ፡ ቢሰርቅ ፡
ሰዎች ፡ አይንቁትም ፤
፴፩፤ ቢያዝም ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡ ይከፍላል ፥
በቤቱም ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ይሰጣል ።
፴፪፤ ከሴት ፡ ጋር ፡ የሚያመነዝር ፡ ግን ፡ አእምሮው ፡
የጐደለ ፡ ነው ፤
እንዲሁም ፡ የሚያደርግ ፡ ነፍሱን ፡ ያጠፋል ።
፴፫፤ ቍስልንና ፡ ውርደትን ፡ ያገኛል ፥
ስድቡም ፡ አይደመሰስም ።
፴፬፤ ቅንዓት ፡ ለሰው ፡ የቍጣ ፡ ትኵሳት ፡ ነውና ፥
በበቀልም ፡ ቀን ፡ አይራራለትምና ።
፴፭፤ እርሱም ፡ ምንም ፡ ካሣ ፡ አይቀበልም ፥
ስጦታም ፡ ብታበዛለት ፡ አይታረቅም ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፤ ልጄ ፡ ሆይ ፥ ቃሌን ፡ ጠብቅ ፡
ትእዛዜንም ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ ሸሽግ ።
፪፤ ትእዛዜን ፡ ጠብቅ ፡ በሕይወትም ፡ ትኖራለህ ፤
ሕጌንም ፡ እንደ ፡ ዓይንህ ፡ ብሌን ፡ ጠብቅ ፤
፫፤ በጣቶችህ ፡ እሰራቸው ፤
በልብህ ፡ ጽላት ፡ ጻፋቸው ።
፬፤ ጥበብን ፡— አንቺ ፡ እኅቴ ፡ ነሽ ፡ በላት ፥
ማስተዋልንም ፡— ወዳጄ ፡ ብለህ ፡ ጥራት ፥
፭፤ ከጋለሞታ ፡ ሴት ፡ ትጠብቅህ ፡ ዘንድ ፥
ቃልዋን ፡ ካለዘበች ፡ ከሌላይቱ ፡ ሴት ።

፮፤ በቤቴ ፡ መስኮት ፡ ሆኜ ፡ ወደ ፡ አደባባይ ፡ ተመ
ለከትሁ ፤
፯፤ ከአላዋቂዎች ፡ መካከል ፡ አስተዋልሁ ፤
ከጐበዛዝትም ፡ መካከል ፡ ብላቴናውን ፡ አእ
ምሮ ፡ ጐድሎት ፡ አየሁ ፥
በአደባባይ ፡ሲሄድ ፡ በቤትዋም ፡ አቅራቢያ ፡ ፰፤
ሲያልፍ ፤
የቤትዋን ፡ መንገድ ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ አቀና ፥
ማታ ፡ ሲመሽ ፥ ውድቅትም ፡ ሲሆን ፥ ፱፤
በሌሊትም ፡ በጽኑ ፡ ጨለማ ።
እነሆ ፥ ሴት ፡ ተገናኘችው ፡ ፲፤
የጋለሞታ ፡ ልብስ ፡ የለበሰች ፥
ነፍሳትን ፡ ለማጥመድ ፡ የተዘጋጀች ።
ሁከተኛና ፡ አባያ ፡ ናት ፥ ፲፩፤
እግሮችዋም ፡ በቤትዋ ፡ አይቀመጡም ፤
አንድ ፡ ጊዜ ፡ በጎዳና ፥ አንድ ፡ ጊዜ ፡ በአዳባባይ ፥ ፲፪፤
በማዕዘኑም ፡ ሁሉ ፡ ታደባለች ።
ያዘችውም ፡ ሳመችውም ፤ ፲፫፤
ፊትዋም ፡ ያለ ፡ እፍረት ፡ ሆኖ ፡ እንዲህ ፡ አለ
ችው ፡—
መሥዋዕትንና ፡ የደኅንነት ፡ ቍርባንን ፡ ማቅ ፲፬፤
ረብ ፡ ነበረብኝ ፤
ዛሬ ፡ ስእለቴን ፡ ፈጸምሁ ።
ስለዚህ ፡ እንድገናኝህ ፥ ፊትህንም ፡ በትጋት ፡ ፲፭፤
ለመሻት ፡ ወጥቻለሁ ፥
አግኝቼሃለሁም ።
በአልጋዬ ፡ ላይ ፡ ማለፊያ ፡ ሰርፍ ፡ ዘርግቼበታ ፲፮፤
ለሁ ፥
የግብጽንም ፡ ሽመልመሌ ፡ ለሀፍ ።
በመኝታዬ ፡ ከርቤንና ፡ ዓልሙን ፡ ቀረፋም ፡ ፲፯፤
ረጭቼበታለሁ ።
ና ፥ እስኪነጋ ፡ ድረስ ፡ በፍቅር ፡ እንርካ ፥ ፲፰፤
በተወደደ ፡ መተቃቀፍም ፡ ደስ ፡ ይበለን ።
ባለቤቴ ፡ በቤቱ ፡ የለምና ፥ ፲፱፤
ወደ ፡ሩቅ ፡ መንገድ ፡ ሄዶአልና ፤
በእጁም ፡ የብር ፡ ከረጢት ፡ ወስዶአል ፤ ፳፤
ሙሉ ፡ ጨረቃ ፡ በሆነች ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡
ይመለሳል ።
በብዙ ፡ ጨዋታዋ ፡ እንዲስት ፡ ታደርገዋለች ፤ ፳፩፤
በከንፈርዋ ፡ ልዝብነት ፡ ትጐትተዋለች ።
እርሱ ፡ እንዲህ ፡ ስቶ ፡ ይከተላታል ፥ ፳፪፤
በሬ ፡ ለመታረድ ፡ እንዲነዳ ፥
ውሻም ፡ ወደ ፡ እስራት ፡ እንዲሄድ ፥
ወፍ ፡ ወደ ፡ ወጥመድ ፡ እንደሚቸኵል ፥ ፳፫፤
ለነፍሱ ፡ ጥፋት ፡ እንደሚሆን ፡ ሳያውቅ ፥
ፍላጻ ፡ ጕበቱን ፡ እስኪሰነጥቀው ፡ ድረስ ።

ልጆቼ ፡ ሆይ ፥ አሁን ፡ እንግዲህ ፡ ስሙኝ ፡ ፳፬፤
ወደ ፡ አፌም ፡ ቃል ፡ አድምጡኝ ።
ልብህ ፡ ወደ ፡ መንገድዋ ፡ አያዘንብል ፤ ፳፭፤
በጎዳናዋ ፡ አትሳት ።
ወግታ ፡ የጣለቻቸው ፡ ብዙ ፡ ናቸውና ፤ ፳፮፤
እርስዋም ፡ የገደለቻቸው ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ናቸው ።
ቤትዋ ፡ የሲኦል ፡ መንገድ ፡ ነው ፤ ፳፯፤
ወደ ፡ ሞት ፡ ማጀት ፡ የሚወርድ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

በውኑ ፡ ጥበብ ፡ አትጮኽምን ? ፩፤
ማስተዋልስ ፡ ድምፅዋን ፡ አትሰጥምን ?

፪፤ በኮረብታ ፡ ላይ ፡ በመንገድ ፡ አጠገብ ፡
በጎዳና ፡ መካከል ፡ ትቆማለች ።
፫፤ በበሩ ፡ አጠገብ ፡ በከተማይቱም ፡ መግቢያ ፥
በደጁ ፡ መግቢያ ፡ ትጮኻለች ፡—
፬፤ እናንተ ፡ ሰዎች ፥ እናንተን ፡ እጠራለሁ ፥
ድምፄም ፡ ወደ ፡ ሰዎች ፡ ልጆች ፡ ነው ።
፭፤ እናንተ ፡ አላዋቂዎች ፥ ብልሃትን ፡ አስተውሉ ፤
እናንተም ፡ ሰነፎች ፥ ጥበብን ፡ በልባችሁ ፡ ያዙ ።
፮፤ የከበረች ፡ ነገርን ፡ እናገራለሁና ፡ ስሙ ፤
ከንፈሮቼም ፡ ቅን ፡ ነገርን ፡ ለመናገር ፡ ይከፈ
ታሉ ።
፯፤ አፌ ፡ እውነትን ፡ ይናገራልና ፥
ከንፈሮቼም ፡ ክፋትን ፡ ይጸየፋሉ ።
፰፤ የአፌ ፡ ቃላት ፡ ሁሉ ፡ ጽድቅ ፡ ናቸው ፤
ጠማማ ፡ ዘወርዋራም ፡ አይደሉም ።
፱፤ እነርሱ ፡ በሚያስተውሉ ፡ ዘንድ ፡ የቀኑ ፡ ናቸው ፥
እውቀትንም ፡ ካገኙአት ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡ የተስ
ማሙ ፡ ናቸው ።
፲፤ ተግሣጼን ፡ እንጂ ፡ ብርን ፡ አትቀበሉ ፥
ከምዝምዝ ፡ ወርቅም ፡ ይልቅ ፡ እውቀትን ፡ ተቀ
በሉ ።
፲፩፤ ጥበብ ፡ ከቀይ ፡ ዕንቍ ፡ ትበልጣለችና ፤
የከበረ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አይተካከላትም ።
፲፪፤ እኔ ፡ ጥበብ ፡ በብልሃት ፡ ተቀምጫለሁ ፥
እውቀትንም ፡ ጥንቃቄንም ፡ አገኝቻለሁ ።
፲፫፤ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ክፋትን ፡ ይጠላል ፤
ትዕቢትንና ፡ እብሪትን ፡ ክፉንም ፡ መንገድ ፡
ጠማማውንም ፡ አፍ ፡ እጠላለሁ ።
፲፬፤ ምክርና ፡ መልካም ፡ ጥበብ ፡ የእኔ ፡ ነው ፤
ማስተዋል ፡ እኔ ፡ ነኝ ፥ ብርታትም ፡ አለኝ ።
፲፭፤ ነገሥታት ፡ በእኔ ፡ ይነግሣሉ ፥
ሹማምቶችም ፡ የቀናውን ፡ ነገር ፡ ይደነግጋሉ ።
፲፮፤ አለቆች ፡ በእኔ ፡ ያዝዛሉ ፥
ከቡራንና ፡ የምድር ፡ ፈራጆችም ፡ ሁሉ ።
፲፯፤ እኔ ፡ የሚወድዱኝን ፡ እወድዳለሁ ፥
ተግተው ፡ የሚሹኝም ፡ ያገኙኛል ።
፲፰፤ ብልጥግናና ፡ ክብር ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፥
ብዙ ፡ ሀብትና ፡ ጽድቅም ።
፲፱፤ ፍሬዬም ፡ ከምዝምዝ ፡ ወርቅ ፡ ይሻላል ፥
ቡቃያዬም ፡ ከተመረጠች ፡ ብር ።
፳፤ እኔ ፡ በጽድቅ ፡ መንገድ ፡ እሄዳለሁ ፥
በፍርድም ፡ ጎዳና ፡ መካከል ፥
፳፩፤ ለሚወድዱኝ ፡ ርስት ፡ አወርሳቸው ፡ ዘንድ ፡
ቤተ ፡ መዛግብታቸውንም ፡ እሞላ ፡ ዘንድ ።

፳፪፤ እግዚአብሔር ፡ የመንገዱ ፡ መጀመሪያ ፡ አደ
ረገኝ ፥
በቀድሞ ፡ ሥራው ፡ መጀመሪያ ።
፳፫፤ ከጥንቱ ፡ ከዘላለም ፡ ጀምሮ ፡ ተሾምሁ ፡
ምድር ፡ ከመፈጠርዋ ፤ አስቀድሞ ።
፳፬፤ ቀላያት ፡ ገና ፡ ሳይኖሩ ፡ እኔ ፡ ተወለድሁ ፥
የውኃ ፡ ምንጮች ፡ ገና ፡ ሳይፈልቁ ።
፳፭፤ ተራሮች ፡ ገና ፡ ሳይመሠረቱ ፥
ከኮረብቶች ፡ በፊት ፡ እኔ ፡ ተወለድሁ ፥

ምድሪቱንና ፡ ሜዳውን ፡ ገና ፡ ሳይፈጥር ፡ ፳፮፤
የመጀመሪያውንም ፡ የዓለም ፡ አፈር ።
ሰማዮችን ፡ በዘረጋ ፡ ጊዜ ፡ አብሬ ፡ ነበርሁ ፥ ፳፯፤
በቀላያት ፡ ፊት ፡ ክበብን ፡ በደነገገ ፡ ጊዜ ፥
ደመናትን ፡ በላይ ፡ ባዘጋጀ ፡ ጊዜ ፥ ፳፰፤
የቀላይን ፡ ምንጮች ፡ ባጸና ፡ ጊዜ ፥
ለባሕርም ፡ዳርቻን ፡ በወሰነ ፡ ጊዜ ፡ ፳፱፤
ውኃ ፡ ከትእዛዙ ፡ እንዳያልፍ ፥
የምድርን ፡ መሠረት ፡ በመሠረተ ፡ ጊዜ ፥
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ዋና ፡ ፴፤
ሠራተኛ ፡ ነበርሁ ፤
ዕለት ፡ ዕለት ፡ ደስ ፡ አሰኘው ፡ ነበርሁ ፥
በፊቱም ፡ ሁልጊዜ ፡ ደስ ፡ ይለኝ ፡ ነበርሁ ፥
ደስታዬም ፡ በምድሩ ፡ ፴፩፤
ተድላዬም ፡ በሰው ፡ ልጆች ፡ ነበረ ።

አሁንም ፡ ልጆቼ ፡ ሆይ ፥ ስሙኝ ፤ ፴፪፤
መንገዴንም ፡ የሚጠብቁ ፡ ምስጉኖች ፡ ናቸው ።
ትምህርቴን ፡ ስሙ ፥ ጠቢባንም ፡ ሁኑ ፥ ቸል ፡ ፴፫፤
አትበሉትም ።
የሚሰማኝ ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ፡ ፴፬፤
ዕለት ፡ ዕለት ፡ በቤቱ ፡ መግቢያ ፡ የሚተጋ ፥
የደጁንም ፡ መድረክ ፡ የሚጠብቅ ።
እኔን ፡ ያገኘ ፡ ሕይወትን ፡ ያገኛልና ፥ ፴፭፤
ከእግዚአብሔርም ፡ ሞገስን ፡ ያገኛልና ።
እኔን ፡ ያጣ ፡ ግን ፡ ራሱን ፡ ይጐዳል ፤ ፴፮፤
የሚጠሉኝ ፡ ሁሉ ፡ ሞትን ፡ ይወድዳሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

ጥበብ ፡ ቤትዋን ፡ ሠራች ፥ ፩፤
ሰባቱንም ፡ ምሰሶችዋን ፡ አቆመች ።
ፍሪዳዋን ፡ አረደች ፥ የወይን ፡ ጠጅዋን ፡ ደባ ፪፤
ለቀች ፥
ማዕድዋን ፡ አዘጋጀች ።
ባሪያዎችዋን ፡ ልካ ፡ ፫፤
በከተማይቱ ፡ ከፍተኛ ፡ ስፍራ ፡ ላይ ፡ ጠራች ፡—
አላዋቂ ፡ የሆነ ፡ ወደዚህ ፡ ፈቀቅ ፡ ይበል ፤ ፬፤
አእምሮ ፡ የጐደላቸውንም ፡ እንዲህ ፡ አለች ፡—
ኑ ፥ እንጀራዬን ፡ ብሉ ፥ ፭፤
የደባለቅሁትንም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ጠጡ ።
አላዋቂነትን ፡ ትታችሁ ፡ በሕይወት ፡ ኑሩ ፥ ፮፤
በማስተዋልም ፡ መንገድ ፡ ሂዱ ።
ፌዘኛን ፡ የሚገሥጽ ፡ ለራሱ ፡ ስድብን ፡ ይቀበ ፯፤
ላል ፥
ኀጥእንም ፡ የሚዘልፍ ፡ ነውርን ፡ ያገኛል ።
ፌዘኛን ፡ አትገሥጽ ፡ እንዳይጠላህ ፤ ፰፤
ጠቢብን ፡ ገሥጽ ፡ ይወድድህማል ።
ለጠቢብ ፡ ሰው ፡ ትምህርትን ፡ስጠው ፥ ጥበ ፱፤
ብንም ፡ ያበዛል ፤
ጻድቅንም ፡ አስተምረው ፥ እውቀትንም ፡ ያበ
ዛል ።
የጥበብ ፡ መጀመሪያ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍ ፲፤
ራት ፡ ነው ፤
ቅዱሱንም ፡ ማወቅ ፡ ማስተዋል ፡ ነው ።

፲፩ ዘመንህ ፡ በእኔ ፡ ይበዛልና ፥
የሕይወትህም ፡ ዕድሜ ፡ ይጨመርልሃልና ።
፲፪ ጠቢብ ፡ ብትሆን ፤ ለራስህ ፡ ጠቢብ ፡ ትሆናለህ ፥
ፌዘኛም ፡ ብትሆን ፡ ፌዘኛነትህን ፡ ለብቻህ ፡ ትሸ
ከማለህ ።

(የሚቀጥለው ፡ ከግሪክ ፡ የተጨመረ ፡ ነው ።)
ልጄ ፡ ለራስህ ፡ አዋቂ ፡ ብትሆን ፡ ለባልንጀራህም ፡
አዋቂ ፡ ትሆናለህ ፤
ለራስህ ፡ ክፉ ፡ ብትሆን ፡ ግን ፡ ክፋትን ፡ ትማራለህ ።
ሐሰትን ፡ የሚያዘጋጅ ፡ ሰው ፡ ነፋሳትን ፡ እንደሚያዘ
ጋጅ ፡ ሰው ፡ ነው ፤
የሚበርር ፡ ወፍንም ፡ እንደሚከተል ፡ ይመስላል ።
የወይኑ ፡ ቦታ ፡ መንገዱን ፡ ተወ ፤
የሚሠማራባትን ፡ መንገድ ፡ ዘንጋ ፤
ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ይሄዳል ፤
ለጥም ፡ ወደ ፡ ተሠራች ፡ አገር ፡ ይሄዳል ፤
የማያፈራ ፡ የማይጠቅም ፡ ገንዘብንም ፡ በእጁ ፡ ይሰበ
ስባል ።

፲፫ ሰነፍ ፡ ሴት ፡ ሁከተኛ ፡ ናት ፤
አሳብ ፡ የላትም ፥ አንዳችም ፡ አታውቅም ።
፲፬ በቤትዋ ፡ ደጅ ፡
በከተማይቱ ፡ ከፍተኛ ፡ ስፍራ ፡ በወንበር ፡ ላይ ፡
ትቀመጣለች ፥
፲፭ በመንገድ ፡ የሚያልፉትን ፡
አካሄዳቸውንም ፡ ያቀኑትን ፡ ለመጥራት ፡—
፲፮ አላዋቂ ፡ የሆነ ፡ ወደዚህ ፡ ፈቀቅ ፡ ይበል ፤
አእምሮ ፡ የጐደለውንም ፡ እንዲህ ፡ አለች ፡—
፲፯ የስርቆት ፡ ውኃ ፡ ይጣፍጣል ፥
የተሸሸገም ፡ እንጀራ ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ።
፲፰ ነገር ፡ ግን ፡ እርሱ ፡ ሙታን ፡ ከዚያ ፡ እንዳሉ ፥
እድመኞችዋም ፡ በሲኦል ፡ ጥልቀት ፡ እንዳሉ ፡
አያውቅም ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩ የሰሎሞን ፡ ምሳሌዎች ።
ጠቢብ ፡ ልጅ ፡ አባቱን ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ፤
ሰነፍ ፡ ልጅ ፡ ግን ፡ ለእናቱ ፡ ኀዘን ፡ ነው ።
፪ በኃጢአት ፡ የተገኘ ፡ መዝገብ ፡ ጥቅም ፡ የለውም ፤
ጽድቅ ፡ ግን ፡ ከሞት ፡ ያድናል ።
፫ እግዚአብሔር ፡ የጻድቁን ፡ ነፍስ ፡ አያስርብም ፤
የኀጥአንን ፡ ምኞት ፡ ግን ፡ ይገለብጣል ።
፬ የታካች ፡ እጅ ፡ ችግረኛ ፡ ታደርጋለች ፤
የትጉ ፡ እጅ ፡ ግን ፡ ባለጠጋ ፡ ታደርጋለች ።
፭ በበጋ ፡ የሚያከማች ፡ ልጅ ፡ አስተዋይ ፡ ነው ፤
በመከር ፡ የሚተኛ ፡ ግን ፡ እርሱ ፡ ራሱን ፡ ያስነ
ውራል ።
፮ በረከት ፡ በጻድቅ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ነው ፤
የኀጥአንን ፡ አፍ ፡ ግን ፡ ግፍ ፡ ይከድነዋል ።
፯ የጻድቅ ፡ መታሰቢያ ፡ ለበረከት ፡ ነው ፤
የኀጥአን ፡ ስም ፡ ግን ፡ ይጠፋል ።
፰ በልቡ ፡ ጠቢብ ፡ የሆነ ፡ ትእዛዝን ፡ ይቀበላል ፤
በከንፈሩ ፡ የሚሰንፍ ፡ ግን ፡ ይወድቃል ።

ያለ ፡ ነውር ፡ የሚሄድ ፡ ተማምኖ ፡ ይሄዳል ፤ ፱
መንገዱን ፡ የሚያጣምም ፡ ግን ፡ ይታወቃል ።
በዓይኑ ፡ የሚጠቅስ ፡ መከራን ፡ ያመጣል ፤ ፲
ደፍሮ ፡ የሚገሥጽ ፡ ግን ፡ ሰላምን ፡ ያደርጋል ።
የጻድቅ ፡ አፍ ፡ የሕይወት ፡ ምንጭ ፡ ናት ፤ ፲፩
የኀጥአንን ፡ አፍ ፡ ግን ፡ ግፍ ፡ ይከድነዋል ።
ጥል ፡ ክርክርን ፡ ታስነሣለች ፤ ፲፪
ፍቅር ፡ ግን ፡ ኃጢአትን ፡ ሁሉ ፡ ትከድናለች ።
በብልሃተኛ ፡ ከንፈር ፡ ጥበብ ፡ ትገኛለች ፤ ፲፫
በትር ፡ ግን ፡ አእምሮ ፡ ለጐደለው ፡ ሰው ፡ ጀርባ ፡
ነው ።
ጠቢባን ፡ እውቀትን ፡ ይሸሽጋሉ ፤ ፲፬
የሰነፍ ፡ አፍ ፡ ግን ፡ ለጥፋት ፡ ይቀርባል ።
የባለጠጋ ፡ ሀብት ፡ ለእርሱ ፡ የጸናች ፡ ከተማ ፡ ፲፭
ናት ፤
የድሆች ፡ ጥፋት ፡ ድህነታቸው ፡ ነው ።
የጻድቅ ፡ ደመወዝ ፡ ለሕይወት ፡ ነው ፤ ፲፮
የኀጥእ ፡ ፍሬ ፡ ግን ፡ ለኃጢአት ፡ ነው ።
ተግሣጽን ፡ የሚጠብቅ ፡ በሕይወት ፡ መንገድ ፡ ፲፯
ይሄዳል ፤
ዘለፋን ፡ የሚተው ፡ ግን ፡ ይስታል ።
ጥልን ፡ የሚከድን ፡ ሐሰተኛ ፡ ከንፈር ፡ አለው ፤ ፲፰
ሐሜትንም ፡ የሚገልጥ ፡ ሰነፍ ፡ ነው ።
በቃል ፡ ብዛት ፡ ውስጥ ፡ ኃጢአት ፡ ሳይኖር ፡ ፲፱
አይቀርም ፤
ከንፈሩን ፡ የሚገታ ፡ ግን ፡ አስተዋይ ፡ ነው ።
የጻድቅ ፡ ምላስ ፡ የተፈተነ ፡ ብር ፡ ነው ፤ ፳
የኀጥአን ፡ ልብ ፡ ግን ፡ ምናምን ፡ ነው ።
የጻድቅ ፡ ከንፈሮች ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ ይመግባሉ ፤ ፳፩
ሰነፎች ፡ ግን ፡ ከልባቸው ፡ ጉድለት ፡ የተነሣ ፡
ይሞታሉ ።
የእግዚአብሔር ፡ በረከት ፡ ባለጠጋ ፡ ታደርጋ ፳፪
ለች ፥
ኀዘንንም ፡ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ አይጨምርም ።
ክፉ ፡ ነገር ፡ ማድረግ ፡ ለሰነፍ ፡ ሰው ፡ ጨዋታ ፡ ፳፫
ነው ፤
እንዲሁም ፡ ጥበብ ፡ ለአስተዋይ ፡ ነው ።
የኀጥእ ፡ ሰው ፡ ፍርሃት ፡ በላዩ ፡ ይመጣበታል ፥ ፳፬
ለጻድቃንም ፡ ምኞታቸው ፡ ትሰጣቸዋለች ።
ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ሲያልፍ ፡ ኀጥእ ፡ አይገኝም ፤ ፳፭
ጻድቅ ፡ ግን ፡ የዘላለም ፡ መሠረት ፡ ነው ።
ሆምጣጤ ፡ ጥርስን ፥ ጢስም ፡ ዓይንን ፡ እንደ ፳፮
ሚጐዳ ፥
እንዲሁም ፡ ታካች ፡ ለላኩት ።
እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ዘመንን ፡ ታረዝ ፳፯
ማለች ፤
የኀጥአን ፡ ዕድሜ ፡ ግን ፡ ታጥራለች ።
የጻድቃን ፡ አለኝታ ፡ ደስታ ፡ ነው ፤ ፳፰
የኀጥአን ፡ ተስፋ ፡ ግን ፡ ይጠፋል ።
የእግዚአብሔር ፡ መንገድ ፡ ያለ ፡ ነውር ፡ ለሚ ፳፱
ሄድ ፡ አምባ ፡ ነው ፥
ጥፋት ፡ ግን ፡ ክፋትን ፡ ለሚያደርጉ ።
ጻድቃን ፡ ለዘላለም ፡ አይናወጡም ፤ ፴
ኀጥአን ፡ ግን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አይቀመጡም ።

፴፩፤ የጻድቅ ፡ አፍ ፡ ጥበብን ፡ ይናገራል ፤
ጠማማ ፡ ምላስ ፡ ግን ፡ ትቈረጣለች ።
፴፪፤ የጻድቅ ፡ ከንፈሮች ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ ነገርን ፡ ያውቃሉ ፤
የኀጥአን ፡ አፍ ፡ ግን ፡ ጠማማ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩፤ አበይ ፡ ሚዛን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አስጸያፊ ፡ ነው ፤
እውነተኛ ፡ ሚዛን ፡ ግን ፡ ደስ ፡ ያሰኘዋል ።
፪፤ ትዕቢት ፡ ከመጣች ፡ ውርደት ፡ ትመጣለች ፤
በትሑታን ፡ ዘንድ ፡ ግን ፡ ጥበብ ፡ ትገኛለች ።
፫፤ ቅኖችን ፡ ቅንነታቸው ፡ ትመራቸዋለች ፤
ወስላቶችን ፡ ግን ፡ ጠማማነታቸው ፡ ታጠፋቸዋለች ።
፬፤ በቍጣ ፡ ቀን ፡ ሀብት ፡ አትረባም ፤
ጽድቅ ፡ ግን ፡ ከሞት ፡ ታድናለች ።
፭፤ የፍጹም ፡ ሰው ፡ ጽድቁ ፡ መንገዱን ፡ ያቀናለታል ፤
ኀጥእ ፡ ግን ፡ በኃጢአቱ ፡ ይወድቃል ።
፮፤ ቅኖችን ፡ ጽድቃቸው ፡ ይታደጋቸዋል ፤
ወስላቶች ፡ ግን ፡ በምኞታቸው ፡ ይጠመዳሉ ።
፯፤ ኀጥእ ፡ በሞተ ፡ ጊዜ ፡ ተስፋው ፡ ይቈረጣል ፥
የኃያል ፡ አለኝታም ፡ ይጠፋል ።
፰፤ ጻድቅ ፡ ከጭንቀት ፡ ይድናል ፥
ኀጥእም ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ይመጣል ።
፱፤ ዝንጉ ፡ ሰው ፡ በአፉ ፡ ባልንጀራውን ፡ ያጠፋል ፤
ጻድቃን ፡ ግን ፡ በእውቀት ፡ ይድናሉ ።
፲፤ በጻድቃን ፡ ልማት ፡ ከተማ ፡ ደስ ፡ ይላታል ፥
በኀጥአንም ፡ ጥፋት ፡ እልል ፡ ትላለች ።
፲፩፤ በቅኖች ፡ በረከት ፡ ከተማ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ትላለች ፤
በኀጥአን ፡ አፍ ፡ ግን ፡ ትገለበጣለች ።
፲፪፤ ወዳጁን ፡ የሚንቅ ፡ እርሱ ፡ አእምሮ ፡ የጐደለው ፡ ነው ፤
አስተዋይ ፡ ግን ፡ ዝም ፡ ይላል ።
፲፫፤ ለሐሜት ፡ የሚሄድ ፡ ምሥጢሩን ፡ ይገልጣል ፤
በመንፈስ ፡ የታመነ ፡ ግን ፡ ነገሩን ፡ ይሰውራል ።
፲፬፤ መልካም ፡ ምክር ፡ ከሌለ ፡ ዘንድ ፡ ሕዝብ ፡ ይወድቃል ፤
በመከሮች ፡ ብዛት ፡ ግን ፡ ደኅንነት ፡ ይሆናል ።
፲፭፤ ለማያውቅ ፡ የሚዋስ ፡ ክፉ ፡ መከራን ፡ ይቀበላል ፤
ዋስነትን ፡ የሚጠላ ፡ ግን ፡ ይድናል ።
፲፮፤ ሞገስ ፡ ያላት ፡ ሴት ፡ ክብርን ፡ ታገኛለች ፥
ሀኬተኞችም ፡ ሀብትን ፡ ያገኛሉ ።
፲፯፤ ቸር ፡ ሰው ፡ ለራሱ ፡ መልካም ፡ ያደርጋል ፤
ጨካኝ ፡ ግን ፡ ሥጋውን ፡ ይጐዳል ።
፲፰፤ የኀጥእ ፡ ሰው ፡ ሞያ ፡ ሐሰተኛ ፡ ነው ፤
ጽድቅን ፡ የሚዘራ ፡ ግን ፡ የታመነ ፡ ዋጋ ፡ አለው ።
፲፱፤ በጽድቅ ፡ የሚጸና ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ፤
ክፋትን ፡ የሚከተል ፡ ግን ፡ ለሞቱ ፡ ነው ።
፳፤ ልበ ፡ ጠማሞች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ አስጸያፊዎች ፡ ናቸው ፤
በመንገዳቸው ፡ ፍጹማን ፡ የሆኑ ፡ ግን ፡ የተወደዱ ፡ ናቸው ።
፳፩፤ ክፉ ፡ ሰው ፡ እጅ ፡ በእጅ ፡ ሳይቀጣ ፡ አይቀርም ፤
የጻድቃን ፡ ዘር ፡ ግን ፡ ይድናል ።
የወርቅ ፡ ቀለበት ፡ በእርያ ፡ አፍንጫ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥ ፳፪፤
ከጥበብ ፡ የተለየች ፡ ቆንጆ ፡ ሴትም ፡ እንዲሁ ፡ ናት ።
የጻድቃን ፡ ምኞት ፡ በጎ ፡ ብቻ ፡ ነው ፤ ፳፫፤
የኀጥአን ፡ ተስፋ ፡ ግን ፡ መቅሠፍት ፡ ነው ።
ያለውን ፡ የሚበትን ፡ ሰው ፡ አለ ፥ ይጨመርለታልም ፤ ፳፬፤
ያለ ፡ ቅጥ ፡ የሚነፍግ ፡ ሰውም ፡ አለ ፥ ይደኸያልም ።
የምትባረክ ፡ ነፍስ ፡ ትጠግባለች ፥ ፳፭፤
የረካም ፡ እርሱ ፡ ደግሞ ፡ ይረካል ።
እህልን ፡ የሚያስቀር ፡ ሰው ፡ በሕዝብ ፡ ዘንድ ፡ ይረገማል ፤ ፳፮፤
በረከት ፡ ግን ፡ በሚሸጠው ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ነው ።
መልካምን ፡ ተግቶ ፡ የሚሻ ፡ ደስታን ፡ ይፈልጋል ፤ ፳፯፤
ክፉን ፡ በሚፈልግ ፡ ግን ፡ ክፉ ፡ ይመጣበታል ።
በባለጠግነቱ ፡ የሚተማመን ፡ ሰው ፡ ይወድቃል ፤ ፳፰፤
ጻድቃን ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ቅጠል ፡ ይለመልማሉ ።
ቤቱን ፡ የሚያውክ ፡ ሰው ፡ ነፋስን ፡ ይወርሳል ፥ ፳፱፤
ሰነፍም ፡ ለጠቢብ ፡ ተገዥ ፡ ይሆናል ።
የጻድቅ ፡ ፍሬ ፡ የሕይወት ፡ ዛፍ ፡ ናት ፥ ፴፤
ነፍሶችንም ፡ የሚሰበስብ ፡ እርሱ ፡ ጠቢብ ፡ ነው ።
እነሆ ፥ ጻድቅ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ፍዳውን ፡ የሚቀበል ፡ ከሆነ ፥ ፴፩፤
ይልቁንስ ፡ ኀጥእና ፡ ዓመፀኛ ፡ እንዴት ፡ ይሆናሉ !

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

ተግሣጽን ፡ የሚወድድ ፡ እውቀትን ፡ ይወድዳል ፤ ፩፤
ዘለፋን ፡ የሚጠላ ፡ ግን ፡ ደንቆሮ ፡ ነው ።
ደጓና ፡ ሰው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ሞገስን ፡ ያገኛል ፤ ፪፤
ተንኰለኛውን ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ይቀሥፈዋል ።
ሰውን ፡ ዓመፃ ፡ አያጸናውም ፤ ፫፤
የጻድቃን ፡ ሥር ፡ ግን ፡ አይንቀሳቀስም ።
ልባም ፡ ሴት ፡ ለባልዋ ፡ ዘውድ ፡ ናት ፤ ፬፤
አሳፋሪ ፡ ሴት ፡ ግን ፡ በአጥንቱ ፡ ውስጥ ፡ እንደ ፡ ቅንቅን ፡ ናት ።
የጻድቃን ፡ አሳብ ፡ ቅን ፡ ነው ፤ ፭፤
የኀጥአን ፡ ምክር ፡ ግን ፡ ተንኰል ፡ ነው ።
የኀጥአን ፡ ቃል ፡ ደምን ፡ ለማፍሰስ ፡ ትሸምቃለች ፤ ፮፤
የቅኖች ፡ አፍ ፡ ግን ፡ ይታደጋቸዋል ።
ኀጥአን ፡ ይገለበጣሉ ፥ ደግሞም ፡ አይገኙም ፤ ፯፤
የጻድቃን ፡ ቤት ፡ ግን ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።
ሰው ፡ በጥበቡ ፡ ይመሰገናል ፤ ፰፤
ልቡ ፡ ጠማማ ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ይናቃል ።
ለራሱ ፡ ባሪያ ፡ ሆኖ ፡ የተጠቃ ፡ ሰው ፡ ፱፤
እንጀራ ፡ ጐድሎት ፡ ራሱን ፡ ከከበረው ፡ ሰው ፡ ይሻላል ።

፲፤ ጻድቅ ፡ ሰው ፡ ለእንስሳው ፡ ነፍስ ፡ ይራራል ፤
የኀጥኣን ፡ ምሕረት ፡ ግን ፡ ጨካኝ ፡ ነው ።
፲፩፤ ምድሩን ፡ የሚሠራ ፡ ሰው ፡ እንጀራ ፡ ይጠግባል ፤
ለከንቱ ፡ ነገር ፡ የሚሮጥ ፡ ግን ፡ አእምሮ ፡ የጐደለው ፡ ነው ።
፲፪፤ የኀጥኣን ፡ ፈቃድ ፡ የክፉዎች ፡ ወጥመድ ፡ ናት ፤
የጻድቃን ፡ ሥር ፡ ግን ፡ ፍሬን ፡ ያፈራል ።
፲፫፤ ክፉ ፡ ሰው ፡ በከንፈሩ ፡ ኃጢአት ፡ ይጠመዳል ፤
ጻድቅ ፡ ግን ፡ ከመከራ ፡ ያመልጣል ።
፲፬፤ የሰው ፡ ነፍስ ፡ ከአፉ ፡ ፍሬ ፡ መልካም ፡ ነገርን ፡ ትጠግባለች ፥
ሰውም ፡ እንደ ፡ እጁ ፡ ሥራ ፡ ዋጋውን ፡ ይቀበላል ።
፲፭፤ የሰነፍ ፡ መንገድ ፡ በዓይኑ ፡ የቀናች ፡ ናት ፤
ጠቢብ ፡ ግን ፡ ምክርን ፡ ይሰማል ።
፲፮፤ የሰነፍ ፡ ቍጣ ፡ ቶሎ ፡ ይታወቃል ፤
ብልህ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ነውርን ፡ ይሰውራል ።
፲፯፤ እውነተኛን ፡ ነገር ፡ የሚናገር ፡ ቅን ፡ ነገርን ፡ ያወራል ፤
የሐሰት ፡ ምስክር ፡ ግን ፡ ተንኰልን ፡ ያወራል ።
፲፰፤ እንደሚዋጋ ፡ ሰይፍ ፡ የሚለፈልፍ ፡ ሰው ፡ አለ ፤
የጠቢባን ፡ ምላስ ፡ ግን ፡ ጤና ፡ ነው ።
፲፱፤ የእውነት ፡ ከንፈር ፡ ለዘላለም ፡ ትቆማለች ፤
ውሸተኛ ፡ ምላስ ፡ ግን ፡ ለቅጽበት ፡ ነው ።
፳፤ ክፉን ፡ በሚያስቡ ፡ ልብ ፡ ውስጥ ፡ ተንኰል ፡ አለ ፤
በሰላም ፡ ለሚመክሩ ፡ ግን ፡ ደስታ ፡ አላቸው ።
፳፩፤ ጻድቅን ፡ መከራ ፡ አያገኘውም ፤
ኀጥኣን ፡ ግን ፡ ክፋትን ፡ የተሞሉ ፡ ናቸው ።
፳፪፤ ውሸተኛ ፡ ከንፈር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ አስጸያፊ ፡ ነው ፤
እውነትን ፡ የሚያደርጉ ፡ ግን ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ የተወደዱ ፡ ናቸው ።
፳፫፤ ብልህ ፡ ሰው ፡ እውቀትን ፡ ይሸሽጋል ፤
የሰነፎች ፡ ልብ ፡ ግን ፡ስንፍናን ፡ ያወራል ።
፳፬፤ የትጉ ፡ እጅ ፡ ትገዛለች ፤
የታካች ፡ እጅ ፡ ግን ፡ ትገብራለች ።
፳፭፤ ሰውን ፡ የልቡ ፡ ኀዘን ፡ ያዋርደዋል ፤
መልካም ፡ ቃል ፡ ግን ፡ ደስ ፡ ያሰኘዋል ።
፳፮፤ ጻድቅ ፡ ለባልንጀራው ፡ መንገድን ፡ ያሳያል ፤
የኀጥኣን ፡ መንገድ ፡ ግን ፡ ታስታቸዋለች ።
፳፯፤ ታካች ፡ ሰው ፡ አደን ፡ ምንም ፡ አያድንም ፤
ለሰው ፡ የከበረ ፡ ሀብት ፡ ትጋት ፡ ነው ።
፳፰፤ በጽድቅ ፡ መንገድ ፡ ላይ ፡ ሕይወት ፡ አለ ፡
በጎዳናዋም ፡ ሞት ፡ የለም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩፤ ባለ ፡ አእምሮ ፡ ልጅ ፡ የአባቱን ፡ ተግሣጽ ፡ ይሰማል ፤
ፌዘኛ ፡ ግን ፡ ተግሣጽን ፡ አይሰማም ።
፪፤ ሰው ፡ ከአፉ ፡ ፍሬ ፡ መልካምን ፡ ይበላል ፤
የዓመፀኞች ፡ ነፍስ ፡ ግን ፡ ግፍን ፡ ትሻለች ።
፫፤ አፉን ፡ የሚጠብቅ ፡ ነፍሱን ፡ ይጠብቃል ፤
ከንፈሩን ፡ የሚያሞጠሙጥ ፡ ግን ፡ ጥፋት ፡ ያገኘዋል ።
የታካች ፡ ሰው ፡ ነፍስ ፡ ትመኛለች ፤ አንዳችም ፡ አታገኝም ፤ ፬፤
የትጉ ፡ ነፍስ ፡ ግን ፡ ትጠግባለች ።
ጻድቅ ፡ ሐሰትን ፡ ይጠላል ፤ ፭፤
ኀጥእ ፡ ግን ፡ ያሳፍራል ፡ ያስነውራልም ።
በመንገዱ ፡ ያለ ፡ ነውር ፡ የሚሄደውን ፡ ጽድቅ ፡ ይጠብቀዋል ፤ ፮፤
ኃጢአት ፡ ግን ፡ ኃጢአተኛውን ፡ ይጥለዋል ።
ራሱን ፡ ባለጠጋ ፡ የሚያስመስል ፡ ሰው ፡ አለ ፥ ነገር ፡ ግን ፡ አንዳች ፡ የለውም ፤ ፯፤
ራሱን ፡ ድሀ ፡ የሚያስመስል ፡ አለ ፥ ነገር ፡ ግን ፡ እጅግ ፡ ባለጠግነት ፡ አለው ።
ለሰው ፡ ነፍስ ፡ ቤዛው ፡ ሀብቱ ፡ ነው ፤ ፰፤
ድሀ ፡ ግን ፡ ተግሣጽን ፡ አይሰማም ።
ሁልጊዜ ፡ ለጻድቃን ፡ ብርሃን ፡ ነው ፤ ፱፤
የኀጥኣን ፡ መብራት ፡ ግን ፡ ይጠፋል ።
በትዕቢት ፡ ጠብ ፡ ብቻ ፡ ይሆናል ፤ ፲፤
ጥበብ ፡ ግን ፡ ምክርን ፡ በሚቀበሉ ፡ ዘንድ ፡ ናት ።
በችኰላ ፡ የምትከማች ፡ ሀብት ፡ ትጐድላለች ፤ ፲፩፤
ጥቂት ፡ በጥቂት ፡ የተከማቸች ፡ ግን ፡ ትበዛለች ።
የምትዘገይ ፡ ተስፋ ፡ ልብን ፡ ታሳዝናለች ፤ ፲፪፤
የተገኘች ፡ ፈቃድ ፡ ግን ፡ የሕይወት ፡ ዛፍ ፡ ናት ።
ትእዛዝን ፡ የሚያቃልል ፡ በትእዛዝ ፡ ተይዞ ፡ ይጠፋል ፤ ፲፫፤
ትእዛዝን ፡ የሚፈራ ፡ ግን ፡ በደኅንነት ፡ ይኖራል ።
ሰው ፡ ከሞት ፡ ወጥመድ ፡ ያመልጥ ፡ ዘንድ ፡ ፲፬፤
የጠቢብ ፡ ሰው ፡ ትምህርት ፡ የሕይወት ፡ ምንጭ ፡ ነው ።
መልካም ፡ እውቀት ፡ሞገስን ፡ ይሰጣል ፤ ፲፭፤
የወስላቶች ፡ መንገድ ፡ ግን ፡ ሸካራ ፡ ናት ።
ብልህ ፡ ሁሉ ፡ በእውቀት ፡ ይሠራል ፤ ፲፮፤
ሰነፍ ፡ ግን ፡ ስንፍናውን ፡ ይገልጣል ።
መጥፎ ፡ መልእክተኛ ፡ በክፉ ፡ ላይ ፡ ይወድቃል ፤ ፲፯፤
የታመነ ፡ መልእክተኛ ፡ ግን ፡ ፈውስ ፡ ነው ።
ድህነትና ፡ ነውር ፡ ተግሣጽን ፡ ቸል ፡ ለሚሉ ፡ ነው ፤ ፲፰፤
ዘለፋን ፡ የሚሰማ ፡ ግን ፡ ይከብራል ።
የተፈጸመች ፡ ፈቃድ ፡ ሰውነትን ፡ ደስ ፡ ታሰኛለች ፤ ፲፱፤
ሰነፎች ፡ ግን ፡ ከክፉ ፡ መራቅን ፡ ይጸየፋሉ ።
ከጠቢባን ፡ ጋር ፡ የሚሄድ ፡ ጠቢብ ፡ ይሆናል ፤ ፳፤
የሰነፎች ፡ ባልንጀራ ፡ ግን ፡ ክፉ ፡ መከራን ፡ ይቀበላል ።
ክፉ ፡ ነገር ፡ ኃጢአተኞችን ፡ ያሳድዳቸዋል ፤ ፳፩፤
ጻድቃን ፡ ግን ፡ መልካሙን ፡ ዋጋ ፡ ይቀበላሉ ።
ጻድቅ ፡ ሰው ፡ ለልጅ ፡ ልጆቹ ፡ ያወርሳል ፤ ፳፪፤
የኃጢአተኛ ፡ ብልጥግና ፡ ግን ፡ ለጻድቅ ፡ ትጠበቃለች ።
በድሆች ፡ እርሻ ፡ ላይ ፡ ብዙ ፡ ሲሳይ ፡ አለ ፤ ፳፫፤
ከፍርድ ፡ መጕደል ፡ የተነሣ ፡ ግን ፡ ይጠፋል ።
በትር ፡ ከመምታት ፡ የሚራራ ፡ ሰው ፡ ልጁን ፡ ይጠላል ፤ ፳፬፤
ልጁን ፡ የሚወድድ ፡ ግን ፡ ተግቶ ፡ ይገሥጸዋል ።

፳፭፤ ጻድቅ ፡ ሰውነቱ ፡ እስኪጠግብ ፡ ድረስ ፡ ይበ
ላል ፤
የኀጥአን ፡ ሆድ ፡ ግን ፡ ይራብል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩፤ ብልሃተኛ ፡ ሴት ፡ ቤትዋን ፡ ትሠራለች ፤
ሰነፍ ፡ ሴት ፡ ግን ፡ በእጅዋ ፡ ታፈርሰዋለች ።
፪፤ በቅን ፡ የሚሄድ ፡ ሰው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይፈ
ራል ፤
መንገዱን ፡ የሚያጣምም ፡ ግን ፡ ይንቀዋል ።
፫፤ በሰነፍ ፡ አፍ ፡ የትዕቢት ፡ በትር ፡ አለ ፤
የጠቢባን ፡ ከንፈር ፡ ግን ፡ ትጠብቃቸዋለች ።
፬፤ በሬ ፡ በሌለበት ፡ ስፍራ ፡ እህል ፡ አይገኝም ፤
ብዙ ፡ ሲሳይ ፡ ግን ፡ በበሬዎች ፡ ኃይል ፡ ነው ።
፭፤ የታመነ ፡ ምስክር ፡ አይዋሽም ፤
የሐሰት ፡ ምስክር ፡ ግን ፡ በሐሰት ፡ ይናገራል ።
፮፤ ፌዘኛ ፡ ሰው ፡ ጥበብን ፡ ይፈልጋል ፡ አያገኛትም ፤
ለአስተዋይ ፡ ግን ፡ እውቀትን ፡ ማግኘት ፡ አያስ
ቸግረውም ።
፯፤ ከሰነፍ ፡ ሰው ፡ ፊት ፡ ራቅ ፥
በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ የእውቀትን ፡ ከንፈር ፡ አታገኝ
ምና ።
፰፤ የብልህ ፡ ሰው ፡ ጥበብ ፡ መንገዱን ፡ ያስተውል ፡
ዘንድ ፡ ነው ፤
የሰነፎች ፡ስንፍና ፡ ግን ፡ ሽንገላ ፡ ነው ።
፱፤ ሰነፍ ፡ በኃጢአት ፡ ያፌዛል ፤
በቅኖች ፡ መከከል ፡ ግን ፡ ቸርነት ፡ አለች ።
፲፤ የራሱን ፡ ኀዘን ፡ ልብ ፡ ያውቃል ፤
ከደስታውም ፡ ጋር ፡ ሌላ ፡ ሰው ፡ አይገናኝም ።
፲፩፤ የኀጥአን ፡ ቤት ፡ ይፈርሳል ፤
የቅኖች ፡ ማደሪያ ፡ ግን ፡ ያብባል ።
፲፪፤ ለሰው ፡ ቅን ፡ የምትመስል ፡ መንገድ ፡ አለች ፤
ፍጻሜዋ ፡ ግን ፡ የሞት ፡ መንገድ ፡ ነው ።
፲፫፤ በሳቅ ፡ ደግሞ ፡ ልብ ፡ ያዝናል ፥
የደስታም ፡ ፍጻሜ ፡ ልቅሶ ፡ ነው ።
፲፬፤ ልቡን ፡ ከጽድቅ ፡ የሚመልስ ፡ ሰው ፡ ከመንገዱ ፡
ፍሬ ፡ ይጠግባል ፥
ጻድቅም ፡ ሰው ፡ ደግሞ ፡ በራሱ ።
፲፭፤ የዋህ ፡ ቃልን ፡ ሁሉ ፡ ያምናል ፤
ብልህ ፡ ግን ፡ አካሄዱን ፡ ይመለከታል ።
፲፮፤ ጠቢብ ፡ ሰው ፡ ይፈራል ፡ ከክፉም ፡ ይሸሻል ፤
ሰነፍ ፡ ግን ፡ ራሱን ፡ ታምኖ ፡ ይኰራል ።
፲፯፤ ቍጡ ፡ ሰው ፡ በስንፍና ፡ ይሠራል ፤
አስተዋይ ፡ ግን ፡ ይታገሣል ።
፲፰፤ አላዋቂዎች ፡ ሰዎች ፡ ስንፍናን ፡ ይወርሳሉ ፤
ብልሆች ፡ ግን ፡ እውቀትን ፡ እንደ ፡ ዘውድ ፡
ይጭናሉ ።
፲፱፤ ኃጢአተኞች ፡ በደጎች ፡ ፊት ፡ ይጐነበሳሉ ፥
ኀጥአንም ፡ በጻድቃን ፡ በር ።
፳፤ ድሀ ፡ በባልንጀራው ፡ ዘንድ ፡ የተጠላ ፡ ነው ፤
የበለጠጋ ፡ ወዳጆች ፡ ግን ፡ ብዙዎች ፡ ናቸው ።
፳፩፤ ባልንጀራውን ፡ የሚንቅ ፡ ይበድላል ፤
ለድሀ ፡ ግን ፡ የሚራራ ፡ ምስጉን ፡ ነው ።
፳፪፤ ክፉ ፡ የሚያደርጉ ፡ ይስታሉ ፤
ምሕረትና ፡ እውነት ፡ ግን ፡ መልካምን ፡ ለሚ
ያደርጉ ፡ ናቸው ።
በድካም ፡ ሁሉ ፡ ልምላሜ ፡ ይገኛል ፤ ፳፫፤
ብዙ ፡ ነገር ፡ በሚናገር ፡ ከንፈር ፡ ግን ፡ ድህነት ፡
ብቻ ፡ አለ ።
የጠቢባን ፡ ዘውድ ፡ ባለጠግነታቸው ፡ ነው ፤ ፳፬፤
የሰነፎች ፡ ስንፍና ፡ ግን ፡ ስንፍና ፡ ነው ።
እውነተኛ ፡ ምስክር ፡ ነፍሶችን ፡ ያድናል ፤ ፳፭፤
በሐሰት ፡ የሚናገር ፡ ግን ፡ ሸንጋይ ፡ ነው ።
እግዚአብሔርን ፡ ለሚፈራ ፡ ጠንካራ ፡ መታ ፳፮፤
መን ፡ አለው ፥
ለልጆቹም ፡ መጠጊያ ፡ ይኖራል ።
ሰው ፡ ከሞት ፡ ወጥመድ ፡ ያመልጥ ፡ ዘንድ ፡ ፳፯፤
እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ የሕይወት ፡ ምንጭ ፡
ነው ።
የንጉሥ ፡ ክብር ፡ በሕዝብ ፡ ብዛት ፡ ነው ፤ ፳፰፤
በሰው ፡ ጥቂትነት ፡ ግን ፡ የገዥ ፡ ጥፋት ፡ አለ ።
ለትዕግሥተኛ ፡ ሰው ፡ ብዙ ፡ ማስተዋል ፡ አለው ፤ ፳፱፤
ቍጡ ፡ ግን ፡ ስንፍናውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደ
ርጋል ።
ትሑት ፡ ልብ ፡ የሥጋ ፡ ሕይወት ፡ ነው ፤ ፴፤
ቅንዓት ፡ ግን ፡ አጥንትን ፡ ያነቅዛል ።
ድሀን ፡ የሚያስጨንቅ ፡ ፈጣሪውን ፡ ይሰድባል ፤ ፴፩፤
ለድሀ ፡ ምሕረትን ፡ የሚያደርግ ፡ ግን ፡ ያከብረ
ዋል ።
ኀጥእ ፡ በክፋቱ ፡ ይደፋል ፤ ፴፪፤
ጻድቅ ፡ ግን ፡ በእውነቱ ፡ ይታመናል ።
በአዋቂ ፡ ልብ ፡ ጥበብ ፡ ትቀመጣለች ፤ ፴፫፤
በሰነፎች ፡ ውስጥ ፡ ግን ፡ አትታወቅም ።
ጽድቅ ፡ ሕዝብን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ታደርጋለች ፤ ፴፬፤
ኃጢአት ፡ ግን ፡ ሕዝብን ፡ ታስነውራለች ።
አስተዋይ ፡ አገልጋይ ፡ በንጉሥ ፡ ዘንድ ፡ ይወ ፴፭፤
ደዳል ፤
በሚያሳፍር ፡ ላይ ፡ ግን ፡ ቍጣው ፡ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

የለዘበች ፡ መልስ ፡ ቍጣን ፡ ትመልሳለች ፤ ፩፤
ሸካራ ፡ ቃል ፡ ግን ፡ ቍጣን ፡ ታስነሣለች ።
የጠቢባን ፡ ምላስ ፡ እውቀትን ፡ ያሳምራል ፤ ፪፤
የሰነፎች ፡ አፍ ፡ ግን ፡ ስንፍናን ፡ ያፈልቃል ።
የእግዚአብሔር ፡ ዓይኖች ፡ በስፍራ ፡ ሁሉ ፡ ፫፤
ናቸው ፤
ክፉዎችንና ፡ ደጎችን ፡ ይመለከታሉ ።
ፈዋሽ ፡ ምላስ ፡ የሕይወት ፡ ዛፍ ፡ ነው ፤ ፬፤
የጠማማ ፡ ምላስ ፡ ግን ፡ ነፍስን ፡ ይሰብራል ።
ሰነፍ ፡ የአባቱን ፡ ተግሣጽ ፡ ይንቃል ፤ ፭፤
ዘለፋን ፡ የሚቀበል ፡ ግን ፡ አእምሮው ፡ የበዛ ፡
ነው ።
በጻድቅ ፡ ሰው ፡ ቤት ፡ ብዙ ፡ ኃይል ፡ አለ ፤ ፮፤
የኀጥእ ፡ ሰው ፡ መዝገብ ፡ ግን ፡ ሁከት ፡ ነው ።
የጠቢባን ፡ ከንፈር ፡ እውቀትን ፡ ትዘራለች ፤ ፯፤
የሰነፎች ፡ ልብ ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ አይደለም ።
የኀጥአን ፡ መሥዋዕት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፰፤
ዘንድ ፡ አስጸያፊ ፡ ነው ፤

የቅኖች ፡ ጸሎት ፡ ግን ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ የተወ
ደደ ፡ ነው ።
፱፤ የኀጥአን ፡ መንገድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
አስጸያፊ ፡ ነው ፤
እርሱ ፡ ግን ፡ ጽድቅን ፡ የሚከተል ፡ ይወድዳል ።
፲፤ ክፉ ፡ መቅሠፍት ፡ መንገድን ፡ በተወ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡
ይመጣል ፥
ዘለፋንም ፡ የሚጠላ ፡ ይሞታል ።
፲፩፤ ሲኦልና ፡ ጥፋት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የታ
ወቁ ፡ ናቸው ፤
ይልቁንም ፡ የሰዎች ፡ ልብ ፡ የታወቀ ፡ ነው ።
፲፪፤ ፌዘኛ ፡ ሰው ፡ የሚዘልፈውን ፡ አይወድድም ፥
ወደ ፡ ጠቢባንም ፡ አይሄድም ።
፲፫፤ ደስ ፡ ያለው ፡ ልብ ፡ ፊትን ፡ ያበራል ፤
በልብ ፡ ኀዘን ፡ ግን ፡ ነፍስ ፡ ትሰበራለች ።
፲፬፤ የአዋቂ ፡ ልብ ፡ እውቀትን ፡ ይፈልጋል ፤
የሰነፎች ፡ አፍ ፡ ግን ፡ በስንፍና ፡ ይሰማራል ።
፲፭፤ ልቡ ፡ የሚያዝን ፡ ሰው ፡ ዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ የከፉች ፡
ናት ፤
የልብ ፡ ደስታ ፡ ግን ፡ ሁልጊዜ ፡ እንደ ፡ ግብዣ ፡
ነው ።
፲፮፤ እግዚአብሔርን ፡ ከመፍራት ፡ ጋር ፡ ያለ ፡ ጥቂት ፡
ነገር ፡
ሁከት ፡ ካለበት ፡ ከብዙ ፡ መዝገብ ፡ ይሻላል ።
፲፯፤ የጐመን ፡ ወጥ ፡ በፍቅር ፡ መብላት ፡
የሰባ ፡ ፍሪዳን ፡ ጥል ፡ ባለበት ፡ ዘንድ ፡ ከመብ
ላት ፡ ይሻላል ።
፲፰፤ ቍጡ ፡ ሰው ፡ ጠብን ፡ ያነሣሣል ፤
ትዕግሥተኛ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ጸጥ ፡ ያሰኘዋል ።
፲፱፤ የታካች ፡ መንገድ ፡ እንደ ፡ እሾህ ፡ አጥር ፡ ናት ፤
የጻድቃን ፡ መንገድ ፡ ግን ፡ የተደለደለች ፡ ናት ።
፳፤ ጠቢብ ፡ ልጅ ፡ አባቱን ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ፤
ሰነፍ ፡ ልጅ ፡ ግን ፡ እናቱን ፡ ይንቃል ።
፳፩፤ ልብ ፡ ለሌለው ፡ ሰው ፡ ስንፍና ፡ ደስታ ፡ ናት ፤
አስተዋይ ፡ ግን ፡ አካሄዱን ፡ ያቀናል ።
፳፪፤ ምክር ፡ ከሌለች ፡ ዘንድ ፡ የታሰበው ፡ ሳይሳካ ፡
ይቀራል ፤
መካሮች ፡ በበዙበት ፡ ዘንድ ፡ ግን ፡ ይጸናል ።
፳፫፤ ሰው ፡ በአፉ ፡ መልስ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፤
ቃልም ፡ በጊዜው ፡ ምንኛ ፡ መልካም ፡ ነው !
፳፬፤ በታች ፡ ካለው ፡ ከሲኦል ፡ ያመልጥ ፡ ዘንድ ፡
የሕይወት ፡ መንገድ ፡ አስተዋዩን ፡ ሰው ፡ ወደ ፡
ላይ ፡ ይወስደዋል ።
፳፭፤ እግዚአብሔር ፡ የትዕቢተኞችን ፡ ቤት ፡ ይነቅ
ላል ፤
የባልቴትን ፡ ዳርቻ ፡ ግን ፡ ያጸናል ።
፳፮፤ የበደለኛ ፡ አሳብ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
አስጸያፊ ፡ ናት ፤
ያማረ ፡ ቃል ፡ ግን ፡ ጥሩ ፡ ነው ።
፳፯፤ ትርፍ ፡ ለማግኘት ፡ የሚሳሳ ፡ ሰው ፡ የራሱን ፡
ቤት ፡ ያውካል ፤
መማለጃን ፡ የሚጠላ ፡ ግን ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ።
፳፰፤ የጻድቅ ፡ ልብ ፡ መልሱን ፡ ያስባል ፤
የኀጥአን ፡ አፍ ፡ ግን ፡ ክፉትን ፡ ያፈልቃል ።

እግዚአብሔር ፡ ከኀጥአን ፡ ይርቃል ፤ ፳፱፤
የጻድቃንን ፡ ጸሎት ፡ ግን ፡ ይሰማል ።
የዓይን ፡ ብርሃን ፡ ልብን ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ፥ ፴፤
መልካም ፡ ወሬም ፡ አጥንትን ፡ ያለመልማል ።
የሕይወትን ፡ ተግሣጽ ፡ የሚሰማ ፡ ጆሮ ፡ ፴፩፤
በጠቢባን ፡ መካከል ፡ ይኖራል ።
ተግሣጽን ፡ ቸል ፡ የሚል ፡ የራሱን ፡ ነፍስ ፡ ይን ፴፪፤
ቃል ፤
ዘለፋን ፡ የሚሰማ ፡ ግን ፡ አእምሮ ፡ ያገኛል ።
እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ የጥበብ ፡ ትምህ ፴፫፤
ርት ፡ ነው ፤
ትሕትናም ፡ ክብረትን ፡ ትቀድማለች ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

የልብ ፡ መዘጋጀት ፡ ከሰው ፡ ነው ፤ ፩፤
የምላስ ፡ መልስ ፡ ግን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
ነው ።
የሰው ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ በዓይኖቹ ፡ ፊት ፡ ንጹሕ ፡ ፪፤
ነው ፤
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ መንፈስን ፡ ይመዝናል ።
ሥራህን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አደራ ፡ ስጥ ፥ ፫፤
አሳብህም ፡ ትጸናለች ።
እግዚአብሔር ፡ ሁሉን ፡ ለእርሱ ፡ ለራሱ ፡ ፈጠረ ፥ ፬፤
ኀጥእን ፡ ደግሞ ፡ ለክፉ ፡ ቀን ።
በልቡ ፡ የታበየ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ፭፤
ርኩስ ፡ ነው ፥
እጅ ፡ በእጅም ፡ ሳይቀጣ ፡ አይቀርም ።
በምሕረትና ፡ በእውነት ፡ ኃጢአት ፡ ትሰረያለች ፥ ፮፤
እግዚአብሔርንም ፡ በመፍራት ፡ ሰው ፡ ከክፋት ፡
ይመለሳል ።
የሰው ፡ አካሄድ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ ያሰ ፯፤
ኘው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
በእርሱና ፡ በጠላቶቹ ፡ መካከል ፡ ስንኳ ፡ ሰላ
ምን ፡ ያደርጋል ።
በጽድቅ ፡ የሚገኝ ፡ ጥቂት ፡ ነገር ፡ ፰፤
በዓመፅ ፡ ከሚገኝ ፡ ከብዙ ፡ ትርፍ ፡ ይሻላል ።
የሰው ፡ ልብ ፡ መንገዱን ፡ ያዘጋጃል ፤ ፱፤
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ አካሄዱን ፡ ያቀናለታል ።
የእግዚአብሔር ፡ ብይን ፡ በንጉሥ ፡ አፍ ፡ ነው ፥ ፲፤
አፉም ፡ በፍርድ ፡ አይስትም ።
እውነተኛ ፡ሚዛንና ፡ መመዘኛ ፡ የእግዚአብ ፲፩፤
ሔር ፡ ናቸው ፤
የከረጢት ፡ መመዘኛዎች ፡ ሁሉ ፡ የእርሱ ፡ ሥራ ፡
ናቸው ።
ግፍን ፡ መሥራት ፡ በንጉሥ ፡ ዘንድ ፡ ጸያፍ ፡ ነገር ፡ ፲፪፤
ነው ፥
ዙፋን ፡ በጽድቅ ፡ ይጸናልና ።
የጽድቅ ፡ ከንፈር ፡ የነገሥታት ፡ ደስታ ፡ ናት ፥ ፲፫፤
በቅን ፡ የሚናገር ፡ እርሱንም ፡ ይወድዱታል ።
የንጉሥ ፡ ቍጣ ፡ እንደ ፡ ሞት ፡ መልእክተኛ ፡ ነው ፤ ፲፬፤
ጠቢብ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ያቈላምጠዋል ።
በንጉሥ ፡ ፊት ፡ ብርሃን ፡ ዘንድ ፡ ሕይወት ፡ አለ ፥ ፲፭፤
መልካም ፡ ፈቃዱም ፡ እንደ ፡ በልግ ፡ ዝናብ ፡
ደመና ፡ ነው ።

፲፮፤ ጥበብን ፡ ማግኘት ፡ ምንኛ ፡ ከወርቅ ፡ ይሻላል ፤
ማስተዋልንም ፡ ማግኘት ፡ ከብር ፡ ይልቅ ፡ የሚ
መረጥ ፡ ነው ።
፲፯፤ የቅኖች ፡ መንገድ ፡ ከክፋት ፡ መራቅ ፡ ነው ፤
መንገዱን ፡ የሚጠብቅ ፡ ነፍሱን ፡ ይጠብቃ
ታል ።
፲፰፤ ትዕቢት ፡ ጥፋትን ÷
ኵሩ ፡ መንፈስም ፡ ውድቀትን ፡ ይቀድማል ።
፲፱፤ ከዕቡያን ፡ ጋር ፡ ምርኮ ፡ ከመካፈል ፡
ከትሑታን ፡ ጋር ፡ በተዋረደ ፡ መንፈስ ፡ መሆን ፡
ይሻላል ።
፳፤ ቃልን ፡ የሚያዳምጥ ፡ መልካም ፡ ነገርን ፡ ያገኛል ፤
በእግዚአብሔር ፡ የታመነ ፡ ምስጉን ፡ ነው ።
፳፩፤ ልቡ ፡ ጠቢብ ፡ የሆነ ፡ አስተዋይ ፡ ይባላል ÷
በከንፈሩም ፡ ጣፋጭ ፡ የሆነ ፡ ትምህርትን ፡ ያበ
ዛል ።
፳፪፤ ገንዘብ ፡ ላደረገው ፡ ሰው ፡ እውቀት ፡ የሕይወት ፡
ምንጭ ፡ ነው ፤
ስንፍና ፡ ግን ፡ የሰነፎች ፡ ቅጣት ፡ ነው ።
፳፫፤ የጠቢብ ፡ ልብ ፡ አፉን ፡ ያስተምራል ÷
ለከንፈሩም ፡ ትምህርትን ፡ ይጨምራል ።
፳፬፤ ያማረ ፡ ቃል ፡ የማር ፡ ወለላ ፡ ነው ፤
ለነፍስ ፡ ጣፋጭ ፡ ለአጥንትም ፡ ጤና ፡ ነው ።
፳፭፤ ለሰው ፡ ቅን ፡ የምትመስል ፡ መንገድ ፡ አለች ፤
ፍጻሜዋ ፡ ግን ፡ የሞት ፡ መንገድ ፡ ነው ።
፳፮፤ የሠራተኛ ፡ ራብ ፡ ለእርሱ ፡ ይሠራል ÷
አፉ ፡ ይጐተጕተዋልና ።
፳፯፤ ምናምንቴ ፡ ሰው ፡ ክፋትን ፡ ይምሳል ÷
በከንፈሩም ፡ የሚቃጠል ፡ እሳት ፡ አለ ።
፳፰፤ ጠማማ ፡ ሰው ፡ ጥልን ፡ ይዘራል ፤
ጆሮ ፡ ጠቢ ፡ ሰው ፡ የተማመኑትን ፡ ወዳጆች ፡
ይለያያል ።
፳፱፤ ግፈኛ ፡ ሰው ፡ ወዳጁን ፡ ያባብላል ÷
መልካምም ፡ ወዳይደለ ፡ መንገድ ፡ ይመራዋል ።
፴፤ ዓይኑን ፡ የሚዘጋ ፡ ጠማማ ፡ አሳብን ፡ ያስባል ፤
ከንፈሩን ፡ የሚነክስ ፡ ክፋትን ፡ ይፈጽማል ።
፴፩፤ የሽበት ፡ ጠጕር ፡ የክብር ፡ዘውድ ፡ ነው ÷
እርሱም ፡ በጽድቅ ፡ መንገድ ፡ ይገኛል ።
፴፪፤ ትዕግሥተኛ ፡ ሰው ፡ ከኃያል ፡ ሰው ፡ ይሻላል ÷
በመንፈሱም ፡ ላይ ፡ የሚገዛ ፡ ከተማ ፡ ከሚወስድ ፡
ይበልጣል ።
፴፫፤ ዕጣ ፡ በጕያ ፡ ይጣላል ፤
መደብዋ ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩፤ ጥል ፡ ባለበት ፡ ዘንድ ፡ እርድ ፡ ከሞላበት ፡ ቤት ፡
በጸጥታ ፡ ደረቅ ፡ ቍራሽ ፡ ይሻላል ።
፪፤ አስተዋይ ፡ ባሪያ ፡ ነውረኛውን ፡ ልጅ ፡ ይገዛል ÷
በወንድማማች ፡ መካከልም ፡ ርስትን ፡ ይከፈ
ላል ።
፫፤ ማቅለጫ ፡ ለብር ÷ ከውር ፡ ለወርቅ ፡ ነው ፤
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ልብን ፡ ይፈትናል ።
፬፤ ክፉ ፡ ሰው ፡ የበደለኛን ፡ ከንፈር ፡ ይሰማል ፤
ሐሰተኛም ፡ ወደ ፡ ተንኰለኛ ፡ ምላስ ፡ ያደም
ጣል ።
በድሀ ፡ የሚያላግጥ ፡ ፈጣሪውን ፡ ይሰድባል ፤ ፭፤
በጥፋትም ፡ ደስ ፡ የሚለው ፡ ሳይቀጣ ፡ አይቀ
ርም ።
የሽማግሌዎች ፡ አክሊል ፡ የልጅ ፡ ልጆች ፡ ፮፤
ናቸው ፤
የልጆችም ፡ ክብር ፡ አባቶቻቸው ፡ ናቸው ።
ለሰነፍ ፡ የኵራት ፡ አነጋገር ፡ አይገባውም ፤ ፯፤
ይልቁንም ፡ ሐሰተኛ ፡ ከንፈር ፡ ለመኰንን ፡ አይ
ገባውም ።
ገንዘብ ፡ ባደረገው ፡ ፊት ፡ መማለጃ ፡ እንደ ፡ ፰፤
ተዋበ ፡ ዕንቍ ፡ ነው ÷
ወደ ፡ ዘረበትም ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፡ ሥራውን ፡
ያቀናል ።
ኃጢአትን ፡ የሚከድን ፡ ሰው ፡ ፍቅርን ፡ ይሻል ፤ ፱፤
ነገርን ፡ የሚደጋግም ፡ ግን ፡ የተማመኑትን ፡
ወዳጆቹን ፡ ይለያያል ።
መቶ ፡ ግርፋት ፡ በሰነፍ ፡ ጠልቆ ፡ ከሚገባ ፡ ፲፤
ይልቅ ፡
ተግሣጽ ፡ በአስተዋይ ፡ ሰው ፡ ጠልቆ ፡ ወደ ፡
ልቡ ፡ ይገባል ።
ክፉ ፡ ሰው ፡ ዓመፃን ፡ ብቻ ፡ ይሻል ፤ ፲፩፤
ስለዚህ ፡ ጨካኝ ፡ መልአክ ፡ ይላክበታል ።
ሰነፍን ፡ በስንፍናው ፡ ከመገናኘት ፡ ፲፪፤
ልጆችዋ ፡ የተነጠቁባትን ፡ ድብ ፡ መገናኘት ፡
ይሻላል ።
በመልካም ፡ ፋንታ ፡ ክፉን ፡ የሚመልስ ÷ ፲፫፤
ክፉ ፡ ነገር ፡ ከቤቱ ፡ አትርቅም ።
የጠብ ፡ መጀመሪያ ፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ አፈሳሰስ ፡ ፲፬፤
ነው ፤
ስለዚህ ፡ ጠብ ፡ ሳይበረታ ፡ አንተ ፡ ክርክርን ፡
ተው ።
ኀጥኡን ፡ የሚያጸድቅና ፡ በጻድቁ ፡ ላይ ፡ የሚ ፲፭፤
ፈርድ ÷
ሁለቱ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ አስጸያፊዎች ፡
ናቸው ።
በሰነፍ ፡ እጅ ፡ የጥበብ ፡ መግዣ ፡ ገንዘብ ፡ መኖሩ ፡ ፲፮፤
ስለ ፡ ምንድር ፡ ነው ?
ጥበብን ፡ ይገዛ ፡ ዘንድ ፡ አእምሮ ፡ የለውምና ።
ወዳጅ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ይወድዳል ፤ ፲፯፤
ወንድምም ፡ ለመከራ ፡ ይወለዳል ።
አእምሮ ፡ የጐደለው ፡ ሰው ፡ አጋና ፡ ይመታል ÷ ፲፰፤
በባልንጀራውም ፡ ፊት ፡ ይዋሳል ።
ዓመፃን ፡ የሚወድድ ፡ ክርክርን ፡ ይወድዳል ፤ ፲፱፤
ደጁንም ፡ ዘለግ ፡ የሚያደርግ ፡ ውድቀትን ፡
ይሻል ።
ጠማማ ፡ ልብ ፡ ያለው ፡ መልካምን ፡ አያገኝም ÷ ፳፤
ምላሱንም ፡ የሚገለብጥ ፡ በክፉ ፡ ላይ ፡ ይወድ
ቃል ።
ሰነፍን ፡ የሚወልድ ፡ ኀዘን ፡ ይሆንበታል ÷ ፳፩፤
የደንቆሮ ፡ ልጅም ፡ አባት ፡ ደስ ፡ አይለውም ።
ደስ ፡ ያላት ፡ ልብ ፡ መልካም ፡ መድኃኒት ፡ ናት ፤ ፳፪፤
ያዘነች ፡ ነፍስ ፡ ግን ፡ አጥንትን ፡ ታደርቃለች ።

፳፫፤ ኀጥእ፡የፍርድን፡መንገድ፡ለማጥመም፡
ከብብት፡መማለጃን፡ይወስዳል።
፳፬፤ በአስተዋይ፡ፊት፡ጥበብ፡ትኖራለች፤
የሰነፍ፡ዓይን፡ግን፡በምድር፡ዳርቻ፡ነው።
፳፭፤ ሰነፍ፡ልጅ፡ለአባቱ፡ፀፀት፡ነው፥
ለወለደችውም፡ምሬት፡ነው።
፳፮፤ ጻድቅን፡መቅጣት፥
ጨዋ፡ሰውንም፡በጻድቅነቱ፡መምታት፡መል
ካም፡አይደለም።
፳፯፤ ጥቂት፡ቃልን፡የሚናገር፡አዋቂ፡ነው፥
መንፈሱም፡ቀዝቃዛ፡የሆነ፡አስተዋይ፡ነው።
፳፰፤ ሰነፍ፡ዝም፡ቢል፡ጠቢብ፡ሆኖ፡ይቈጠራል፥
ከንፈሩንም፡የሚቈልፍ፡—በለ፡አእምሮ፡ነው፡
ይባላል።

ምዕራፍ፡፲፰።

፩፤ መለየት፡የሚወድድ፡ምኞቱን፡ይከተላል፥
መልካሙንም፡ጥበብ፡ሁሉ፡ይቃወማል።
፪፤ ሰነፍ፡የጥበብን፡ነገር፡አይወድድም፤
በልቡ፡ያለውን፡ሁሉ፡መግለጥ፡ብቻ፡ይወ
ድዳል፡እንጂ።
፫፤ ኀጥእ፡በመጣ፡ጊዜ፡ንቀት፡ደግሞ፡ይመጣል፥
ነውርም፡ከስድብ፡ጋር።
፬፤ የሰው፡አፍ፡ቃል፡የጠለቀ፡ውኃ፡ነው፥
የጥበብም፡ምንጭ፡ፈሳሽ፡ወንዝ፡ነው።
፭፤ የጻድቅ፡ፍርድ፡ይጠምም፡ዘንድ፥
ለኀጥእም፡ማድላት፡መልካም፡አይደለም።
፮፤ የሰነፍ፡ከንፈር፡በጥል፡ውስጥ፡ትገባለች፥
አፉም፡በትርን፡ትጠራለች።
፯፤ የሰነፍ፡አፍ፡ለራሱ፡ጥፋት፡ነው፥
ከንፈሩም፡ለነፍሱ፡ወጥመድ፡ነው።
፰፤ የጆሮ፡ጠቢ፡ቃል፡እንደ፡ጣፋጭ፡መብል፡
ነው፥
እርሱም፡እስከ፡ሆድ፡ጕርጆች፡ድረስ፡ይወ
ርዳል።
፱፤ በሥራው፡ታካች፡የሚሆን፡
የሀብት፡አጥፊ፡ወንድም፡ነው።
፲፤ የእግዚአብሔር፡ስም፡የጸና፡ግምብ፡ነው፤
ጻድቅ፡ወደ፡እርሱ፡ሮጦ፡ከፍ፡ከፍ፡ይላል።
፲፩፤ ለባለጠጋ፡ሰው፡ሀብቱ፡እንደ፡ጸናች፡ከተማ፡
ናት፥
በአሳቡም፡እንደ፡ረጅም፡ቅጥር።
፲፪፤ ሰው፡ሳይወድቅ፡በፊት፡ልቡ፡ከፍ፡ከፍ፡
ይላል፥
ትሕትናም፡ክብረትን፡ትቀድማለች።
፲፫፤ ሳይሰማ፡ነገርን፡በሚመልስ፡
ስንፍናና፡እፍረት፡ይሆንበታል።
፲፬፤ የሰው፡ነፍስ፡ሕመሙን፡ይታገሣል፤
የተቀጠቀጠን፡መንፈስ፡ግን፡ማን፡ያጠነክረ
ዋል?
፲፭፤ የአስተዋይ፡ልብ፡እውቀትን፡ያገኛል፥
የጠቢባንም፡ጆሮ፡እውቀትን፡ትፈልጋለች።
፲፮፤ የሰው፡ስጦታ፡መንገዱን፡ታሰፋለታለች፥
በታላላቆችም፡ፊት፡ታገባዋለች።

ወደ፡ፍርድ፡አስቀድሞ፡የገባ፡ጻድቅ፡ይመስ ፲፯፤
ላል፤
ባልንጀራው፡ግን፡መጥቶ፡ይመረምረዋል።
ዕጣ፡ክርክርን፡ትከለክላለች፥ ፲፰፤
በኃያላንም፡መካከል፡ትበይናለች።
የተበደለ፡ወንድም፡እንደ፡ጸናች፡ከተማ፡ ፲፱፤
ጽኑ፡ነው፤
ክርክራቸውም፡እንደ፡ግንብ፡ብረት፡ነው።
የሰው፡ሆድ፡ከአፉ፡ፍሬ፡ይሞላል፥ ፳፤
ከንፈሩም፡ከሚያፈራው፡ይጠግባል።
ሞትና፡ሕይወት፡በምላስ፡እጅ፡ናቸው፤ ፳፩፤
የሚወድዱአትም፡ፍሬዋን፡ይበላሉ።
ሚስት፡ያገኘ፡በረከትን፡አገኘ፥ ፳፪፤
ከእግዚአብሔርም፡ሞገስን፡ይቀበላል።
ድሀ፡በትሕትና፡እየለመነ፡ይናገራል፤ ፳፫፤
ባለጠጋ፡ግን፡በድፍረት፡ይመልሳል።
ብዙ፡ወዳጆች፡ያሉት፡ሰው፡ይጠፋል፤ ፳፬፤
ነገር፡ግን፡ከወንድም፡አብልጦ፡የሚጠጋጋ፡
ወዳጅ፡አለ።

ምዕራፍ፡፲፱።

በከንፈሩ፡ከሚወሳልት፡ሰነፍ፡ይልቅ፡ ፩፤
ያለ፡ነውር፡የሚሄድ፡ድሀ፡ይሻላል።
ነፍስ፡እውቀት፡የሌለበት፡ትሆን፡ዘንድ፡መል ፪፤
ካም፡አይደለም፤
እግሩንም፡የሚያፈጥን፡ከመንገድ፡ይስታል።
የሰው፡ስንፍና፡መንገዱን፡ታጣምምበታለች፥ ፫፤
ልቡም፡በእግዚአብሔር፡ላይ፡ይቈጣል።
ባለጠግነት፡ብዙ፡ወዳጆች፡ይጨምራል፤ ፬፤
የድሀ፡ወዳጅ፡ግን፡ከእርሱ፡ይርቃል።
ሐሰተኛ፡ምስክር፡ሳይቀጣ፡አይቀርም፥ ፭፤
በሐሰትም፡የሚናገር፡አያመልጥም።
ብዙ፡ሰዎች፡ለጋሱን፡ያቈላምጣሉ፥ ፮፤
ስጦታ፡ለሚሰጥም፡ሁሉ፡ወዳጅ፡ነው።
ድሀን፡ሰው፡ወንድሞቹ፡ሁሉ፡ይጠሉታል፤ ፯፤
ይልቁንም፡ወዳጆቹ፡ከእርሱ፡ይርቃሉ።
እነርሱንም፡በቃል፡ቢከተላቸው፡አንዳች፡
አይረቡትም።
ጥበብን፡የሚያገኝ፡ነፍሱን፡ይወድዳል፥ ፰፤
ማስተዋልንም፡የሚጠብቅ፡መልካም፡ነገርን፡
ያገኛል።
ሐሰተኛ፡ምስክር፡ሳይቀጣ፡አይቀርም፤ ፱፤
በሐሰትም፡የሚናገር፡ይጠፋል።
ለሰነፍ፡ቅምጥልነት፡አይገባውም፥ ፲፤
ይልቁንም፡ባሪያ፡በአለቆች፡ላይ፡ይገዛ፡ዘንድ።
ሰውን፡ጠቢብ፡አእምሮው፡ከቍጣ፡ያዘገ ፲፩፤
የዋል፥
ለበደለኛውም፡ይቅር፡ይል፡ዘንድ፡ክብር፡
ይሆንለታል።
እንደ፡አንበሳ፡ግሣት፡የንጉሥ፡ቍጣ፡ነው፥ ፲፪፤
ሞገሱም፡በመስክ፡ላይ፡እንዳለ፡ጠል፡ነው።
ሰነፍ፡ልጅ፡ለአባቱ፡ኀዘን፡ነው፥ ፲፫፤
ጠበኛም፡ሚስት፡እንደማያቋርጥ፡ነጠብጣብ፡
ናት።

፲፬፤ ቤትና ፡ ባለጠግነት ፡ ከአባቶች ፡ ዘንድ ፡ ይወረሳሉ ፤
አስተዋይ ፡ ሚስት ፡ ግን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ናት ።
፲፭፤ ተግባር ፡ መፍታት ፡ እንቅልፍን ፡ ታመጣለች ፥
የታከችም ፡ ነፍስ ፡ ትራባለች ።
፲፮፤ ትእዛዝን ፡ የሚጠብቅ ፡ ነፍሱን ፡ ይጠብቃል ፤
መንገዱን ፡ ቸል ፡ የሚል ፡ ግን ፡ ይጠፋል ።
፲፯፤ ለድሀ ፡ ቸርነትን ፡ የሚያደርግ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያበድራል ፥
በጎነቱንም ፡ መልሶ ፡ ይከፍለዋል ።
፲፰፤ ተስፋ ፡ ገና ፡ ሳለች ፡ ልጅህን ፡ ገሥጽ ፥
መሞቱንም ፡ አትሻ ።
፲፱፤ ንዴተኛ ፡ ሰው ፡ መቀጮ ፡ ይከፍላል ፤
ብታድነውም ፡ ደግሞ ፡ ትጨምራለህ ።
፳፤ ምክርን ፡ ስማ ፥ ተግሣጽንም ፡ ተቀበል ፡
በፍጻሜህ ፡ ጠቢብ ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ።
፳፩፤ በሰው ፡ ልብ ፡ ብዙ ፡ አሳብ ፡ አለ ፤
የእግዚአብሔር ፡ ምክር ፡ ግን ፡ እርሱ ፡ ይጸናል ።
፳፪፤ የሰው ፡ ቸርነት ፡ የእርሱ ፡ ፍሬ ፡ ነው ፤
ከሐሰተኛ ፡ ባለጠጋም ፡ እውነተኛ ፡ ድሀ ፡ ይሻላል ።
፳፫፤ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ወደ ፡ ሕይወት ፡ ይመራል ፤
የሚፈራውም ፡ ጠግቦ ፡ ይኖራል ፥
ክፉ ፡ ነገርም ፡ አያገኘውም ።
፳፬፤ ታካች ፡ ሰው ፡ እጁን ፡ በወጭቱ ፡ ያጠልቃታል ፥
ወደ ፡ አፉ ፡ ስንኳ ፡ አይመልሳትም ።
፳፭፤ ፌዘኛን ፡ ብትገርፈው ፡ አላዋቂ ፡ ብልሃተኛ ፡ ይሆናል ፤
አስተዋይን ፡ ሰው ፡ ብትገሥጸው ፡ እውቀትን ፡ ያገኛል ።
፳፮፤ አባቱን ፡ የሚያስከፋ ፡ እናቱንም ፡ የሚያሳድድ ፡
የሚያሳፍርና ፡ጐስቋላ ፡ ልጅ ፡ ነው ።
፳፯፤ ልጄ ፡ ሆይ ፥ ተግሣጽን ፡ ከሰማህ ፡ በኋላ ፡
ከእውቀት ፡ ቃል ፡ መሳሳትን ፡ ተው ።
፳፰፤ ወስላታ ፡ ምስክር ፡ በፍርድ ፡ ያፌዛል ፥
የኃጥአንም ፡ አፍ ፡ ክፋትን ፡ ይውጣል ።
፳፱፤ ለሚያፌዙ ፡ ሰዎች ፡ ፍርድ ፡ ተዘጋጅታለች ፥
ለሰነፎችም ፡ ጀርባ ፡ በትር ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩፤ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ፌዘኛ ፡ ያደርጋል ፥ ብርቱ ፡ መጠጥም ፡ ጠበኛ ፡ ያደርጋል ፤
በዚህም ፡ የሳተ ፡ ሁሉ ፡ ጠቢብ ፡ አይደለም ።
፪፤ የንጉሥ ፡ ቍጣ ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ግሣት ፡ ነው ፤
የሚያስቈጣውም ፡ ሰው ፡ የራሱን ፡ ነፍስ ፡ ይበድላል ።
፫፤ ከክርክር ፡ ይርቅ ፡ ዘንድ ፡ ለሰው ፡ ክብሩ ፡ ነው ፤
ሰነፍ ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ እንዳ.ህ ፡ ባለ ፡ ነገር ፡ ይጣመራል ።
፬፤ ታካች ፡ ሰው ፡ በብርድ ፡ ምክንያት ፡ አያርስም ፤
ስለዚህ ፡ በመከር ፡ ይለምናል ፥ ምንም ፡ አያገኝም ።
፭፤ ምክር ፡ በሰው ፡ ልብ ፡ እንደ ፡ ጥልቅ ፡ ውኃ ፡ ነው ፤
አእምሮ ፡ ያለው ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ይቀዳዋል ።
ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ቸርነታቸውን ፡ ያወራሉ ፤ ፮፤
የታመነውን ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ማን ፡ ያገኘዋል ?
ጻድቅ ፡ ያለ ፡ ነውር ፡ ይሄዳል ፥ ፯፤
ልጆቹም ፡ ከእርሱ ፡ በኋላ ፡ ምስጉኖች ፡ ናቸው ።
በፍርድ ፡ ወንበር ፡ የተቀመጠ ፡ ንጉሥ ፡ ፰፤
ክፉውን ፡ ሁሉ ፡ በዓይኖቹ ፡ ይበትናል ።
ልቤን ፡ አነጻሁ ፥ ፱፤
ከኃጢአትም ፡ ጠራሁ ፡ የሚል ፡ ማን ፡ ነው ?
ሁለት ፡ ዓይነት ፡ ሚዛንና ፡ ሁለት ፡ ዓይነት ፡ መስፈሪያ ፥ ፲፤
ሁለቱ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ርኩሳን ፡ ናቸው ።
ሕፃን ፡ ቅንና ፡ ንጹሕ ፡ መሆኑ ፡ ፲፩፤
በሚያደርገው ፡ ሥራ ፡ ይታወቃል ።
የሚሰማ ፡ ጆሮንና ፡ የሚያይ ፡ ዓይንን ፥ ፲፪፤
ሁለቱን ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈጠራቸው ።
ድሀ ፡ እንዳትሆን ፡ እንቅልፍን ፡ አትውደድ ፤ ፲፫፤
ዓይንህን ፡ ክፈት ፥ እንጀራም ፡ ትጠግባለህ ።
የሚገዛ ፡ ሰው ፡— ክፉ ፡ ነው ፡ ክፉ ፡ ነው ፡ ይላል ፤ ፲፬፤
በሄደ ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ ይመካል ።
ወርቅና ፡ ብዙ ፡ ቀይ ፡ ዕንቍ ፡ ይገኛል ፤ ፲፭፤
የእውቀት ፡ ከንፈር ፡ ግን ፡ የከበረች ፡ ጌጥ ፡ ናት ።
ለማያውቀው ፡ ከተዋሰ ፡ ሰው ፡ ልብሱን ፡ ውሰድ ፥ ፲፮፤
ለእንግዳ ፡ የተዋሰውንም ፡ እርሱን ፡ አግተው ።
የሐሰት ፡ እንጀራ ፡ ለሰው ፡ የጣፈጠ ፡ ነው ፤ ፲፯፤
ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ አፉ ፡ ጭንጫ ፡ ይሞላል ።
አሳብ ፡ በምክር ፡ ትጸናለች ፥ ፲፰፤
በመልካምም ፡ ምክር ፡ ሰልፍ ፡ አድርግ ።
ዘዋሪ ፡ ሐሜተኛ ፡ ምሥጢርን ፡ ይገልጣል ፤ ፲፱፤
ከንፈሩን ፡ የሚያሞጠሙጥ ፡ ሰውን ፡ አትገናኘው ።
አባቱን ፡ ወይም ፡ እናቱን ፡ የሚሰድብ ፥ ፳፤
በድቅድቅ ፡ ጨለማ ፡ መብራቱ ፡ ይጠፋል ።
በመጀመሪያ ፡ ፈጥኖ ፡ የተከማቸ ፡ ርስት ፡ ፳፩፤
ፍጻሜው ፡ አይበረከም ።
ክፉ ፡ እመልሳለሁ ፡ አትበል ፤ ፳፪፤
እግዚአብሔርን ፡ ተማመን ፥ እርሱም ፡ ያድንሃል ።
ሁለት ፡ ዓይነት ፡ ሚዛን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ አስጸያፊ ፡ ነው ፥ ፳፫፤
ሐሰተኛ ፡ ሚዛንም ፡ መልካም ፡ አይደለም ።
የሰው ፡ አካሄዱ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ነው ፤ ፳፬፤
እንግዲያስ ፡ ሰው ፡ መንገዱን ፡ እንዴት ፡ ያስተውላል ?
ሰው ፡ በችኮላ ፡— ለእግዚአብሔር ፡ የተቀደሰ ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ ቢሳል ፥ ፳፭፤
ከተሳለም ፡ በኋላ ፡ ቢፀፀት ፡ ወጥመድ ፡ ነው ።
ጠቢብ ፡ ንጉሥ ፡ ኃጥአንን ፡ በመንሽ ፡ ይበትናቸዋል ፥ ፳፮፤
መንኰራኵሩንም ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ያንኰራኵርባቸዋል ።
የሰው ፡ መንፈስ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መብራት ፡ ነው ፡ ፳፯፤
የሆዱን ፡ ጕርጆች ፡ ሁሉ ፡ የሚመረምር ።

፳፰፤ ቸርነትና፡እውነት፡ንጉሥን፡ይጠብቁታል፤
ዙፋኑም፡በቸርነት፡ይበረታል።
፳፱፤ የጎበዛዝት፡ክብር፡ጕልበታቸው፡ናት፤
የሽማግሌዎችም፡ጌጥ፡ሽበት፡ነው።
፴፤ የሰንበር፡ቍስል፡ክፉዎችን፡ያነጻል፤
ግርፋትም፡ወደ፡ሆድ፡ጕርጆች፡ይገባል።

ምዕራፍ፡፳፩።

፩፤ የንጉሥ፡ልብ፡እንደ፡ውኃ፡ፈሳሾች፡በእግዚአብሔር፡እጅ፡ነው፤
ወደ፡ወደደውም፡ያዘነብለዋል።
፪፤ የሰው፡መንገድ፡ሁሉ፡በዓይኑ፡ፊት፡የቀናች፡ትመስለዋለች፤
እግዚአብሔር፡ግን፡ልብን፡ይመዝናል።
፫፤ እግዚአብሔር፡ከመሥዋዕት፡ይልቅ፡
ጽድቅንና፡ቅን፡ነገርን፡ማድረግ፡ይወድዳል።
፬፤ ትዕቢተኛ፡ዓይንና፡ደፋር፡ልብ፡የኀጥአንም፡እርሻ፡ኃጢአት፡ነው።
፭፤ የትጉህ፡አሳብ፡ወደ፡ጥጋብ፡ያደርሳል፤
ችኵል፡ሰው፡ሁሉ፡ግን፡ለመጕደል፡ይቸኩላል።
፮፤ በሐሰተኛ፡ምላስ፡መዝገብ፡ማከማቸት፡የሚበንን፡ጉም፡ነው፤
ይህን፡የሚፈልጉ፡ሞትን፡ይፈልጋሉ።
፯፤ ቅን፡ነገርን፡ያደርጉ፡ዘንድ፡አይወድዱምና፡
የኀጥአን፡ንጥቂያ፡ራሳቸውን፡ያጠፋቸዋል።
፰፤ የበደለኛ፡መንገድ፡የጠመመች፡ናት፤
የንጹሕ፡ሥራ፡ግን፡የቀና፡ነው።
፱፤ ከጠበኛ፡ሴት፡ጋር፡በአንድ፡ቤት፡ከመቀመጥ፡
በውጪ፡በቤት፡ማዕዘን፡ላይ፡መቀመጥ፡ይሻላል።
፲፤ የኀጥእ፡ነፍስ፡ክፉን፡ትመኛለች፤
በፊቱም፡ባልንጀራው፡ሞገስን፡አያገኝም።
፲፩፤ ፌዘኛ፡ቅጣትን፡በተቀበለ፡ጊዜ፡አላዋቂ፡ሰው፡ጥበብን፡ያገኛል፤
ጠቢብም፡ቢማር፡እውቀትን፡ይቀበላል።
፲፪፤ ጻድቅ፡ስለ፡ኀጥእ፡ቤት፡ያስባል፤
ኀጥአንም፡ለጥፋት፡እንደ፡ተገለበጡ።
፲፫፤ የድሀውን፡ጩኸት፡እንዳይሰማ፡ጆሮውን፡የሚደፍን፡ሰው፤
እርሱ፡ራሱ፡ይጮኻል፡አይሰማለትምም።
፲፬፤ ስጦታ፡በስውር፡ቍጣን፡ታጠፋለች፤
የብብትም፡ውስጥ፡ጉቦ፡ጽኑ፡ቍጣን፡ታበርዳለች።
፲፭፤ ፍርድን፡ማድረግ፡ለጻድቅ፡ደስታ፡ነው፤
ኃጢአትን፡ለሚያደርጉ፡ግን፡ጥፋት፡ነው።
፲፮፤ ከማስተዋል፡መንገድ፡የሚሳሳት፡ሰው፡
በሙታን፡ጉባኤ፡ያርፋል።
፲፯፤ ተድላ፡የሚወድድ፡ድሀ፡ይሆናል፤
የወይን፡ጠጅንና፡ዘይትንም፡የሚወድድ፡ባለጠጋ፡አይሆንም።
፲፰፤ ኀጥእ፡የጻድቅ፡ቤዛ፡ነው፤
በደለኛም፡የቅን፡ሰው፡ቤዛ፡ነው።

ከጠበኛና፡ከቍጡ፡ሴት፡ጋር፡ከመቀመጥ፡ ፲፱፤
በምድረ፡በዳ፡መቀመጥ፡ይሻላል።
የከበረ፡መዝገብና፡ዘይት፡በጠቢብ፡ሰው፡ቤት፡ይኖራል፤ ፳፤
አእምሮ፡የሌለው፡ሰው፡ግን፡ይውጠዋል።
ጽድቅንና፡ምሕረትን፡የሚከተል፡ ፳፩፤
ሕይወትንና፡ጽድቅን፡ክብርንም፡ያገኛል።
ጠቢብ፡የኃያላንን፡ከተማ፡ይገባበታል፤ ፳፪፤
የሚታመኑበትንም፡ኃይል፡ያፈርሳል።
አፉንና፡ምላሱን፡የሚጠብቅ፡ ፳፫፤
ነፍሱን፡ከመከራ፡ይጠብቃል።
ኵሩና፡ትዕቢተኛ፡ሰው፡ፌዘኛ፡ይባላል፤ ፳፬፤
እርሱም፡በትዕቢት፡ቍጣ፡ያደርጋል።
ታካችን፡ምኞቱ፡ትገድለዋለች፤ ፳፭፤
እጆቹ፡ይሠሩ፡ዘንድ፡አይፈቅዱምና።
ኀጥእ፡ቀኑን፡ሁሉ፡ምኞትን፡ይመኛል፤ ፳፮፤
ጻድቅ፡ግን፡ይሰጣል፤ አይሰስትም።
የኀጥአን፡መሥዋዕት፡አስጸያፊ፡ነው፤ ፳፯፤
ይልቁንም፡በክፉ፡አሳብ፡ሲያቀርቡት፡አስጸያፊ፡ነው።
ሐሰተኛ፡ምስክር፡ይጠፋል፤ ፳፰፤
የሚሰማ፡ሰው፡ግን፡ተጠንቅቆ፡ይናገራል።
ኀጥእ፡ፊቱን፡ያጠነክራል፤ ፳፱፤
ቅን፡ሰው፡ግን፡መንገዱን፡ያጸናል።
ጥበብ፡ወይም፡ማስተዋል፡ወይም፡ምክር፡ ፴፤
በእግዚአብሔር፡ላይ፡የለም።
ፈረስ፡ለጦርነት፡ቀን፡ይዘጋጃል፤ ፴፩፤
ድል፡ግን፡ከእግዚአብሔር፡ዘንድ፡ነው።

ምዕራፍ፡፳፪።

መልካም፡ስም፡ከብዙ፡ባለጠግነት፡ይሻላል፤ ፩፤
መልካምም፡ሞገስ፡ከብርና፡ከወርቅ፡ይበልጣል።
ባለጠጋና፡ድሀ፡ተገናኙ፤ ፪፤
እግዚአብሔር፡የሁላቸው፡ፈጣሪ፡ነው።
ብልህ፡ሰው፡ክፉን፡አይቶ፡ይሸሸጋል፤ ፫፤
አላዋቂዎች፡ግን፡አልፈው፡ይጐዳሉ።
ትሕትናና፡እግዚአብሔርን፡መፍራት፡ ፬፤
ባለጠግነት፡ክብር፡ሕይወትም፡ነው።
እሾህና፡ወጥመድ፡በጠማማ፡ሰው፡መንገድ፡ናቸው፤ ፭፤
ነፍሱን፡ግን፡የሚጠብቅ፡ከእነርሱ፡ይርቃል።
ልጅን፡በሚሄድበት፡መንገድ፡ምራው፤ ፮፤
በሸመገለም፡ጊዜ፡ከእርሱ፡ፈቀቅ፡አይልም።
ባለጠጋ፡ድሆችን፡ይገዛል፤ ፯፤
ተበዳሪም፡የአበዳሪ፡ባሪያ፡ነው።
ኃጢአትን፡የሚዘራ፡መከራን፡ያጭዳል፤ ፰፤
የቍጣውም፡በትር፡ይጠፋል።
ርኅሩህ፡የተባረከ፡ይሆናል፤ ፱፤
ከእንጀራው፡ለድሀ፡ሰጥቶአልና።
ፌዘኛን፡ብታወጣ፡ክርክር፡ይወጣል፤ ፲፤
ጠብና፡ስድብም፡ያልቃል።
የልብን፡ንጽሕና፡የሚወድድና፡ሞገስ፡በከንፈሩ፡ያለች፤ ፲፩፤

ንጉሥ ፡ ወዳጁ ፡ ይሆናል ።
፲፪ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ዓይኖች ፡ እውቀትን ፡ ይጠብቃሉ ፤
እርሱ ፡ ግን ፡ የወስላታውን ፡ ቃል ፡ ይገለብጣል ።
፲፫ ፡ ታካች ፡ ሰው ፡— አንበሳ ፡ በሜዳ ፡ ነው ፤
በመንገዱ ፡ ላይ ፡ እሞታለሁ ፡ ይላል ።
፲፬ ፡ የጋለሞታ ፡ ሴት ፡ አፍ ፡ የጠለቀ ፡ ጕድጓድ ፡ ነው ፤
እግዚአብሔር ፡ የተቈጣው ፡ በእርስዋ ፡ ይወድቃል ።
፲፭ ፡ ስንፍና ፡ በሕፃን ፡ ልብ ፡ ታስሮአል ፤
የተግሣጽ ፡ በትር ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ ያርቃታል ።
፲፮ ፡ ለራሱ ፡ ጥቅም ፡ ለመጨመር ፡ ሲል ፡ ድሆን ፡ የሚጐዳ ÷
ለባለጠጋም ፡ የሚሰጥ ÷ እርሱ ፡ ወደ ፡ ድህነት ፡ ይወድቃል ።

፲፯ ፡ ጆሮህን ፡ አዘንብለህ ፡ የጠቢባንን ፡ ቃላት ፡ ስማ ÷
ልብህንም ፡ ወደ ፡ እውቀቴ ፡ አድርግ ፤
፲፰ ፡ እነርሱን ፡ በውስጥህ ፡ ብትጠብቅ ÷
በከንፈሮችህም ፡ ላይ ፡ የተዘጋጁ ፡ ቢሆኑ ÷ የተወደደ ፡ ነገር ፡ ይሆንልሃልና ።
፲፱ ፡ እምነትህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡
ለአንተ ፡ ዛሬ ፡ እነሆ ፡ አስታወቅሁህ ።
፳ ፡ ፳፩ ፡ የእውነትን ፡ ቃል ፡ እርግጥነት ፡ አስታውቅህ ፡ ዘንድ ÷
ለሚጠይቅህም ፡ እውነትን ፡ ቃል ፡ መመለስ ፡ ይቻልህ ፡ ዘንድ ÷
በምክርና ፡ በእውቀት ፡ የከበረን ፡ ነገር ፡ አልጻፍሁልህምን ?

፳፪ ፡ ድሀን ፡ በግድ ፡ አትበለው ፡ ድሀ ፡ ነውና ፤
ችግረኛውንም ፡ በበር ፡ አትግፋው ፤
፳፫ ፡ እግዚአብሔር ፡ የእነርሱን ፡ ፍርድ ፡ ይፋረድላቸዋልና ÷
የቀሙአቸውንም ፡ ሰዎች ፡ ሕይወት ፡ ይቀማልና ።
፳፬ ፡ ከቍጡ ፡ ሰው ፡ ጋር ፡ ባልንጀራ ፡ አትሁን ÷
ከወፈፍተኛም ፡ ጋር ፡ አትሂድ ÷
፳፭ ፡ መንገዱን ፡ እንዳትማር ፡
ለነፍስህም ፡ ወጥመድ ፡ እንዳታገኝ ።
፳፮ ፡ እጃቸውን ፡ አጋና ፡ እንደሚማቱ ÷
ለባለ ፡ ዕዳዎች ፡ እንደሚዋሱ ፡ አትሁን ፤
፳፯ ፡ የምትከፍለው ፡ ባይኖርህ ÷
ምንጣፍህን ፡ ከበታችህ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይወስዳል ?
፳፰ ፡ አባቶችህ ፡ የሠሩትን ፡ የቀድሞውን ፡ የድንበር ፡ ምልክት ፡ አታፍልስ ።
፳፱ ፡ በሥራው ፡ የቀጠፈ ፡ ሰውን ፡ አይተሃልን ?
በነገሥታት ፡ ፊት ፡ ይቆማል ፤
በተዋረዱም ፡ ሰዎች ፡ ፊት ፡ አይቆምም ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

፩ ፡ ከመኰንን ፡ ጋር ፡ ለመብላት ፡ በተቀመጥህ ፡ ጊዜ ÷
በፊትህ ፡ ያለውን ፡ በደኅና ፡ አስተውል ፤
፪ ፡ ሰውነትህም ፡ ቢሳሳ ÷
በጕሮሮህ ፡ ላይ ፡ ካራ ፡ አድርግ ።
ጣፋጩ ፡ መብል ፡ አይመርህ ፡ ፫
የሐሰት ፡ እንጀራ ፡ ነውና ።
ባለጠጋ ፡ ለመሆን ፡ አትድከም ፤ ፬
የገዛ ፡ ራስህን ፡ ማስተዋል ፡ ተው ።
በእርሱ ፡ ላይ ፡ ዓይንህን ፡ ብታዘወትርበት ፡ ይጠፋል ፤ ፭
ባለጠግነት ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ እንደሚበርር ፡ እንደ ፡ ንስር ፡
ለራሱ ፡ ክንፍ ፡ ያበጃልና ።
የቀናተኛን ፡ ሰው ፡ እንጀራ ፡ አትብላ ÷ ፮
ጣፋጩ ፡ መብልም ፡ አይመርህ ፤
በልቡ ፡ እንዳሰበ ፡ እንዲሁ ፡ ነውና ፤ ፯
ብላ ፡ ጠጣ ፡ ይልሃል ÷ ልቡ ፡ ግን ፡ ከንተ ፡ ጋር ፡ አይደለም ።
የበላኸውን ፡ መብል ፡ ትተፋዋለህ ÷ ፰
ያማረውንም ፡ ቃልህን ፡ ታጠፋዋለህ ።
በሰነፍ ፡ ጆሮ ፡ አንዳች ፡ አትናገር ÷ ፱
የቃልህን ፡ ጥበብ ፡ ያፌዝብሃልና ።
የቀድሞውን ፡ የድንበር ፡ ምልክት ፡ አታፍልስ ፤ ፲
ወደ ፡ ድሀ ፡ አደጎች ፡ እርሻ ፡ አትግባ ፤
ታዳጊአቸው ፡ ጽኑ ፡ ነውና ÷ ፲፩
እርሱም ፡ ፍርዳቸውን ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይፋረዳልና ።
ልብህን ፡ ለተግሣጽ ፡ ስጥ ÷ ፲፪
ጆሮህንም ፡ ወደ ፡ እውቀት ፡ ቃል ።
ሕፃንን ፡ ከመቅጣት ፡ ቸል ፡ አትበል ÷ ፲፫
በበትር ፡ ብትመታው ፡ አይሞትምና ።
በበትር ፡ ትመታዋለህ ÷ ፲፬
ነፍሱንም ፡ ትታደጋለህ ።
ልጄ ፡ ሆይ ÷ ልብህ ፡ ጠቢብ ፡ ቢሆን ፡ ፲፭
ልቤ ፡ ደግሞ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፤
ከንፈሮችህም ፡ በቅን ፡ ቢናገሩ ፡ ፲፮
ኵላሊቶቼ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
ልብህ ፡ በኃጢአተኞች ፡ አይቅና ፤ ፲፯
ነገር ፡ ግን ፡ ቀኑን ፡ ሙሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ በመፍራት ፡ ኑር ፤
በእውነት ፡ ፍጻሜ ፡ አለህና ÷ ፲፰
ተስፋህም ፡ አይጠፋምና ።

ልጄ ፡ ሆይ ÷ ስማ ፡ ጠቢብም ፡ ሁን ÷ ፲፱
ልብህንም ፡ በቀናው ፡ መንገድ ፡ ምራ ።
የወይን ፡ ጠጅ ፡ ከሚጠጡ ፡ ጋር ፡ አትቀመጥ ፡ ፳
ለሥጋም ፡ ከሚሣሡ ፡ ጋር ፤
ሰካርና ፡ ሆዳም ፡ ይደኸያሉና ÷ ፳፩
የእንቅልፍም ፡ ብዛት ፡ የተበጫጨቀ ፡ ጨርቅ ፡ ያስለብሳልና ።

የወለደህን ፡ አባትህን ፡ ስማ ÷ ፳፪
እናትህም ፡ ባረጀች ፡ ጊዜ ፡ አትናቃት ።
እውነትን ፡ ግዛ ፡ አትሽጣትም ÷ ፳፫
ጥበብን ፡ ተግሣጽን ፡ ማስተዋልንም ።
የጻድቅ ፡ አባት ፡ እጅግ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ÷ ፳፬

ጠቢብንም፡ልጅ፡የወለደ፡ሐሤትን፡ያገኛል።
፳፭፤ አበትህና፡እናትህ፡ደስ፡ይበላቸው÷
አንተንም፡የወለደች፡ደስ፡ይበላት።

፳፮፤ ልጄ፡ሆይ÷ልብህን፡ስጠኝ÷
ዓይኖችህም፡መንገዴን፡ይውደዱ።
፳፯፤ ጋለሞታ፡ሴት፡የጠለቀች፡ዐዘቅት፡ናትና÷
ሌላይቱም፡ሴት፡የጠበበች፡ጕድጓድ፡ናትና።
፳፰፤ እንደ፡ሌባ፡ታደባለች÷
ወስላቶችንም፡በሰው፡ልጆች፡መካከል፡ታበ
ዛለች።

፳፱፤ ዋይታ፡ለማን፡ነው? ኀዘን፡ለማን፡ነው?
ጠብ፡ለማን፡ነው? ጩኸት፡ለማን፡ነው?
ያለ፡ምክንያት፡መቍሰል፡ለማን፡ነው? የዓ
ይን፡ቅላት፡ለማን፡ነው?
፴፤ የወይን፡ጠጅ፡በመጠጣት፡ለሚዘገዩ፡አይደ
ለምን?
የተደባለቀ፡የወይንን፡ጠጅ፡ይፈትኑ፡ዘንድ፡
ለሚከተሉ፡አይደለምን?
፴፩፤ ወደ፡ወይን፡ጠጅ፡አትመልከት፡
በቀላ፡ጊዜ÷መልኩም፡በብርሌ፡በንጸበረቀ፡
ጊዜ÷
እየጣፈጠም፡በገባ፡ጊዜ።
፴፪፤ በኋላ፡እንደ፡እባብ፡ይነድፋል÷
እንደ፡እፉኝትም፡መርዙን፡ያፈስሳል።
፴፫፤ ዓይኖችህ፡ጋለሞታዎችን፡ያያሉ÷
ልብህም፡ጠማማ፡ነገርን፡ይናገራል።
፴፬፤ በባሕር፡ውስጥ፡እንደ፡ተኛ፡ትሆናለህ÷
በደቀልም፡ላይ፡እንደ፡ተኛ።
፴፭፤ መቱኝ÷ያውም፡አልተሰማኝም፤
ጐሰሙኝ÷አላወቅሁምም።
መቼ፡እነቃለሁ?
ደግሞ፡ጨምሬ፡እሻታለሁ፡ትላለህ።

ምዕራፍ፡፳፬።

፩፤ ልጄ፡ሆይ÷በክፉ፡ሰዎች፡አትቅና÷
ከእነርሱ፡ጋርም፡መሆንን፡አትውደድ፤
፪፤ ልባቸው፡ግፍን፡ታስባለችና÷
ከንፈራቸውም፡ሽንገላን፡ትናገራለችና።
፫፤ ቤት፡በጥበብ፡ይሠራል÷
በማስተዋልም፡ይጸናል፤
፬፤ በእውቀት፡ከከበረውና፡ካማረው፡ሀብት፡
ሁሉ፡
ጓዳዎች፡ይሞላሉ።
፭፤ ጠቢብ፡ሰው፡ብርቱ፡ነው÷
አዋቂም፡ሰው፡ኃይሉን፡ያበዛል።
፮፤ በመልካም፡ሥርዓት፡ሰልፍ፡ታደርጋለህ፤
ድልም፡ብዙ፡ምክር፡ባለበት፡ዘንድ፡ነው።
፯፤ ጥበብ፡ለሰነፍ፡ከፍ፡ብላ፡የራቀች፡ናት፤
በበርም፡አፉን፡አይከፍትም።

፰፤ ክፉ፡ለማድረግ፡የሚያስብ፡
ተንኰለኛ፡ይባላል።

የስንፍና፡ሐሳብ፡ኃጢአት፡ነው፤ ፱፤
ሰዎች፡ፌዘኛውን፡ይጸየፉታል።

በመከራ፡ቀን፡ብትላላ፡ ፲፤
ጕልበትህ፡ጥቂት፡ነው።
ወደ፡ሞት፡የሚነዱትን፡ታደግ፤ ፲፩፤
ሊታረዱ፡የተወሰኑትን፡አድን።
እነሆ÷ይህን፡አላውቀውም፡ብትል÷ ፲፪፤
ልቦችን፡የሚመረምር፡እርሱ፡አያስተውል
ምን?
ነፍስህንም፡የሚመለከት፡እርሱ፡አያውቅ
ምን?
ለሰውስ፡ሁሉ፡እንደ፡ሥራው፡አይመልስለ
ትምን?

ልጄ፡ሆይ÷መልካም፡ነውና፡ማር፡ብላ፤ ፲፫፤
ወለላም፡ለጣምህ፡ጣፋጭ፡ነው።
ጥበብም፡ለነፍስህ፡እንዲሁ፡እንደሚሆን፡ ፲፬፤
እወቅ፤
ብታገኘውም፡ፍጻሜህ፡መልካም፡ይሆናል÷
ተስፋህም፡አይጠፋም።

እንደ፡ኀጥእ፡በጻድቅ፡ቤት፡ላይ፡አትሸምቅ፤ ፲፭፤
ማደሪያውንም፡አታውክ።
ጻድቅ፡ሰባት፡ጊዜ፡ይወድቃልና÷ይነሣማል፤ ፲፮፤
ኀጥኣን፡ግን፡በክፉ፡ላይ፡ይወድቃሉ።

ጠላትህ፡ቢወድቅ፡ደስ፡አይበልህ÷ ፲፯፤
በመሰናከሉም፡ልብህ፡ሐሤት፡አያድርግ÷
እግዚአብሔር፡ያንን፡አይቶ፡በዓይኑ፡ክፉ፡ ፲፰፤
እንዳይሆን÷
ቍጣውንም፡ከእርሱ፡እንዳይመልስ።

ስለ፡ኃጢአተኞች፡አትቈጣ÷ ፲፱፤
በክፉዎችም፡አትቅና።
ለኃጢአተኛ፡የፍጻሜ፡ተስፋ፡የለውምና÷ ፳፤
የኀጥኣንም፡መብራት፡ይጠፋልና።

ልጄ፡ሆይ÷እግዚአብሔርንና፡ንጉሥን፡ፍራ÷ ፳፩፤
ከዓመፀኞችም፡ጋር፡አትደባለቅ።
መከራቸው፡ድንገት፡ይነሣልና፤ ፳፪፤
ከሁለቱ፡የሚመጣውን፡ጥፋት፡ማን፡ያው
ቃል?

(የሚቀጥለው፡ከግሪክ፡የተጨመረ፡ነው።)

የነገሩትን፡የሚሰማ፡ልጅ፡ከጥፋት፡የራቀ፡ነው፤
የነገሩትን፡የሚቀበልን፡ሰው፡እግዚአብሔር፡ይቀበ
ለዋል።
ከንጉሥ፡አንደበት፡ምንምን፡ሐሰት፡ይነገራል፡አይ
ባልም፤
ከአንደበቱም፡የሚወጣ፡ሐሰት፡የለም።
የንጉሥ፡ቃል፡ሾተል፡ናት፤
ለጥፋት፡የተሰጠችውን፡ሰው፡ሰውነት፡ታጠፋዋለች፡
እንጂ፡አንድ፡አካል፡ብቻ፡የምታጠፋ፡አይ
ደለም።

ሰይፈ ፡ መዓቱ ፡ ብትሳል ፡ ግን ፡
ከወገኑ ፡ ጋር ፡ ሰውን ፡ ታጠፋለች ፤
ከአሞሮች ፡ ግልገል ፡ ወገኑ ፡ የማይበላ ፡ እስኪሆን ፡ ድረስ ፡
እንደ ፡ እሳት ፡ ነበልባል ፡ ታቃጥላለች ።

፳፫፤ እነዚህ ፡ ደግሞ ፡ የጠቢባን ፡ ቃሎች ፡ ናቸው ።
በፍርድ ፡ ታደላ ፡ ዘንድ ፡ መልካም ፡ አይደለም ።
፳፬፤ ኀጥኡን ፡— ጻድቅ ፡ ነህ ፡ የሚለውን ፡
ወገኖች ፡ ይረግሙታል ፡ አሕዛብም ፡ ይጠሉታል ፤
፳፭፤ የሚዘልፉት ፡ ግን ፡ ደስታ ፡ ይሆንላቸዋል ፥
በላያቸውም ፡ መልካም ፡ በረከት ፡ ትመጣላቸዋለች ።
፳፮፤ በቀና ፡ ነገር ፡ የሚመልስ ፡ ከንፈርን ፡ ይስማል ።

፳፯፤ በስተ ፡ ሜዳ ፡ ሥራህን ፡ አሰናዳ ፥
ስለ ፡ አንተ ፡ በእርሻ ፡ አዘጋጃት ፤
ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ቤትህን ፡ ሥራ ።
፳፰፤ በባልንጀራህ ፡ ላይ ፡ በከንቱ ፡ ምስክር ፡ አትሁን ፥
በከንፈርህም ፡ አታባብለው ።
፳፱፤ እንዳደረገብኝ ፡ እንዲሁ ፡ አደርግበታለሁ ፥
እንደ ፡ ሥራውም ፡ እመልስበታለሁ ፡ አትበል ።

፴፤ በታካች ፡ ሰው ፡ እርሻ ፥
አእምሮ ፡ በጐደለውም ፡ ሰው ፡ ወይን ፡ ቦታ ፡ አለፍሁ ።
፴፩፤ እነሆም ፥ ሁሉ ፡ እሾህ ፡ ሞልቶበታል ፥
ፊቱንም ፡ ሳማ ፡ ሸፍኖታል ፥
የድንጋዩም ፡ ቅጥር ፡ ፈርሶአል ።
፴፪፤ ተመለከትሁና ፡ አሰብሁ ፤
አየሁትና ፡ ተግሣጽን ፡ ተቀበልሁ ።
፴፫፤ ጥቂት ፡ ትተኛለህ ፥ ጥቂትም ፡ ታንቀላፋለህ ፥
ትተኛም ፡ ዘንድ ፡ ጥቂት ፡ እጅህን ፡ ታጥፋለህ ፤
፴፬፤ እንግዲህ ፡ድህነትህ ፡ እንደ ፡ ወንበዴ ፥
ችጋርህም ፡ ሰይፍ ፡ እንደ ፡ ታጠቀ ፡ ሰው ፡ ይመጣብሃል ።

(በግዕዝ ፡ መጽሐፈ ፡ ተግሣጽ ፡ ይባላል ፡)

ምዕራፍ ፡ ፳፭ ። (፩)

፩፤ እነዚህም ፡ ደግሞ ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የሕዝቅያስ ፡ ሰዎች ፡ የቀዱአቸው ፡ የሰሎሞን ፡ ምሳሌዎች ፡ ናቸው ።
፪፤ የእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ ነገርን ፡ መሰወር ፡ ነው ፤
የነገሥታት ፡ ክብር ፡ ግን ፡ ነገርን ፡ መመርመር ፡ ነው ።
፫፤ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ከፍታ ፡ እንደ ፡ ምድርም ፡ ጥልቀት ፡
የነገሥታት ፡ ልብ ፡ አይመረመርም ።
፬፤ ከብር ፡ ዝገትን ፡ አስወግድ ፥
ፈጽሞም ፡ ይጠራል ።
፭፤ ከንጉሥ ፡ ፊት ፡ ኀጥኣንን ፡ አርቅ ፥
ዙፋኑም ፡ በጽድቅ ፡ ትጸናለች ።
በንጉሥ ፡ ፊት ፡ አትመካ ፥ ፮፤
በታላላቆችም ፡ ስፍራ ፡ አትቁም ፤
ዓይኖችህ ፡ በዩት ፡ በመኰንን ፡ ፊት ፡ ከምትዋረድ ፡— ፯፤
ወደዚህ ፡ ከፍ ፡ በል ፡ ብትባል ፡ ይሻልሃልና ።

ባልንጀራህ ፡ ባሳፈረህ ፡ ጊዜ ፡ ኋላ ፡ እንዳትጸጸት ፡ ፰፤
ለክርክር ፡ ፈጥነህ ፡ አትውጣ ።
ክርክርህን ፡ ከባልንጀራህ ፡ ጋር ፡ ተከራከር ፤ ፱፤
የሌላ ፡ ሰው ፡ ምሥጢር ፡ ግን ፡ አትግለጥ ፥
የሚሰማ ፡ እንዳይነቅፍህ ፥ ፲፤
አንተንም ፡ ከማነወር ፡ ዝም ፡ እንዳይል ።

የወርቅ ፡ እንኮይ ፡ በብር ፡ ፃሕል ፡ ላይ ፤ ፲፩፤
የጊዜው ፡ ቃል ፡ እንዲሁ ፡ ነው ።
የምትሰማን ፡ ጆሮ ፡ የሚዘልፍ ፡ ጠቢብ ፡ ሰው ፡ ፲፪፤
እንደ ፡ ወርቅ ፡ ጉትቻ ፡ እንደሚያንጸባርቅም ፡ ዕንቍ ፡ እንዲሁ ፡ ነው ።
በመከር ፡ ወራት ፡ የውርጭ ፡ ጠል ፡ ደስ ፡ እንደሚያሰኝ ፥ ፲፫፤
እንዲሁ ፡ የታመነ ፡ መልእክተኛ ፡ ለላኩት ፡ ነው ፤
የጌቶቹን ፡ ነፍስ ፡ ያሳርፋልና ።
ስለ ፡ ስጦታው ፡ በሐሰት ፡ የሚመካ ፡ ሰው ፡ ፲፬፤
ዝናብ ፡ እንደማይከተለው ፡ ደመና ፡ ነፋስም ፡ ነው ።

በትዕግሥት ፡ አለቃ ፡ ይለዝባል ፥ ፲፭፤
የገራም ፡ ምላስ ፡ አጥንትን ፡ ይሰብራል ።
አጥብቀህ ፡ እንዳትጠግብ ፡ እንዳትተፋውም ፡ ፲፮፤
ማር ፡ ባገኘህ ፡ ጊዜ ፡ የሚበቃህን ፡ ብላ ።
እንዳይሰለችህ ፡ እንዳይጠላህም ፡ ፲፯፤
እግርህን ፡ ወደ ፡ ባልንጀራህ ፡ ቤት ፡ አታዘውትር ።
በባልንጀራው ፡ በሐሰት ፡ የሚመሰክር ፡ ፲፰፤
እንደ ፡ መዶሻና ፡ እንደ ፡ ሰይፍ ፡ እንደ ፡ ተሳለም ፡ ፍላጻ ፡ ነው ።
ወስላታውን ፡ ሰው ፡ በመከራ ፡ ጊዜ ፡ መተማመን ፡ ፲፱፤
እንደ ፡ ተሰበረ ፡ ጥርስና ፡ እንደ ፡ ሰለለ ፡ እግር ፡ ነው ።
ለሚያዝን ፡ ልብ ፡ ዝማሬ ፡ የሚዘምር ፥ ፳፤
ለብርድ ፡ ቀን ፡ መጐናጸፊያውን ፡ እንደሚያስወግድ ፡
በቍስልም ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ መጻጻ ፡ እንዲሁ ፡ ነው ።
ጠላትህ ፡ ቢራብ ፡ እንጀራ ፡ አብላው ፥ ፳፩፤
ቢጠማም ፡ ውኃ ፡ አጠጣው ፤
ፍም ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ትሰበስባለህና ፥ ፳፪፤
እግዚአብሔርም ፡ ዋጋህን ፡ ይመልስልሃልና ።
የሰሜን ፡ ነፋስ ፡ ወጀብ ፡ ያመጣል ፤ ፳፫፤
ሐሜተኛ ፡ ምላስም ፡ የሰውን ፡ ፊት ፡ ያስቈጣል ።
ከጠበኛ ፡ ሴት ፡ ጋር ፡ በአንድ ፡ ቤት ፡ ከመቀመጥ ፡ ፳፬፤
በሰገነት ፡ ማዕዘን ፡ መቀመጥ ፡ ይሻላል ።
የቀዘቀዘ ፡ ውኃ ፡ ለተጠማች ፡ ነፍስ ፡ ደስ ፡ እንደሚያሰኝ ፥ ፳፭፤

ከሩቅ ፡ አገር ፡ የመጣ ፡ መልካም ፡ ምስራች ፡ እን
ዲሁ ፡ ነው ።
፳፮፤ በኀጥእ ፡ ፊት ፡ የሚወድቅ ፡ ጻድቅ ፡
እንደ ፡ ደፈረሰ ፡ ፈሳሽና ፡ እንደ ፡ ረከሰ ፡ ምንጭ ፡
ነው ።
፳፯፤ ብዙ ፡ ማር ፡ መብላት ፡ መልካም ፡ አይደለም ፤
እንዲሁም ፡ የራስን ፡ ክብር ፡ መፈላለግ ፡ አያስ
ከብርም ።
፳፰፤ ቅጥር ፡ እንደሌላት ፡ እንደ ፡ ፈረሰች ፡ ከተማ ፥
መንፈሱን ፡ የማይከለክል ፡ ሰው ፡ እንዲሁ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ። (፪)

፩፤ በረዶ ፡ በበጋ ፡ ዝናብም ፡ በመከር ፡ እንዳይገባ ፥
እንዲሁ ፡ ለሰነፍ ፡ ክብር ፡ አይገባውም ።
፪፤ እንደሚተላለፍ ፡ ድንቢጥ ፡ ወዲያና ፡ ወዲህም ፡
እንደሚበርር ፡ ጨረባ ፥
እንዲሁ ፡ ከንቱ ፡ እርግማን ፡ በማንም ፡ ላይ ፡ አይ
ደርስም ።
፫፤ አለንጋ ፡ ለፈረስ ፥ ልጓም ፡ ለአህያ ፥
በትርም ፡ ለሰነፍ ፡ ጀርባ ፡ ነው ።
፬፤ አንተ ፡ ደግሞ ፡ እርሱን ፡ እንዳትመስል ፡
ለሰነፍ ፡ እንደ ፡ ስንፍናው ፡ አትመልስለት ።
፭፤ ለራሱ ፡ ጠቢብ ፡ የሆነ ፡ እንዳይመስለው ፡
ለሰነፍ ፡ እንደ ፡ ስንፍናው ፡ መልስለት ።
፮፤ በሰነፍ ፡ መልእክተኛ ፡ እጅ ፡ ነገርን ፡ የሚልክ ፡
እግሮቹን ፡ ይቈርጣል ፡ ግፍንም ፡ ይጠጣል ።
፯፤ እንደሚንጠለጠሉ ፡ የአንካሳ ፡ እግሮች ፥
እንዲሁም ፡ ምሳሌ ፡ በሰነፎች ፡ አፍ ፡ ነው ።
፰፤ ለሰነፍ ፡ ክብርን ፡ የሚሰጥ ፡
ድንጋይን ፡ በወንጭፍ ፡ እንደሚያስር ፡ ነው ።
፱፤ እሾህ ፡ በሰካር ፡ እጅ ፡ እንደሚሰካ ፥
እንዲሁ ፡ ምሳሌ ፡ በሰነፎች ፡ አፍ ፡ ነው ።
፲፤ ዋና ፡ ሠራተኛ ፡ ሁሉን ፡ ነገር ፡ ይሠራል ፤
ሰነፍን ፡ የሚቀጥር ፡ ግን ፡ መንገድ ፡ አላፊውን ፡
እንደሚቀጥር ፡ ነው ።
፲፩፤ ወደ ፡ ትፋቱ ፡ እንደሚመለስ ፡ ውሻ ፡
ስንፍናውን ፡ የሚደግም ፡ ሰው ፡ እንዲሁ ፡ ነው ።
፲፪፤ ለራሱ ፡ ጠቢብ ፡ የሆነ ፡ የሚመስለውን ፡ ሰው ፡
አየኸውን ?
ከእርሱ ፡ ይልቅ ፡ ለሰነፍ ፡ ተስፋ ፡ አለው ።
፲፫፤ ታካች ፡ ሰው ፡— አንበሳ ፡ በመንገድ ፡ አለ ፤
አንበሳ ፡ በጎዳና ፡ አለ ፡ ይላል ።
፲፬፤ ማንቃ ፡ በማጠፊያው ፡ ላይ ፡ እንደሚዞር ፥
እንዲሁ ፡ ታካች ፡ ሰው ፡ በአልጋው ፡ ላይ ፡ ይመላ
ለሳል ።
፲፭፤ ታካች ፡ ሰው ፡ እጁን ፡ ወደ ፡ ወጭት ፡ ያጠል
ቃል ፤
ወደ ፡ አፉም ፡ ይመልሳት ፡ ዘንድ ፡ ለእርሱ ፡
ድካም ፡ ነው ።
፲፮፤ ታካች ፡ ሰው ፡ በጥበብ ፡ ከሚመልሱ ፡ ከሰባት ፡
ሰዎች ፡ ይልቅ ፡
ለራሱ ፡ ጠቢብ ፡ የሆነ ፡ ይመስለዋል ።
፲፯፤ አልፎ ፡ በሌላው ፡ ጥል ፡ የሚደበለቅ ፡
ውሻን ፡ በጆሮቱ ፡ እንደሚይዝ ፡ ነው ።

ትንታግንና ፡ ፍላጻን ፡ ሞትንም ፡ እንደሚወረ ፲፰፤
ውር ፡
እንደ ፡ ዕብድ ፡ ሰው ፥
በልንጀራውን ፡ የሚያታልል ፡— ፲፱፤
በጨዋታ ፡ አደረግሁት ፡ የሚል ፡ ሰውም ፡ እን
ዲሁ ፡ ነው ።
እንጨት ፡ በለቀ ፡ ጊዜ ፡ እሳት ፡ ይጠፋል ፤ ፳፤
ጆሮ ፡ ጠቢ ፡ በሌለበትም ፡ ዘንድ ፡ ጠብ ፡ ጸጥ ፡
ይላል ።
ከሰል ፡ ፍምን ፡ እንጨትም ፡ እሳትን ፡ እንዲያበዛ ፥ ፳፩፤
እንዲሁ ፡ ቍጡ ፡ ሰው ፡ ጠብን ፡ ያበዛል ።
የጆሮ ፡ ጠቢ ፡ ቃል ፡ እንደ ፡ ጣፋጭ ፡ መብል ፡ ፳፪፤
ነው ፥
እርሱም ፡ እስከ ፡ ሆድ ፡ ጕርጆች ፡ ድረስ ፡ ይወር
ዳል ።
ክፉት ፡ በልቡ ፡ ሳለ ፡ ፍቅርን ፡ የሚናገር ፡ ከንፈር ፡ ፳፫፤
በብር ፡ ዝገት ፡ እንደ ፡ ተለበጠ ፡ የሸክላ ፡ ዕቃ ፡
ነው ።
ጠላት ፡ በከንፈሩ ፡ ተስፋ ፡ ይሰጣል ፥ ፳፬፤
በልቡ ፡ ግን ፡ ተንኰልን ፡ ያኖራል ።
በልቡ ፡ ሰባት ፡ ርኵሰት ፡ አለበትና ፡ ፳፭፤
በቃሉ ፡ አሳምሮ ፡ ቢናገርህ ፡ አትመነው ።
ጠላትነቱን ፡ በተንኰል ፡ የሚሸሽግ ፥ ፳፮፤
ክፉቱ ፡ በጉባኤ ፡ መካከል ፡ ይገለጣል ።
ጕድጓድን ፡ የሚምስ ፡ ይወድቅበታል ፤ ፳፯፤
ድንጋይንም ፡ የሚያንከባልል ፡ ይገለበጥበታል ።
ሐሰተኛ ፡ ምላስ ፡ ያቈሰላቸውን ፡ ሰዎች ፡ ይጠ ፳፰፤
ላል ፤
ልዝብ ፡ አፍም ፡ ጥፋትን ፡ ያመጣል ።

ምዕራፍ ፡ ፳፯ ። (፫)

ቀን ፡ የሚያመጣውን ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አታ ፩፤
ውቅምና ፡
ነገ ፡ በሚሆነው ፡ አትመካ ።
ሌላ ፡ ያመስግንህ ፡ እንጂ ፡ አፍህ ፡ አይደለም ፤ ፪፤
ባዕድ ፡ ሰው ፡ እንጂ ፡ ከንፈርህ ፡ አይደለም ።
ድንጋይ ፡ ከባድ ፡ ነው ፡ አሸዋም ፡ ሸክሙ ፡ ጽኑ ፡ ፫፤
ነው ፤
ከሁለቱ ፡ ግን ፡ የሰነፍ ፡ ቍጣ ፡ ይከብዳል ።
ቍጣ ፡ ምሕረት ፡ የሌለው ፡ ነው ፥ መዓትም ፡ ፬፤
እንደ ፡ ጎርፍ ፡ ነው ፤
በቅንዓት ፡ ፊት ፡ ግን ፡ ማን ፡ ይቆማል ?
የተገለጠ ፡ ዘለፋ ፡ ፭፤
ከተሰወረ ፡ ፍቅር ፡ ይሻላል ።
የወዳጅ ፡ ማቍሰል ፡ የታመነ ፡ ነው ፤ ፮፤
የጠላት ፡ መሳም ፡ ግን ፡ የበዛ ፡ ነው ።
የጠገበች ፡ ነፍስ ፡ የማር ፡ ወለላ ፡ ትረግጣለች ፤ ፯፤
ለተራበች ፡ ነፍስ ፡ ግን ፡ የመረረ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡
ይጣፍጣታል ።
ስፍራውን ፡ የሚተው ፡ ሰው ፡ ፰፤
ቤቱን ፡ ትቶ ፡ እንደሚበርር ፡ ወፍ ፡ ነው ።
ሽቱና ፡ ዕጣን ፡ ልብን ፡ ደስ ፡ ያሰኛሉ ፤ ፱፤
እንዲሁ ፡ ነፍስ ፡ በወዳጅ ፡ ምክር ፡ ደስ ፡ ይላታል ።
ወዳጅህንና ፡ የአባትህን ፡ ወዳጅ ፡ አትተው ፤ ፲፤

በመከራህም ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ወንድምህ ፡ ቤት ፡
አትግባ ፤
የቀረበ ፡ ወዳጅ ፡ ከሩቅ ፡ ወንድም ፡ ይሻላል ።

፲፩፤ ልጄ ፡ ሆይ ፥ ጠቢብ ፡ ሁን ፥ ልቤንም ፡ ደስ ፡
አሰኘው ፥
ለሚሰድበኝ ፡ መልስ ፡ መስጠት ፡ ይቻለኛ ፡ ዘንድ ።
፲፪፤ ብልህ ፡ ሰው ፡ ክፉን ፡ አይቶ ፡ ይሸሸጋል ፤
አላዋቂዎች ፡ ግን ፡ አልፈው ፡ ይጐዳሉ ።
፲፫፤ ለማያውቀው ፡ ከተዋሰ ፡ ሰው ፡ ልብሱን ፡ ውሰድ ፥
ለእንግዳ ፡ የተዋሰውንም ፡ እርሱን ፡ አግተው ።
፲፬፤ ባልንጀራውን ፡ በታላቅ ፡ ቃል ፡ ማለዳ ፡ የሚባ
ርክ ፡ ሰው ፡
እንደሚራገም ፡ ያህል ፡ ነው ።
፲፭፤ በዝናብ ፡ ቀን ፡ የሚያንጠባጥብ ፡ ቤትና ፡ ጠበኛ ፡
ሴት ፡ አንድ ፡ ናቸው ፤
፲፮፤ እርስዋንም ፡ መከልከል ፡
ነፋስን ፡ መከልከልና ፡ ዘይትን ፡ በቀኝ ፡ እጅ ፡
መጨበጥ ፡ ነው ።
፲፯፤ ብረት ፡ ብረትን ፡ ይስለዋል ፥
ሰውም ፡ ባልንጀራውን ፡ ይስላል ።
፲፰፤ በለሱን ፡ የጠበቀ ፡ ፍሬዋን ፡ ይበላል ፥
ጌታውንም ፡ የሚጠብቅ ፡ ይከብራል ።
፲፱፤ ፊት ፡ በውኃ ፡ ላይ ፡ ለፊት ፡ እንደሚታይ ፥
እንዲሁ ፡ የሰው ፡ ልብ ፡ ለሰው ፡ ይታያል ።
፳፤ ሲኦልና ፡ ጥፋት ፡ እንዳይጠግቡ ፥
እንዲሁ ፡ የሰው ፡ ዓይን ፡ አይጠግብም ።
፳፩፤ ብር ፡ በከውር ፡ ወርቅም ፡ በማቅለጫ ፡ ይፈተ
ናል ፤
ሰውም ፡ በሚያመሰግኑት ፡ ሰዎች ፡ አፍ ፡ ይፈ
ተናል ።
፳፪፤ ሰነፍን ፡ በሙቀጫ ፡ ውስጥ ፡ ከእህል ፡ ጋር ፡
በዘነዘና ፡ ብትወቅጠው ፥
ስንፍናው ፡ ከእርሱ ፡ አይርቅም ።

፳፫፤ የበጎችህን ፡ መልክ ፡ አስተውለህ ፡ እወቅ ፥
በከብቶችህም ፡ ላይ ፡ ልብህን ፡ አኑር ፤
፳፬፤ ባለጠግነት ፡ ለዘላለም ፡ አይኖርምና ፥
ዘውድም ፡ ለትውልድ ፡ ሁሉ ፡ አይጸናምና ።
፳፭፤ ደረቅ ፡ ሣር ፡ በታጨደ ፡ ጊዜ ፥ አዲስ ፡ ለምለም ፡
በታየ ፡ ጊዜ ፥
ከተራራውም ፡ ቡቃያ ፡ በተሰበሰበ ፡ ጊዜ ፥
፳፮፤ በጎች ፡ ለልብስህ ፡
ፍየሎችም ፡ የእርሻ ፡ ዋጋ ፡ ይሆናሉ ።
፳፯፤ ለሲሳይህ ፡ ለቤተ ፡ ሰቦችህም ፡ ሲሳይ ፡
ለገረዶችህም ፡ ምግብ ፡ የፍየል ፡ ወተት ፡ ይበ
ቃል ።

ምዕራፍ ፡ ፳፰ ። (፬)

፩፤ ኃጥእ ፡ ማንም ፡ ሳያሳድደው ፡ ይሸሻል ፤
ጻድቅ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ያለ ፡ ፍርሃት ፡
ይኖራል ።
፪፤ ስለ ፡ አገሪቱ ፡ ዓመፀኛነት ፡ አለቆችዋ ፡ ብዙ ፡
ሆኑ ፤
በአስተዋይና ፡ በአዋቂ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ዘመንዋ ፡
ይረዝማል ።
ድሆችን ፡ የሚያስጨንቅ ፡ ምስኪን ፡ ሰው ፡ ፫፤
እህልን ፡ እንደሚያጠፋ ፡ እንደ ፡ ዶፍ ፡ ዝናብ ፡
ነው ።
ሕግን ፡ የሚተዉ ፡ ሰዎች ፡ ኃጥአንን ፡ ያመሰግ ፬፤
ናሉ ፤
ሕግ ፡ ጠባቂዎች ፡ ግን ፡ ይጠሉአቸዋል ።
ክፉዎች ፡ ሰዎች ፡ ፍርድን ፡ አያስተውሉም ፤ ፭፤
እግዚአብሔርን ፡ የሚሹ ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ ያስተ
ውላሉ ።
በጠማማ ፡ መንገድ ፡ ከሚሄድ ፡ ባለጠጋ ፡ ፮፤
ያለ ፡ ነውር ፡ የሚሄድ ፡ ድሀ ፡ ይሻላል ።
ሕግን ፡ የሚጠብቅ ፡ አስተዋይ ፡ ልጅ ፡ ነው ፤ ፯፤
ምናምንቴዎችን ፡ የሚከተል ፡ ግን ፡ አባቱን ፡
ያሳፍራል ።
በአራጣ ፡ ብዛትና ፡ በቅሚያ ፡ ሀብቱን ፡ የሚያ ፰፤
በዛ ፡
ለድሀ ፡ ለሚራራ ፡ ያከማችለታል ።
ሕግን ፡ ከመስማት ፡ ጆሮውን ፡ የሚመልስ ፡ ፱፤
ጸሎቱ ፡ አስጸያፊ ፡ ናት ።
ቅኖችን ፡ በክፉ ፡ መንገድ ፡ የሚያስት ፥ ፲፤
እርሱ ፡ ወደ ፡ ጕድጓዱ ፡ ይወድቃል ፤
ፍጹማን ፡ ግን ፡ መልካም ፡ ነገርን ፡ ይወርሳሉ ።
ባለጠጋ ፡ ሰው ፡ ለራሱ ፡ ጠቢብ ፡ የሆነ ፡ ይመስ ፲፩፤
ለዋል ፤
አስተዋይ ፡ ድሀ ፡ ግን ፡ ይመረምረዋል ።
ጻድቃን ፡ ድል ፡ ባደረጉ ፡ ጊዜ ፡ ብዙ ፡ ክብር ፡ ፲፪፤
አለ ፤
ኃጥአን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ባሉ ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ ሰው ፡
ይሸሸጋል ።
ኃጢአቱን ፡ የሚሰውር ፡ አይለማም ፤ ፲፫፤
የሚናዘዝበትና ፡ የሚተዋት ፡ ግን ፡ ምሕረትን ፡
ያገኛል ።
ሁልጊዜ ፡ የሚፈራ ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ፤ ፲፬፤
ልቡን ፡ የሚያጸና ፡ ግን ፡ በክፉ ፡ ላይ ፡ ይወድ
ቃል ።
በድሀ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ የሚገዛ ፡ ክፉ ፡ መኰንን ፡ ፲፭፤
እንደሚያገሣ ፡ አንበሳና ፡ እንደ ፡ ተራበ ፡ ድብ ፡
ነው ።
አእምሮ ፡ የጐደለው ፡ መኰንን ፡ ትልቅ ፡ ግፈኛ ፡ ፲፮፤
ነው ፤
ግፍን ፡ የሚጠላ ፡ ግን ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ይኖራል ።
የሰው ፡ ደም ፡ ያለበት ፡ ሰው ፡ እስከ ፡ ጕድጓድ ፡ ፲፯፤
ይሸሻል ፥
ማንም ፡ አያስጠጋውም ።
በቅንነት ፡ የሚሄድ ፡ ይድናል ፤ ፲፰፤
በጠማምነት ፡ የሚሄድ ፡ ግን ፡ ወዲያው ፡ ይወ
ድቃል ።
ምድሩን ፡ የሚያርስ ፡ እንጀራ ፡ ይጠግባል ፤ ፲፱፤
ምናምንቴዎችን ፡ የሚከተል ፡ ግን ፡ ድህነት ፡
ይሞላበታል ።
የታመነ ፡ ሰው ፡ እጅግ ፡ ይባረካል ፤ ፳፤
ባለጠጋ ፡ ለመሆን ፡ የሚቸኵል ፡ ግን ፡ ሳይቀጣ ፡

አይቀርም ።
፳፩ ማድላት ÷ በቍራሽ ፡ እንጀራም ፡ መበደል ፡
መልካም ፡ አይደለም ።
፳፪ ምቀኛ ፡ ሰው ፡ ባለጠጋ ፡ ለመሆን ፡ ይቸኩላል ፡
ችጋርም ፡ እንደሚመጣበት ፡ አያውቅም ።
፳፫ ምላሱን ፡ ከሚያጣፍጥ ፡ ይልቅ ፡
ሰውን ፡ የሚገሥጽ ፡ በኋላ ፡ ሞገስ ፡ ያገኛል ።
፳፬ ከአባቱና ፡ ከእናቱ ፡ የሚሰርቅ ፡— ኃጢአትን ፡
አልሠራሁም ፡ የሚልም ፡
የአጥፊ ፡ ባልንጀራ ፡ ነው ።
፳፭ የሚጐመጅ ፡ ሰው ፡ ክርክርን ፡ ያነሣሣል ፤
በእግዚአብሔር ፡ የሚታመን ፡ ግን ፡ ይጠግባል ።
፳፮ በገዛ ፡ ልቡ ፡ የሚታመን ፡ ሰው ፡ ሰነፍ ፡ ነው ፤
በጥበብ ፡ የሚሄድ ፡ ግን ፡ ይድናል ።
፳፯ ለድሀ ፡ የሚሰጥ ፡ አያጣም ፤
ዓይኖቹን ፡ የሚጨፍን ፡ ግን ፡ እጅግ ፡ ይረገማል ።
፳፰ ኀጥአን ፡ በተነሡ ፡ ጊዜ ፡ ሰዎች ፡ ይሸሸጋሉ ፤
እነርሱ ፡ በጠፉ ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ ጻድቃን ፡ ይበዛሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፱ ። (፭)

፩ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ተዘልፎ ፡ አንገቱን ፡ ያደነደነ ፡ ድን
ገት ፡ ይሰበራል ÷
ፈውስም ፡ የለውም ።
፪ ጻድቃን ፡ በበዙ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝብ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፤
ኀጥአን ፡ በሠለጠኑ ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ ሕዝብ ፡ ያለቅ
ሳል ።
፫ ጥበብን ፡ የወደደ ፡ ሰው ፡ አባቱን ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ፤
ጋለሞቶችን ፡ የሚከተል ፡ ግን ፡ ሀብቱን ፡ ያጠ
ፋል ።
፬ ንጉሥ ፡ በፍርድ ፡ አገሩን ፡ ያጸናል ፤
መማለጃ ፡ የሚወድድ ፡ ግን ፡ ያፈርሰዋል ።
፭ ወዳጁን ፡ በለዘበ ፡ ቃል ፡ የሚናገር ፡ ሰው ፡
ለእግሩ ፡ መርበብን ፡ ይዘረጋል ።
፮ በክፉ ፡ ሰው ፡ ዓመፃ ፡ ወጥመድ ፡ ይገኛል ፤
ጻድቅ ፡ ግን ፡ ደስ ፡ ይለዋል ÷ እልልም ፡ ይላል ።
፯ ጻድቅ ፡ የድሆችን ፡ ፍርድ ፡ ይመለከታል ፤
ኀጥእ ፡ ግን ፡ እውቀትን ፡ አያስተውልም ።
፰ ፌዘኞች ፡ ከተማቸውን ፡ ያቃጥላሉ ፤
ጠቢባን ፡ ግን ፡ ቍጣን ፡ ይመልሳሉ ።
፱ ጠቢብ ፡ ከሰነፍ ፡ ጋር ፡ ቢጣላ ÷
ሰነፉ ፡ ወይም ፡ ይቈጣል ፡ ወይም ፡ ይስቃል ÷
ዕረፍትም ፡ የለም ።
፲ ደምን ፡ ለማፍሰስ ፡ የሚሹ ፡ ሰዎች ፡ ፍጹሙን ፡
ሰው ፡ ይጠላሉ ÷
ደግሞም ፡ የቅኑን ፡ ሰው ፡ ነፍስ ፡ ይሻሉ ።
፲፩ ሰነፍ ፡ ሰው ፡ ቍጣውን ፡ ሁሉ ፡ ያወጣል ፤
ጠቢብ ፡ ግን ፡ በውስጡ ፡ ያስቀረዋል ።
፲፪ መኰንን ፡ ሐሰተኛ ፡ ነገርን ፡ ቢያደምጥ ÷
ከእርሱ ፡ በታች ፡ ያሉት ፡ ሁሉ ፡ ዓመፀኞች ፡
ይሆናሉ ።
፲፫ ድሀና ፡ ግፈኛ ፡ ተገናኙ ፤
እግዚአብሔር ፡ የሁለቱንም ፡ ዓይን ፡ ያበራል ።
፲፬ ለድሀ ፡ በእውነት ፡ የሚፈርድ ፡ ንጉሥ ÷
ዙፋኑ ፡ ለዘላለም ፡ ይጸናል ።

በትርና ፡ ተግሣጽ ፡ ጥበብን ፡ ይሰጣሉ ፤ ፲፭
ያልተቀጣ ፡ ብላቴና ፡ ግን ፡ እናቱን ፡ ያሳፍራል ።
ኀጥአን ፡ ሲበዙ ፡ ኃጢአት ፡ ትበዛለች ፤ ፲፮
ጻድቃን ፡ ግን ፡ ውድቀታቸውን ፡ ያያሉ ።
ልጅህን ፡ ቅጣ ፡ ዕረፍትንም ፡ ይሰጥሃል ፤ ፲፯
ለነፍስህም ፡ ተድላን ፡ ይሰጣታል ።
ራእይ ፡ ባይኖር ፡ ሕዝብ ፡ መረን ፡ ይሆናል ፤ ፲፰
ሕግን ፡ የሚጠብቅ ፡ ግን ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ።
ባሪያ ፡ በቃል ፡ አይገሠጽም ፤ ፲፱
ቢያስተውል ፡ እንኳ ፡ አይመልስምና ።
በቃሉ ፡ የሚቸኩለውን ፡ ሰው ፡ ብታይ ÷ ፳
ከእርሱ ፡ ይልቅ ፡ ለሰነፍ ፡ ተስፋ ፡ አለው ።
ባሪያውን ፡ ከሕፃንነቱ ፡ ጀምሮ ፡ በማቀማጠል ፡ ፳፩
የሚያሳድግ ፡
የኋላ ፡ ኋላ ፡ እንደ ፡ ጌታ ፡ ያደርገዋል ።
ቍጡ ፡ ሰው ፡ ክርክርን ፡ ያነሣሣል ÷ ፳፪
ወፈፍተኛ ፡ ሰውም ፡ ኃጢአትን ፡ ያበዛል ።
ሰውን ፡ ትዕቢቱ ፡ ያዋርደዋል ፤ ፳፫
መንፈሱን ፡ የሚያዋርድ ፡ ግን ፡ ክብርን ፡ ይቀ
በላል ።
ከሌባ ፡ ጋር ፡ የሚካፈል ፡ ነፍሱን ፡ ይጠላል ፤ ፳፬
መርገምን ፡ ይሰማል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ ምንም ፡ አይ
ገልጥም ።
ሰውን ፡ መፍራት ፡ ወጥመድ ፡ ያመጣል ፤ ፳፭
በእግዚአብሔር ፡ የሚታመን ፡ ግን ፡ እርሱ ፡ ይጠ
በቃል ።
ብዙ ፡ ሰዎች ፡ የሹምን ፡ ፊት ፡ ይሻሉ ፤ ፳፮
የሰው ፡ ፍርድ ፡ ግን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
ነው ።
ኃጢአተኛ ፡ በጻድቃን ፡ ዘንድ ፡ አስጸያፊ ፡ ነው ፤ ፳፯
በቀና ፡ መንገድ ፡ የሚሄደውም ፡ በኀጥአን ፡
ዘንድ ፡ አስጸያፊ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፴ ። (፮)

የማሣ ፡ አገር ፡ ሰው ፡ የያቄ ፡ ልጅ ፡ የአጉር ፡ ፩
ቃል ።
ሰውዮው ፡ ለኢቲኤልና ፡ ለኡካል ፡ እንደዚህ ፡
ይናገራል ፡—
እኔ ፡ በእውነት ፡ ከሰው ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ደን ፪
ቆሮ ፡ ነኝ ÷
የሰውም ፡ ማስተዋል ፡ የለብኝም ።
ጥበብንም ፡ አልተማርሁም ÷ ፫
ቅዱሱንም ፡ አላወቅሁትም ።
ወደ ፡ ሰማይ ፡ የወጣ ፡ የወረደስ ፡ ማን ፡ ነው ? ፬
ነፋስንስ ፡ በእጁ ፡ የጨበጠ ፡ ማን ፡ ነው ?
ውኃንስ ፡ በልብሱ ፡ የቋጠረ ፡ ማን ፡ ነው ?
የምድርን ፡ ዳርቻ ፡ ሁሉ ፡ ያጸና ፡ ማን ፡ ነው ?
ይህን ፡ ታውቅ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ÷ ስሙ ፡ ማን ፡
የልጁስ ፡ ስም ፡ ማን ፡ ነው ?

የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ተፈትናለች ፤ ፭
እርሱ ፡ ለሚታመኑት ፡ ጋሻ ፡ ነው ።
እንዳይዘልፍህ ÷ ሐሰተኛም ፡ እንዳትሆን ፡ ፮
በቃሉ ፡ አንዳች ፡ አትጨምር ።

፯፤ ሁለትን ፡ ነገር ፡ ከአንተ ፡ እሻለሁ ÷
ሳልሞትም ፡ አትከልክለኝ ፤
፰፤ ከንቱነትንና ፡ ሐሰተኛነትን ፡ ከእኔ ፡ አርቃቸው ፤
ድህነትንና ፡ ባለጠግነትን ፡ አትስጠኝ ፤
ነገር ፡ ግን ፡ የሚያስፈልገኝን ፡ እንጀራ ፡ ስጠኝ ÷
፱፤ እንዳልጠግብ ፡ እንዳልክድህም ፡—
እግዚአብሔርስ ፡ ማን ፡ ነው ? እንዳልል ፤
ድሀም ፡ እንዳልሆን ፡ እንዳልሰርቅም ÷
በአምላኬም ፡ ስም ፡ በሐሰት ፡ እንዳልምል ።

፲፤ እንዳይሰድብህ ፡ በደለኛም ፡ እንዳትሆን ፡
ባሪያን ፡ በጌታው ፡ ፊት ፡ አትማ ።

፲፩፤ አባቱን ፡ የሚረግም ÷
እናቱንም ፡ የማይባርክ ፡ ትውልድ ፡ አለ ።
፲፪፤ ለራሱ ፡ ንጹሕ ፡ የሆነ ፡ የሚመስለው ፡
ከርኵሰቱ ፡ ያልጠራ ፡ ትውልድ ፡ አለ ።
፲፫፤ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያሉ ፡ ዓይኖች ፡ ያሉት ÷
ሽፋሽፍቶቹም ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ የሚያዩ ፡ ትውልድ ፡
አለ ።
፲፬፤ ድሆችን ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ ችግረኞችንም ፡ ከሰው ፡
መካከል ፡ ያጠፋና ፡ ይጨርስ ፡ ዘንድ ፡
ጥርሶቹ ፡ ሰይፍ ፡ መንጋጋቹም ፡ ካራ ፡ የሆኑ ፡
ትውልድ ፡ አለ ።

፲፭፤ አልቅት ፡— ስጠን ፡ ስጠን ፡ የሚሉ ፡ ሁለት ፡
ሴቶች ፡ ልጆች ፡ አሉት ።
ሦስቱ ፡ የማይጠግቡ ፡ አራቱም ፡— በቃን ፡ የማ
ይሉ ፡ ናቸው ፤
፲፮፤ እነርሱም ፡ ሲኦልና ፡ የማትወልድ ፡ ማኅፀን ÷
ውኃ ፡ የማትጠግብ ፡ ምድርና ፡—
በቃኝ ፡ የማትል ፡ እሳት ፡ ናቸው ።

፲፯፤ በአባትዋ ፡ የምታላግጥን ፡
የእናትዋንም ፡ ትእዛዝ ፡ የምትንቅን ፡ ዓይን ፡
የሸለቆ ፡ ቍራዎች ፡ ይጐጠጕጡአታል ÷
አሞራዎችም ፡ ይበሉአታል ።

፲፰፤ ሦስት ፡ ነገር ፡ ይገርመኛል ÷
አራተኛውንም ፡ ከቶ ፡ አላስተውለውም ።
፲፱፤ እነርሱም ፡ የንስር ፡ መንገድ ፡ በሰማይ ÷
የእባብ ፡ መንገድ ፡ በድንጋይ ፡ ላይ ÷
የመርከብ ፡ መንገድ ፡ በባሕር ፡ ላይ ÷
የሰውም ፡ መንገድ ፡ ከቈንጆ ፡ ጋር ፡ ናቸው ።
፳፤ እንዲሁ ፡ በልታ ፡ አፍዋን ፡ የምታብስ ፡—
አንዳች ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አላደረግሁም ፡ የምትልም ፡
የአመንዝራ ፡ ሴት ፡ መንገድ ፡ ናት ።

፳፩፤ በሦስት ፡ ነገር ፡ ምድር ፡ ትናወጣለች ÷
አራተኛውንም ፡ ትሸከም ፡ ዘንድ ፡ አይቻላትም ።
፳፪፤ ባሪያ ፡ በነገሠ ፡ ጊዜ ÷
ሰነፍም ፡ እንጀራ ፡ በጠገበ ፡ ጊዜ ÷
፳፫፤ የተጠላች ፡ ሴት ፡ ባል ፡ ባገኘች ፡ ጊዜ ÷
ሴት ፡ ባሪያም ፡ እመቤቷን ፡ በወረሰች ፡ ጊዜ ።

በምድር ፡ ላይ ፡ አራት ፡ ጥቃቅን ፡ ፍጥረቶች ፡ ፳፬፤
አሉ ፤
እነርሱ ፡ ግን ፡ እጅግ ፡ ጠቢባን ፡ ናቸው ፤
ገብረ ፡ ጕንዳን ፡ ኃይል ፡ የሌላቸው ፡ ሕዝቦች ፡ ፳፭፤
ናቸው ÷
ነገር ፡ ግን ፡ በበጋ ፡ መኖዋቸውን ፡ ይሰበስባሉ ።
ሽኮኮዎች ፡ ያልበረቱ ፡ ሕዝቦች ፡ ናቸው ÷ ፳፮፤
ቤታቸውን ፡ ግን ፡ በቋጥኝ ፡ ድንጋይ ፡ ውስጥ ፡
ያደርጋሉ ።
አንበጣዎች ፡ ንጉሥ ፡ የላቸውም ÷ ፳፯፤
ሁላቸው ፡ ግን ፡ በመልካም ፡ ሥርዓት ፡ ይሄዳሉ ።
እንሽላሊት ፡ በእጅ ፡ ይያዛል ÷ ፳፰፤
በነገሥታት ፡ ግቢ ፡ ግን ፡ ይኖራል ።

መልካም ፡ አረማመድን ፡ የሚራመዱ ፡ ሦስት ፡ ፳፱፤
ፍጥረቶች ፡ አሉ ÷
አራተኛውም ፡ መልካም ፡ አካሄድን ፡ ይሄዳል ፤
የአንበሳ ፡ ደቦል ፡ ከእንስሳ ፡ ሁሉ ፡ የሚበረታ ÷ ፴፤
የማይመለስ ÷ እንስሳንም ፡ የማይፈራ ፤
በእንስቶች ፡ መካከል ፡ በድፍረት ፡ የሚራመድ ፡ ፴፩፤
አውራ ፡ ዶሮ ፤
መንጋን ፡ የሚመራ ፡ አውራ ፡ ፍየል ፤
በሕዝብ ፡ ፊት ፡ በግልጥ ፡ የሚናገር ፡ ንጉሥ ።

ከፍ ፡ ከፍ ፡ ስትል ፡ ስንፍናን ፡ ያደረግህ ፡ እንደ ፡ ፴፪፤
ሆነ ÷
ክፉም ፡ ያሰብህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷
እጅህን ፡ በአፍህ ፡ ላይ ፡ ጫን ።
ወተት ፡ መግፋት ፡ ቅቤን ፡ ያወጣል ÷ ፴፫፤
አፍንጫንም ፡ መጭመቅ ፡ ደምን ፡ ያወጣል ፤
እንዲሁም ፡ ቍጣን ፡ መጐተት ፡ ጠብን ፡ ያወጣል ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ። (፯)

እናቱ ፡ እርሱን ፡ ያስተማረችበት ፡ የማሣ ፡ ፩፤
ንጉሥ ፡ የልሙኤል ፡ ቃል ።
ልጄ ፡ ሆይ ÷ ምንድር ፡ ነው ? የሆዴ ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ፪፤
ምንድር ፡ ነው ?
የስእለቴ ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ምንድር ፡ ነው ?
ጕልበትህን ፡ ለሴቶች ፡ አትስጥ ÷ ፫፤
መንገድህንም ፡ ነገሥታትን ፡ ለሚያጠፉ ።
ለነገሥታት ፡ አይገባም ÷ ልሙኤል ፡ ሆይ ÷ ነገ ፬፤
ሥታት ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ይጠጡ ፡ ዘንድ ፡ አይ
ገባም ÷
መሳፍንትም ፡— ብርቱ ፡ መጠጥ ፡ ወዴት ፡ ነው ?
ይሉ ፡ ዘንድ ፤
እንዳይጠጡና ፡ ሕግን ፡ እንዳይረሱ ÷ ፭፤
የድሀ ፡ ልጆችንም ፡ ፍርድ ፡ እንዳያጐድሉ ።
ለጥፋት ፡ ለቀረበው ፡ ሰው ፡ ብርቱ ፡ መጠጥ ፡ ፮፤
ስጡት ÷
ነፍሱ ፡ ለመረረውም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ስጡት ፤
ይጠጣ ፡ ድህነቱንም ፡ ይርሳ ÷ ፯፤
ጕስቍልናውንም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አያስብ ።
አፍህን ፡ ስለ ፡ ዲዳው ፡ ክፈት ÷ ፰፤
ተስፋ ፡ ስለሌላቸውም ፡ ሁሉ ፡ ተፋረድ ።

፱፡ አፍህን ፡ ክፈት ÷ በእውነትም ፡ ፍረድ ፤
ለድሀና ፡ ለምስኪን ፡ ፍረድ ።

፲፡ ልባም ፡ ሴትን ፡ ማን ፡ ሊያገኛት ፡ ይችላል ?
ዋጋዋ ፡ ከቀይ ፡ ዕንቍ ፡ እጅግ ፡ ይበልጣል ።
፲፩፡ የባልዋ ፡ ልብ ፡ ይታመንባታል ÷
ምርኮም ፡ አይጐድልበትም ።
፲፪፡ ዕድሜዋን ፡ ሙሉ ፡ መልካም ፡ ታደርግለታለች ÷
ክፉም ፡ አታደርግም ።
፲፫፡ የበግ ፡ ጠጕርና ፡ የተልባ ፡ እግር ፡ ትፈልጋለች ÷
በእጆችዋም ፡ ደስ ፡ ብሎአት ፡ ትሠራለች ።
፲፬፡ እርስዋ ፡ እንደ ፡ ነጋዴ ፡ መርከብ ፡ ናት ፤
ከሩቅ ፡ አገር ፡ ምግብዋን ፡ ትሰበስባለች ።
፲፭፡ ገና ፡ ሌሊት ፡ ሳለ ፡ ትነሣለች ፡
ለቤትዋም ፡ ሰዎች ፡ ምግባቸውን ÷
ለገረዶችዋም ፡ ተግባራቸውን ፡ ትሰጣለች ።
፲፮፡ እርሻንም ፡ ተመልክታ ፡ ትገዛለች ፤
ከእጅዋም ፡ ፍሬ ፡ ወይን ፡ ትተክላለች ።
፲፯፡ ወገብዋን ፡ በኃይል ፡ ትታጠቃለች ÷
ክንድዋንም ፡ ታበረታለች ።
፲፰፡ ንግድዋ ፡ መልካም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ትመለከታለች ፤
መብራትዋ ፡ በሌሊት ፡ አይጠፋም ።
፲፱፡ እጅዋን ፡ ወደ ፡ አመልማሎ ፡ ትዘረጋለች ÷
ጣቶችዋም ፡ እንዝርትን ፡ ይይዛሉ ።
፳፡ እጅዋን ፡ ወደ ድሀ ፡ ትዘረጋለች ÷
ወደ ፡ ችግረኛም ፡ እጅዋን ፡ ትሰድዳለች ።
፳፩፡ ለቤትዋ ፡ ሰዎች ፡ ከበረዶ ፡ ብርድ ፡ የተነሣ ፡
አትፈራም ÷
የቤትዋ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ እጥፍ ፡ ድርብ ፡ የለ
በሱ ፡ ናቸውና ።
ለራስዋም ፡ ግብረ ፡ መርፌ ፡ ስጋጃ ፡ ትሠራለች ፤ ፳፪፡
ጥሩ ፡ በፍታና ፡ ቀይ ፡ ግምጃ ፡ ትለብሳለች ።
ባልዋ ፡ በአገር ፡ ሽማግሌዎች ፡ መካከል ፡ በሸ ፳፫፡
ንጎ ፡ በተቀመጠ ፡ ጊዜ ፡
በበር ፡ የታወቀ ፡ ይሆናል ።
የበፍታ ፡ ቀሚስ ፡ እየሠራች ፡ ትሸጣለች ÷ ፳፬፡
ለነጋዴም ፡ ድግ ፡ ትሸጣለች ።
ብርታትና ፡ ክብሬታ ፡ ልብስዋ ፡ ነው ፤ ፳፭፡
በኋላም ፡ ዘመን ፡ ላይ ፡ ትስቃለች ።
አፍዋን ፡ በጥበብ ፡ ትከፍታለች ፤ ፳፮፡
የርኅራኄም ፡ ሕግ ፡ በምላስዋ ፡ አለ ።
የቤትዋን ፡ ሰዎች ፡ አካሄድ ፡ በደኅና ፡ ትመለከ ፳፯፡
ታለች ÷
የሀኬትንም ፡ እንጀራ ፡ አትበላም ።
ልጆችዋ ፡ ይነሣሉ ÷ ምስጋናዋንም ፡ ይናገራሉ ፤ ፳፰፡
ባልዋ ፡ ደግሞ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ያመሰግናታል ፡—
መልካም ፡ ያደረጉ ፡ ብዙ ፡ ሴቶች ፡ አሉ ÷ ፳፱፡
አንቺ ፡ ግን ፡ ከሁሉ ፡ ትበልጫለሽ ።
ውበት ፡ ሐሰት ፡ ነው ÷ ደም ፡ ግባትም ፡ ከንቱ ፡ ፴፡
ነው ፤
እግዚአብሔርን ፡ የምትፈራ ፡ ሴት ፡ ግን ፡ እር
ስዋ ፡ ትመሰገናለች ።
ከእጅዋ ፡ ፍሬ ፡ ስጡአት ÷ ፴፩፡
ሥራዎችዋም ፡ በሸንጎ ፡ ያመስግኑአት ።

መጽሐፈ፡ መክብብ።

ምዕራፍ፡ ፩።

፩፤ በኢየሩሳሌም፡ የነገሠ፡ የሰባኪው፡ የዳዊት፡
ልጅ፡ ቃል።
፪፤ ሰባኪው፡— ከንቱ፥ ከንቱ፥ የከንቱ፡ ከንቱ፤
፫፤ ሁሉ፡ ከንቱ፡ ነው፡ ይላል። ከፀሐይ፡ በታች፡
በሚደክምበት፡ ድካም፡ ሁሉ፡ የሰው፡ ትርፉ፡
፬፤ ምንድር፡ ነው? ትውልድ፡ ይሄዳል፥ ትውል
ድም፡ ይመጣል፤ ምድር፡ ግን፡ ለዘላለም፡ ነው።
፭፤ ፀሐይ፡ ትወጣለች፥ ፀሐይም፡ ትገባለች፥ ወደም
፮፤ ትወጣበትም፡ ስፍራ፡ ትቸኵላለች። ነፋስ፡ ወደ፡
ደቡብ፡ ይሄዳል፥ ወደ፡ ሰሜንም፡ ይዞራል፤
ዘወትር፡ በዙረቱ፡ ይዞራል፥ ነፋስም፡ በዙረቱ፡
፯፤ ደግሞ፡ ይመለሳል። ፈሳሾች፡ ሁሉ፡ ወደ፡
ባሕር፡ ይሄዳሉ፥ ባሕሩ፡ ግን፡ አይሞላም፤
ፈሳሾች፡ ወደሚሄዱበት፡ ስፍራ፡ እንደ፡ ገና፡
፰፤ ወደዚያ፡ ይመለሳሉ። ነገር፡ ሁሉ፡ ያደክ
ማል፤ ሰው፡ ይናገረው፡ ዘንድ፡ አይችልም፤
ዓይን፡ ከማየት፡ አይጠግብም፥ ጆሮም፡ ከመ
ስማት፡ አይሞላም።
፱፤ የሆነው፡ ነገር፡ እርሱ፡ የሚሆን፡ ነው፥ የተ
ደረገውም፡ ነገር፡ እርሱ፡ የሚደረግ፡ ነው፤ ከፀሐ
፲፤ ይም፡ በታች፡ አዲስ፡ ነገር፡ የለም። ማንም፡—
እነሆ፥ ይህ፡ ነገር፡ አዲስ፡ ነው፡ ይል፡ ዘንድ፡
ይችላልን? እርሱ፡ ከእኛ፡ በፊት፡ በነበሩት፡
፲፩፤ ዘመናት፡ ተደርጎአል። ለፊተኞቹ፡ ነገሮች፡
መታሰቢያ፡ የላቸውም፤ ለኋለኞቹም፡ ነገሮች፡
ከእነርሱ፡ በኋላ፡ በሚነሡት፡ ሰዎች፡ ዘንድ፡
መታሰቢያ፡ አይገኝላቸውም።
፲፪፤ እኔ፡ ሰባኪው፡ በእስራኤል፡ ላይ፡ በኢየሩሳ
፲፫፤ ሌም፡ ንጉሥ፡ ነበርሁ። ከሰማይም፡ በታች፡
የተደረገውን፡ ሁሉ፡ በጥበብ፡ እፈልግና፡ እመ
ረምር፡ ዘንድ፡ ልቤን፡ አተጋሁ፤ እግዚአብ
ሔር፡ ይደክሙበት፡ ዘንድ፡ ይህችን፡ ለሰው፡
፲፬፤ ልጆች፡ የሰጠ፡ ክፉ፡ ጥረት፡ ናት። ከፀሐይ፡
በታች፡ የተሠራውን፡ ሥራ፡ ሁሉ፡ አየሁ፤
እነሆም፥ ሁሉ፡ ከንቱ፡ ነው፥ ነፋስንም፡ እንደ፡
፲፭፤ መከተል፡ ነው። ጠማማ፡ ይቀና፡ ዘንድ፡ አይች
ልም፤ ጐደሎም፡ ይቈጠር፡ ዘንድ፡ አይች
ልም።
፲፮፤ እኔ፡ በልቤ፡— እነሆ፥ ከእኔ፡ አስቀድመው፡
በኢየሩሳሌም፡ ላይ፡ ከነበሩት፡ ሁሉ፡ ይልቅ፡
ጥበብን፡ አብዝቼ፡ ጨመርሁ፤ ልቤም፡ ብዙ፡
ጥበብንና፡ እውቀትን፡ ተመለከተ፡ ብዬ፡ ተና
፲፯፤ ገርሁ። ጥበብንና፡ ዕብደትን፡ ሞኝነትንም፡
አውቅ፡ ዘንድ፡ ልቤን፡ ሰጠሁ፤ ይህም፡ ደግሞ፡
ነፋስን፡ እንደ፡ መከተል፡ እንደ፡ ሆነ፡ አስተዋ
፲፰፤ ልሁ። በጥበብ፡ መብዛት፡ ትካዜ፡ ይበዛልና፤
እውቀትንም፡ የሚጨምር፡ ኀዘንን፡ ይጨም
ራልና።

ምዕራፍ፡ ፪።

እኔ፡ በልቤ፡— ና፡ በደስታም፡ እፈትንሃ ፩፤
ለሁ፥ መልካምንም፡ ቅመስ፡ አልሁ፤ ይህም፡
ደግሞ፡ እነሆ፡ ከንቱ፡ ነበረ። ሳቅን፡— ዕብድ፡ ፪፤
ነህ፤ ደስታንም፡— ምን፡ ታደርጋለህ? አልሁት።
የሰው፡ ልጆች፡ በሕይወታቸው፡ ዘመን፡ ሁሉ፡ ፫፤
ከፀሐይ፡ በታች፡ ሊሠሩት፡ መልካም፡ ነገር፡ ምን፡
እንደ፡ ሆነ፡ እስከይ፡ ድረስ፡ ልቤ፡ በጥበብ፡
እየመራኝ፥ ሰውነቴን፡ በወይን፡ ጠጅ፡ ደስ፡ ለማ
ሰኘት፡ ስንፍናንም፡ ለመያዝ፡ በልቤ፡ መረመ
ርሁ። ትልቅ፡ ሥራን፡ ሠራሁ፥ ቤቶችንም፡ አደረ ፬፤
ግሁ፥ ወይንም፡ ተከልሁ፤ አትክልትንና፡ ገነ ፭፤
ትን፡ አደረግሁ፥ ልዩ፡ ልዩ፡ ፍሬ፡ ያለባቸው
ንም፡ ዛፎች፡ ተከልሁባቸው፤ በዱር፡ የተተከ ፮፤
ሉትን፡ ዛፎች፡ አጠጣበት፡ ዘንድ፡ የውኃ፡
ማጠራቀሚያ፡ አደረግሁ። ወንዶችንና፡ ሴቶ ፯፤
ችን፡ ባሪያዎች፡ ገዛሁ፥ የቤት፡ ውልድ፡ ባሪ
ያዎችም፡ ነበሩኝ፤ ከእኔ፡ አስቀድመው፡ በኢ
የሩሳሌም፡ ከነበሩት፡ ሁሉ፡ ይልቅ፡ ብዙ፡ ከብ
ቶችና፡ መንጋዎች፡ ነበሩኝ። ብርንና፡ ወር ፰፤
ቅን፡ የከበረውንም፡ የነገሥታትና፡ የአውራጃ
ችን፡ መዝገብ፡ ሰበሰብሁ፤ አዝማሪዎችንና፡
አርሆዎችን፡ የሰዎች፡ ልጆችንም፡ ተድላ፡ እጅግ፡
የበዙ፡ ሴቶችንም፡ አከማቸሁ። ታላቅም፡ ፱፤
ሆንሁ፥ ከእኔም፡ አስቀድመው፡ በኢየሩሳ
ሌም፡ ከነበሩት፡ ሁሉ፡ ይልቅ፡ ከበርሁ፤ ደግ
ሞም፡ ጥበቤ፡ ከእኔ፡ ጋር፡ ጸንታ፡ ቀረች።
ዓይኖቼንም፡ ከፈለጉት፡ ሁሉ፡ አልከለከልኋ ፲፤
ቸውም፤ ልቤም፡ በድካሜ፡ ሁሉ፡ ደስ፡ ይለው፡
ነበርና፡ ልቤን፡ ከደስታ፡ ሁሉ፡ አላራቅሁትም፤
ከድካሜም፡ ሁሉ፡ ይህ፡ እድል፡ ፈንታዬ፡ ሆነ።
እጄ፡ የሠራቻትን፡ ሥራዬን፡ ሁሉ፡ የደከም ፲፩፤
ሁበትንም፡ ድካሜን፡ ሁሉ፡ ተመለከትሁ፤
እነሆ፥ ሁሉ፡ ከንቱ፡ ነፋስንም፡ እንደ፡ መከ
ተል፡ ነበረ፥ ከፀሐይ፡ በታችም፡ ትርፍ፡ አል
ነበረም።
እኔም፡ ጥበብን፡ ዕብደትንና፡ ስንፍናን፡ አይ፡ ፲፪፤
ዘንድ፡ ተመለከትሁ፤ በፊት፡ ከተደረገው፡
በቀር፥ ከንጉሥ፡ በኋላ፡ የሚመጣው፡ ሰው፡
ምን፡ ያደርጋል? እኔም፡ ብርሃን፡ ከጨለማ፡ ፲፫፤
እንደሚበልጥ፡ እንዲሁ፡ ጥበብ፡ ከስንፍና፡
እንዲበልጥ፡ አየሁ። የጠቢብ፡ ዓይኖች፡ በራሱ፡ ፲፬፤
ላይ፡ ናቸው፥ ሰነፍ፡ ግን፡ በጨለማ፡ ይሄዳል፤
ደግሞ፡ ለሁለቱ፡ መጨረሻቸው፡ አንድ፡ እንደ፡
ሆነ፡ አስተዋልሁ። እኔም፡ በልቤ፡— ለሰነፍ፡ ፲፭፤
የሚደርሰው፡ ለእኔም፡ ይደርሳል፤ ለምን፡
እጅግ፡ ጠቢብ፡ ሆንሁ? አልሁ። የዚያን፡
ጊዜም፡ በልቤ፡— ይህ፡ ደግሞ፡ ከንቱ፡ ነው፡
አልሁ። በሚመጣው፡ ዘመን፡ ነገር፡ ሁሉ፡ ፲፮፤

የተረሳ፡ ይሆናልና፡ ለዘላለም፡ የሚሆን፡
የጠቢብና፡ የሰነፍ፡ መታሰቢያ፡ አይገኝም።
አዬ፡ ጉድ! ጠቢብ፡ ከሰነፍ፡ ጋር፡ እንዴት፡
፲፯፤ ይሞታል! ከፀሐይም፡ በታች፡ የተሠራው፡
ሥራ፡ ሁሉ፡ ከብዶብኛልና፡ ሕይወትን፡ ጠላሁ፤
ሁሉም፡ ከንቱ፡ ነፋስንም፡ እንደ፡ መከተል፡
ነው።
፲፰፤ ከእኔ፡ በኋላ፡ ለሚመጣው፡ ሰው፡ እተወዋ
ለሁና፡ ከፀሐይ፡ በታች፡ የደከምሁበትን፡ ሁሉ፡
፲፱፤ ጠላሁት። ጠቢብ፡ ወይም፡ ሰነፍ፡ እንዲሆን፡
የሚያውቅ፡ ሰው፡ ማን፡ ነው? ከፀሐይ፡ በታች፡
በደከምሁበትና፡ ጠቢብ፡ በሆንሁበት፡ በድ
ካሜ፡ ሁሉ፡ ላይ፡ ጌታ፡ ይሆንበታል፤ ይህም፡
፳፤ ደግሞ፡ ከንቱ፡ ነው። እኔም፡ ተመልሼ፡ ልቤን፡
ከፀሐይ፡ በታች፡ በደከምሁበት፡ ድካም፡ ሁሉ፡
፳፩፤ ተስፋ፡ አስቈረጥሁት። ሰው፡ በጥበብና፡ በእ
ውቀት፡ በብልሃትም፡ ከደከመ፡ በኋላ፡ ለሌላ፡
ላልደከመበት፡ ሰው፡ ያወርሰዋልና፤ ይህም፡
፳፪፤ ደግሞ፡ ከንቱ፡ ትልቅም፡ መከራ፡ ነው። ከፀ
ሐይ፡ በታች፡ በደከመበት፡ ድካም፡ ሁሉና፡
በልቡ፡ አሳብ፡ የሰው፡ ጥቅም፡ ምንድር፡ ነው?
፳፫፤ ዘመኑ፡ ሁሉ፡ ኀዘን፥ ጥረትም፡ ትካዜ፡ ነው፤
ልቡም፡ በሌሊት፡ አይተኛም፤ ይህም፡ ደግሞ፡
ከንቱ፡ ነው።
፳፬፤ ለሰው፡ ከሚበላና፡ ከሚጠጣ፡ በድካሙም፡
ደስ፡ ከሚለው፡ በቀር፡ የሚሻለው፡ ነገር፡ የለም፤
ይህም፡ ደግሞ፡ ከእግዚአብሔር፡ እጅ፡ እንደ፡
፳፭፤ ተሰጠ፡ አየሁ። ያለ፡ እርሱ፡ ፈቃድ፡ የበላ፡
ደስ፡ ብሎትም፡ ተድላን፡ የቀመሰ፡ ማን፡ ነው?
፳፮፤ እርሱም፡ ደስ፡ ለሚያሰኘው፡ ሰው፡ ጥበብንና፡
እውቀትን፡ ደስታንም፡ ይሰጠዋል፤ ለኃጢአ
ተኛ፡ ግን፡ እግዚአብሔርን፡ ደስ፡ ለሚያሰኘው፡
ሰው፡ ይሰጥ፡ ዘንድ፡ እንዲሰበስብና፡ እንዲያ
ከማች፡ ጥረትን፡ ይሰጠዋል። ይህም፡ ደግሞ፡
ከንቱ፡ ነፋስንም፡ እንደ፡ መከተል፡ ነው።

ምዕራፍ፡ ፫።

፩፤ ለሁሉ፡ ዘመን፡ አለው፥ ከሰማይ፡ በታችም፡
፪፤ ለሆነ፡ ነገር፡ ሁሉ፡ ጊዜ፡ አለው። ለመወለድ፡
ጊዜ፡ አለው፥ ለመሞትም፡ ጊዜ፡ አለው፤ ለመ
ትከል፡ ጊዜ፡ አለው፥ የተተከለውንም፡ ለመ
፫፤ ንቀል፡ ጊዜ፡ አለው፤ ለመግደል፡ ጊዜ፡ አለው፥
ለመፈወስም፡ ጊዜ፡ አለው፤ ለማፍረስ፡ ጊዜ፡
፬፤ አለው፥ ለመሥራትም፡ ጊዜ፡ አለው፤ ለማል
ቀስ፡ ጊዜ፡ አለው፥ ለመሳቅም፡ ጊዜ፡ አለው፤
ዋይ፡ ለማለት፡ ጊዜ፡ አለው፥ ለመዝፈንም፡
፭፤ ጊዜ፡ አለው፤ ድንጋይን፡ ለመጣል፡ ጊዜ፡
አለው፥ ድንጋይንም፡ ለመሰብሰብ፡ ጊዜ፡
አለው፤ ለመተቃቀፍ፡ ጊዜ፡ አለው፥ ከመተ
፮፤ ቃቀፍም፡ ለመራቅ፡ ጊዜ፡ አለው፤ ለመፈለግ፡
ጊዜ፡ አለው፥ ለማጥፋትም፡ ጊዜ፡ አለው፤
ለመጠበቅ፡ ጊዜ፡ አለው፥ ለመጣልም፡ ጊዜ፡
፯፤ አለው፤ ለመቅደድ፡ ጊዜ፡ አለው፥ ለመስፋ
ትም፡ ጊዜ፡ አለው፤ ዝም፡ ለማለት፡ ጊዜ፡
አለው፥ ለመናገርም፡ ጊዜ፡ አለው፤ ለመው ፰፤
ደድ፡ ጊዜ፡ አለው፥ ለመጥላትም፡ ጊዜ፡ አለው፤
ለጦርነት፡ ጊዜ፡ አለው፥ ለሰላምም፡ ጊዜ፡
አለው። ለሠራተኛ፡ የድካሙ፡ ትርፍ፡ ምን ፱፤
ድር፡ ነው?
እግዚአብሔር፡ ለሰው፡ ልጆች፡ ይደከሙ ፲፤
በት፡ ዘንድ፡ የሰጣቸውን፡ ጥረት፡ አይቻለሁ።
ነገርን፡ ሁሉ፡ በጊዜው፡ ውብ፡ አድርጎ፡ ሠራው፤ ፲፩፤
እግዚአብሔርም፡ ከጥንት፡ጀምሮ፡ እስከ፡
ፍጻሜ፡ ድረስ፡ የሠራውን፡ ሥራ፡ ሰው፡ መር
ምሮ፡ እንዳያገኝ፡ ዘላለምነትን፡ በልቡ፡ ሰጠው።
ሰው፡ ደስ፡ ከሚለውና፡ በሕይወቱ፡ ሳለ፡ መል ፲፪፤
ካምን፡ ነገር፡ ከሚያደርግ፡ በቀር፡ መልካም፡
ነገር፡ እንደሌለ፡ አወቅሁ። ደግሞም፡ ሰው፡ ፲፫፤
ሁሉ፡ ይበላና፡ ይጠጣ፡ ዘንድ፡ በድካሙም፡
ሁሉ፡ ደስ፡ ይለው፡ ዘንድ፡ የእግዚአብሔር፡
ስጦታ፡ ነው። እግዚአብሔር፡ ያደረገው፡ ሁሉ፡ ፲፬፤
ለዘላለም፡ እንዲኖር፡ አወቅሁ፤ ሊጨመርበት፡
ወይም፡ ከእርሱ፡ ሊጐድል፡ አይቻልም፤ እግ
ዚአብሔርም፡ በፊቱ፡ ይፈሩ፡ ዘንድ፡ አደረገ።
አሁን፡ ያለው፡ በፊት፡ ነበረ፥ የሚሆነውም፡ ፲፭፤
በፊት፡ ሆኖ፡ ነበር፤ እግዚአብሔርም፡ ያለፈ
ውን፡ መልሶ፡ ይሻዋል።
ደግሞም፡ ከፀሐይ፡ በታች፡ በፍርድ፡ ስፍራ፡ ፲፮፤
ኃጢአት፥ በጽድቅም፡ ስፍራ፡ ኃጢአት፡ እን
ዳለ፡ አየሁ። እኔም፡ በልቤ፡— በዚያ፡ ለነገር፡ ፲፯፤
ሁሉና፡ ለሥራ፡ ሁሉ፡ ጊዜ፡ አለውና፡ በጻድ
ቅና፡ በኃጢአተኛ፡ ላይ፡ እግዚአብሔር፡ ይፈ
ርዳል፡ አልሁ። እኔ፡ በልቤ፡ ስለ፡ ሰው፡ ፲፰፤
ልጆች፡— እንደ፡ እንስሳ፡ መሆናቸውን፡ እን
ዲያዩ፡ እግዚአብሔር፡ ይፈትናቸዋል፡ አልሁ።
የሰው፡ ልጆችና፡ የእንስሳ፡ እድል፡ ፈንታ፡ ፲፱፤
አንድ፡ ነው፤ ድርሻቸውም፡ ትክክል፡ ነው፤
አንዱ፡ እንደሚሞት፡ ሌላውም፡ እንዲሁ፡
ይሞታል፤ የሁሉም፡ እስትንፋስ፡ አንድ፡ ነው፤
ሁሉም፡ ከንቱ፡ ነውና፡ ሰው፡ ከእንስሳ፡ ብልጫ፡
የለውም። ሁሉ፡ ወደ፡ አንድ፡ ቦታ፡ ይሄዳል፤ ፳፤
ሁሉ፡ ከአፈር፡ ነው፡ ሁሉም፡ ወደ፡ አፈር፡
ይመለሳል። የሰው፡ ልጆች፡ ነፍስ፡ ወደ፡ ላይ፡ ፳፩፤
እንደምትወጣ፡ የእንስሳም፡ ነፍስ፡ ወደ፡ ታች፡
ወደ፡ ምድር፡ እንደምትወርድ፡ የሚያውቅ፡ ማን፡
ነው? ያም፡ እድል፡ ፈንታው፡ ነውና፡ ሰው፡ ፳፪፤
በሥራው፡ ደስ፡ ከሚለው፡ በቀር፡ ሌላ፡ መል
ካም፡ ነገር፡ እንደሌለው፡ አየሁ፤ ከእርሱ፡ በኋ
ላስ፡ የሚሆነውን፡ ያይ፡ ዘንድ፡ የሚያመጣው፡
ማን፡ ነው?

ምዕራፍ፡ ፬።

እኔም፡ ተመለስሁ፥ ከፀሐይ፡ በታችም፡ የሚ ፩፤
ደረገውን፡ ግፍ፡ ሁሉ፡ አየሁ፤ እነሆም፥ የተገ
ፉት፡ ሰዎች፡ እንባ፡ ነበረ፤ የሚያጽናናቸውም፡
አልነበረም፤ በሚገፉአቸውም፡ እጅ፡ ኃይል፡
ነበረ፥ እነርሱን፡ ግን፡ የሚያጽናናቸው፡ አል
ነበረም። እኔም፡ እስከ፡ ዛሬ፡ በሕይወት፡ ካሉት፡ ፪፤

ይልቅ ፡ በቀድሞ ፡ ዘመን ፡ የሞቱትን ፡ አመሰገ
፫ ንሁ ፤ ከእነዚህም ፡ ከሁለቱ ፡ ይልቅ ፡ ገና ፡ ያል
ተወለደው ፡ ከፀሐይም ፡ በታች ፡ የሚደረገውን ፡
ግፍ ፡ ያላየው ፡ ይሻላል ።
፬ ደግሞም ፡ የሰውን ፡ ድካምና ፡ የብልሃት ፡
ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ ተመለከትሁ ፥ በባልንጀራ
ውም ፡ ዘንድ ፡ ቅንዓት ፡ እንዲያስነሣ ፡ አየሁ ፤
ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡ ነፋስንም ፡ እንደ ፡ መከ
፭ ተል ፡ ነው ። ሰነፍ ፡ እጆቹን ፡ ከርትሞ ፡ ይቀ
፮ መጣል ፤ የገዛ ፡ ሥጋውንም ፡ ይበላል ። በድካ
ምና ፡ ነፋስን ፡ በመከተል ፡ ከሁለት ፡ እጅ ፡ ሙሉ ፡
ይልቅ ፡ አንድ ፡ እጅ ፡ ሙሉ ፡ በዕረፍት ፡ ይሻላል ።
፯ እኔም ፡ ተመለስሁ ፥ ከፀሐይ ፡ በታችም ፡ ከን
፰ ቱን ፡ ነገር ፡ አየሁ ። አንድ ፡ ሰው ፡ ብቻውን ፡
አለ ፥ ሁለተኛም ፡ የለውም ፤ ልጅም ፡ ሆነ ፡ ወን
ድም ፡ የለውም ፤ ለድካሙ ፡ ግን ፡ መጨረሻ ፡
የለውም ፥ ዓይኖቹም ፡ ከባለጠግነት ፡ አይጠግ
ቡም ። ለማን ፡ እደክማለሁ ፥ ሰውነቴንስ ፡ መል
ካሙን ፡ ነገር ፡ ለምን ፡ እነፍጋታለሁ ? ይላል ።
ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡ ነገር ፡ ክፉም ፡ ጥረት ፡
፱ ነው ። ድካማቸው ፡ መልካም ፡ ዋጋ ፡ አለውና ፡
አንድ ፡ ብቻ ፡ ከመሆን ፡ ሁለት ፡ መሆን ፡ ይሻ
፲ ላል ። ቢወድቁ ፡ አንዱ ፡ ሁለተኛውን ፡ ያነሣዋ
ልና ፤ አንዱ ፡ ብቻውን ፡ ሆኖ ፡ በወደቀ ፡ ጊዜ ፡
ግን ፡ የሚያነሣው ፡ ሁለተኛ ፡ የለውምና ፡ ወዮ
፲፩ ለት ። ሁለቱም ፡ በአንድነት ፡ ቢተኙ ፡ ይሞቃ
ቸዋል ፤ አንድ ፡ ብቻውን ፡ ግን ፡ እንዴት ፡ ይሞ
፲፪ ቀዋል ? አንዱም ፡ አንዱን ፡ ቢያሸንፍ ፡ ሁለቱ ፡
በፊቱ ፡ ይቆማሉ ፤ በሦስትም ፡ የተገመደ ፡ ገመድ ፡
ፈጥኖ ፡ አይበጠስም ።
፲፫ ድሀና ፡ ጠቢብ ፡ ብላቴና ፡ ተግሣጽን ፡ መቀ
በል ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ከማያውቅ ፡ ከሰነፍ ፡
፲፬ ሽማግሌ ፡ ንጉሥ ፡ ይሻላል ። ምንም ፡ በመን
ግሥቱ ፡ አገር ፡ ደግሞ ፡ ችግረኛ ፡ ሆኖ ፡ ቢወ
ለድ ፥ ከግዞቱ ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ መንግሥት ፡ ወጥ
፲፭ ቶአልና ። ከፀሐይ ፡ በታች ፡ የሚሄዱትን ፡
ሕያዋን ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡ ከሚነሣው ፡
፲፮ ከሌላው ፡ ጎበዝ ፡ ጋር ፡ ሆነው ፡ አየሁ ። ከእ
ርሱ ፡ በፊት ፡ የተገዙለት ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ አይ
ቈጠሩም ፤ በኋላ ፡ የሚመጡት ፡ ግን ፡ በእርሱ ፡
ደስ ፡ አይላቸውም ። ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡
ነፋስንም ፡ እንደ ፡ መከተል ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በገባህ ፡ ጊዜ ፡
እግርህን ፡ ጠብቅ ፤ ለመስማት ፡ መቅረብ ፡ ከሰነ
ፎች ፡ መሥዋዕት ፡ ይበልጣልና ፤ እነርሱም ፡
፪ ክፉ ፡ እንዲያደርጉ ፡ አያውቁምና ። እግዚአ
ብሔር ፡ በሰማይ ፥ አንተም ፡ በምድር ፡ ነህና ፡
በአፍህ ፡ አትፍጠን ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡
ቃልን ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፡ ልብህ ፡ አይቸኩል ፤
፫ ስለዚህም ፡ ቃልህ ፡ ጥቂት ፡ ትሁን ። ሕልም ፡
በሥራ ፡ ብዛት ፡ ይታያል ፤ እንዲሁም ፡ የሰነፍ ፡
፬ ድምፅ ፡ በቃሉ ፡ ብዛት ፡ ይሰማል ። ሰነፎች ፡
ደስ ፡ አያሰኙትምና ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስእለት ፡
በተሳልህ ፡ ጊዜ ፡ ትፈጽመው ፡ ዘንድ ፡ አትዘ
ግይ ፤ የተሳልኸውን ፡ ፈጽመው ። ተስለህ ፡ ፭
የማትፈጽም ፡ ብትሆን ፡ ባትሳል ፡ ይሻላል ።
ሥጋህን ፡ በኃጢአት ፡ እንዳያስተው ፡ ለአፍህ ፡ ፮
አርነት ፡ አትስጥ ፥ በመልአክም ፡ ፊት ፡— ስሕ
ተት ፡ ነበረ ፡ አትበል ፤ እግዚአብሔር ፡ በቃ
ልህ ፡ ይቈጣ ፡ ዘንድ ፡ የእጅህንም ፡ ሥራ ፡
ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትሻለህ ? ብዙ ፡ ሕልም ፡ ፯
ባለበት ፡ ዘንድ ፥ እንዲሁም ፡ ደግሞ ፡ ብዙ ፡
ቃል ፡ ባለበት ፡ ስፍራ ፡ በዚያ ፡ ብዙ ፡ ከንቱ ፡
ነገር ፡ አለ ፤ አንተ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡
ፍራ ።
ከፍ ፡ ካለው ፡ በላይ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ይመለከታ ፰
ልና ፥ ከእነርሱም ፡ በላይ ፡ ደግሞ ፡ ሌሎች ፡
ከፍ ፡ ይላሉና ፡ በአገሩ ፡ ድሆች ፡ ሲገፉ ፥ ፍር
ድና ፡ ጽድቅም ፡ ሲነጠቅ ፡ ባየህ ፡ ጊዜ ፡ በዚህ ፡
ነገር ፡ አታድንቅ ። በጠቅላላው ፡ ግን ፡ የአገሩ ፡ ፱
ጥቅም ፡ እርሻን ፡ የሚወድድ ፡ ንጉሥ ፡ ቢኖር ፡
ነው ።
ብርን ፡ የሚወድድ ፡ ሰው ፡ ብርን ፡ አይጠግ ፲
ብም ፤ ባለጠግነትንም ፡ የሚወድድ ፡ ትርፉን ፡
አይጠግብም ፤ ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡ ነው ።
ሀብት ፡ ሲበዛ ፡ የሚበሉት ፡ ይበዛሉ ፤ ሀብቱን ፡ ፲፩
በዓይኑ ፡ ብቻ ፡ ከማየት ፡ በቀር ፡ ለባለቤቱ ፡ ምን ፡
ይጠቅመዋል ? እጅግ ፡ ወይም ፡ ጥቂት ፡ ቢበላ ፡ ፲፪
የሠራተኛ ፡ እንቅልፍ ፡ ጣፋጭ ፡ ነው ፤ የባለ
ጠጋ ፡ ጥጋብ ፡ ግን ፡ እንቅልፍን ፡ ይከለክለ
ዋል ።
ከፀሐይ ፡ በታች ፡ የሚያሳዝን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ፲፫
አየሁ ፤ ለመከራው ፡ በባለቤቱ ፡ ዘንድ ፡ የተቈ
ጠበች ፡ ባለጠግነት ፡ ናት ። ያችም ፡ ባለጠግ ፲፬
ነት ፡ በክፉ ፡ ነገር ፡ ትጠፋለች ፤ ልጅንም ፡ ቢወ
ልድ ፡ በእጁ ፡ ምንም ፡ የለውም ። ከእናቱ ፡ ሆድ ፡ ፲፭
ራቁቱን ፡ እንደ ፡ ወጣ ፡ እንዲሁ ፡ እንደ ፡ መጣው ፡
ይመለሳል ፤ ከጥረቱም ፡ በእጁ ፡ ሊወስድ ፡ የሚ
ችለውን ፡ ምንም ፡ አያገኝም ። ይህም ፡ ደግሞ ፡ ፲፮
የሚያሳዝን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ነው ፤ እንደ ፡ መጣ ፡
እንዲሁ ፡ ይሄዳል ፤ ድካሙም ፡ ለነፋስ ፡ ከሆነ ፡
ጥቅሙ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ዘመኑን ፡ ሁሉ ፡ በጨ ፲፯
ለማ ፡ በኀዘን ፡ በብስጭት ፡ በደዌና ፡ በቍጣ ፡
ነው ።
እነሆ ፥ እኔ ፡ ያየሁት ፡ መልካምና ፡ የተዋበ ፡ ፲፰
ነገር ፡ ሰው ፡ እግዚአብሔር ፡ በሰጠው ፡ በሕይ
ወቱ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ይበላና ፡ ይጠጣ ፡ ዘንድ ፥
ከፀሐይ ፡ በታችም ፡ በሚደክምበት ፡ ድካም ፡
ሁሉ ፡ ደስ ፡ ይለው ፡ ዘንድ ፡ ነው ፤ ይህ ፡ እድል ፡
ፈንታው ፡ ነውና ። እግዚአብሔር ፡ ለሰው ፡ ሁሉ ፡ ፲፱
ባለጠግነትንና ፡ ሀብትን ፡ መስጠቱ ፥ ከእርስ
ዋም ፡ ይበላና ፡ እድል ፡ ፈንታውን ፡ ይወስድ ፡
ዘንድ ፡ በድካሙም ፡ ደስ ፡ ይለው ፡ ዘንድ ፡ ማሠ
ልጠኑ ፤ ይህ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ስጦታ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ በልቡ ፡ ደስታን ፡ ስለ ፡ ሰጠው ፡ ፳
እርሱ ፡ የሕይወቱን ፡ ዘመን ፡ እጅግ ፡ አያስብም ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩ ከፀሐይ ፡ በታች ፡ ያየሁት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አለ ፥
እርሱም ፡ በሰው ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ የከበደ ፡ ነው ።
፪ እግዚአብሔር ፡ ለሰው ፡ ሀብትንና ፡ ጥሪትን ፡
ክብርንም ፡ ሰጠው ፥ ከወደደውም ፡ ሁሉ ፡ ለነ
ፍሱ ፡ አልጐደለውም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሌላ ፡ ሰው ፡
ይበላዋል ፡ እንጂ ፡ ከእርሱ ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ አላሠለጠነውም ፤ ይህም ፡ ከንቱና ፡
፫ ክፉ ፡ ደዌ ፡ ነው ። ሰው ፡ መቶ ፡ ልጆች ፡ ቢወ
ልድ ፡ እጅግ ፡ ዘመንም ፡ በሕይወት ፡ ቢኖር ፡
ዕድሜውም ፡ እጅግ ፡ ዓመት ፡ ቢሆን ፥ ነፍሱም ፡
መልካምን ፡ ባትጠግብ ፡ መቃብርንም ፡ ባያገኝ ፥
እኔ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡— ከእርሱ ፡ ይልቅ ፡ ጭንጋፍ ፡
፬ ይሻላል ፡ አልሁ ። በከንቱ ፡ መጥቶአል ፡ በጨ
ለማም ፡ ይሄዳል ፡ ስሙም ፡ በጨለማ ፡ ይሸፈ
፭ ናል ፤ ደግሞም ፡ ፀሐይን ፡ አላየውም ፡ አላወቀ
ውምም ፤ ለዚህም ፡ ከዚያ ፡ ይልቅ ፡ ዕረፍት ፡
፮ አለው ። ሺህ ፡ ዓመት ፡ ሁለት ፡ ጊዜ ፡ በሕይ
ወት ፡ ቢኖር ፡ መልካምንም ፡ ባያይ ፥ ሁሉ ፡
ወደ ፡ አንድ ፡ ስፍራ ፡ የሚሄድ ፡ አይደለምን ?
፯ የሰው ፡ ድካም ፡ ሁሉ ፡ ለአፉ ፡ ነው ፥ ነፍሱ ፡
፰ ግን ፡ አትጠግብም ። ከሰነፍ ፡ ይልቅ ፡ ለጥበ
በኛ ፡ ጥቅም ፡ ምንድር ፡ ነው ? በሕያዋን ፡
ፊትስ ፡ መሄድ ፤ ለሚያውቅ ፡ ለድሀ ፡ ጥቅሙ ፡
፱ ምንድር ፡ ነው ? በዓይን ፡ ማየት ፡ በነፍስ ፡ ከመ
ቅበዝበዝ ፡ ይሻላል ፤ ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡
ነፋስንም ፡ እንደ ፡ መከተል ፡ ነው ።
፲ የሆነው ፡ ስሙ ፡ አስቀድሞ ፡ ተጠራ ፥ ሰውም ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ ታወቀ ፤ ከእርሱ ፡ ከሚበረታው ፡
፲፩ ጋር ፡ ይፋረድ ፡ ዘንድ ፡ አይችልም ። ከንቱን ፡
የሚያበዛ ፡ ብዙ ፡ ነገር ፡ አለና ፡ ለሰው ፡ ጥቅሙ ፡
፲፪ ምንድር ፡ ነው ? ሰው ፡ በከንቱ ፡ ወራቱ ፡ ቍጥ
ርና ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ በሚያሳልፈው ፡ ዘመኑ ፡
በሕይወቱ ፡ ሳለ ፡ ለሰው ፡ የሚሻለውን ፡ የሚያ
ውቅ ፡ ማነው ? ወይስ ፡ ለሰው ፡ ከፀሐይ ፡ በታች ፡
ከእርሱ ፡ በኋላ ፡ የሚሆነውን ፡ ማን ፡ ይነግረዋል ?

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩ ከመልካም ፡ ሽቱ ፡ መልካም ፡ ስም ፥ ከመወለድ ፡
፪ ቀንም ፡ የሞት ፡ ቀን ፡ ይሻላል ። ወደ ፡ ግብዣ ፡
ቤት ፡ ከመሄድ ፡ ወደ ፡ ልቅሶ ፡ ቤት ፡ መሄድ ፡
ይሻላል ፤ እርሱ ፡ የሰው ፡ ሁሉ ፡ ፍጻሜ ፡ ነውና ፥
፫ ሕያውም ፡ የሆነ ፡ በልቡ ፡ ያኖረዋልና ። ከሳቅ ፡
ኀዘን ፡ ይሻላል ፥ ከፊት ፡ ኀዘን ፡ የተነሣ ፡ ልብ ፡
፬ ደስ ፡ ይሰኛልና ። የጠቢባን ፡ ልብ ፡ በልቅሶ ፡
ቤት ፡ ነው ፤ የሰነፎች ፡ ልብ ፡ ግን ፡ በደስታ ፡
፭ ቤት ፡ ነው ። ሰው ፡ የሰነፎችን ፡ ዜማ ፡ ከሚሰማ ፡
ይልቅ ፡ የጠቢባንን ፡ ተግሣጽ ፡ መስማት ፡ ይሻ
፮ ለዋል ። ከድስት ፡ በታች ፡ እንደሚቃጠል ፡
እሾህ ፡ ድምፅ ፡ የሰነፍ ፡ ሳቅ ፡ እንዲሁ ፡ ነው ፤
፯ ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡ ነው ። ግፍ ፡ ጠቢቡን ፡
፰ ያሳብደዋል ፤ ጉቦም ፡ ልቡን ፡ ያጠፋዋል ። የነ
ገር ፡ ፍጻሜ ፡ ከመጀመሪያው ፡ ይሻላል ፤ ታጋ
ሽም ፡ ከትዕቢተኛ ፡ ይሻላል ። በነፍስህ ፡ ለቍጣ ፡ ፱
ችኩል ፡ አትሁን ፥ ቍጣ ፡ በሰነፍ ፡ ብብት ፡ ያር
ፋልና ።
ከዚህ ፡ ዘመን ፡ ይልቅ ፡ ያለፈው ፡ ዘመን ፡ ፲
ለምን ፡ ተሻለ ? ብለህ ፡ አትናገር ፤ የዚህን ፡ ነገር ፡
በጥበብ ፡ አትጠይቅምና ።
ጥበብ ፡ ከርስት ፡ ጋር ፡ መልካም ፡ ነው ፤ ፀሐ ፲፩
ይንም ፡ ለሚያዩ ፡ ሰዎች ፡ ትርፍን ፡ ይሰጣል ።
የጥበብ ፡ ጥላ ፡ እንደ ፡ ገንዘብ ፡ ጥላ ፡ ናትና ፤ የእ ፲፪
ውቀትም ፡ ብልጫዋ ፡ ጥበብ ፡ ገንዘብ ፡ ላደረ
ጋት ፡ ሕይወትን ፡ እንድትሰጥ ፡ ነው ። የእግዚአ ፲፫
ብሔርን ፡ ሥራ ፡ ተመልከት ፤ እርሱ ፡ ጠማማ ፡
ያደረገውን ፡ ማን ፡ ሊያቀናው ፡ ይችላል ? በመል ፲፬
ካም ፡ ቀን ፡ ደስ ፡ ይበልህ ፤ በክፉም ፡ ቀን ፡ ተመ
ልከት ፤ ሰው ፡ ከእርሱ ፡ በኋላ ፡ መርምሮ ፡ ምንም ፡
እንዳያገኝ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህንም ፡ ያንም ፡
እንደዚያ ፡ ሠርቶአል ።
ጻድቅ ፡ በጽድቁ ፡ ሲጠፋ ፡ ኃጥእም ፡ በክፋቱ ፡ ፲፭
እጅግ ፡ ዘመን ፡ ሲኖር ፥ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ከንቱ ፡
በሆነ ፡ ዘመኔ ፡ አየሁ ። እጅግ ፡ ጻድቅ ፡ አትሁን ፥ ፲፮
እጅግ ፡ ጠቢብም ፡ አትሁን ፥ እንዳትጠፋ ።
እጅግ ፡ ክፉ ፡ አትሁን ፥ አልከኛም ፡ አትሁን ፥ ፲፯
ጊዜህ ፡ ሳይደርስ ፡ እንዳትሞት ። እግዚአብሔ ፲፰
ርን ፡ የሚፈራ ፡ ከሁሉ ፡ ይወጣልና ፡ ይህን ፡
ብትይዝ ፡ ከዚያም ፡ ደግሞ ፡ እጅህን ፡ ባታርቅ ፡
መልካም ፡ ነው ።
በከተማ ፡ ከሚኖሩ ፡ ከአሥር ፡ ገዢዎች ፡ ፲፱
ይልቅ ፡ ጥበብ ፡ ጠቢብን ፡ ታበረታለች ። በም ፳
ድር ፡ ላይ ፡ መልካምን ፡ የሚሠራ ፡ ኃጢአትንም ፡
የማያደርግ ፡ ጻድቅ ፡ አይገኝምና ። በሪያህ ፡ ፳፩
ሲረግምህ ፡ እንዳትሰማ ፡ በሚጫወቱበት ፡ ቃል ፡
ሁሉ ፡ ልብህን ፡ አትጣል ፤ አንተ ፡ ደግሞ ፡ ሌሎ ፳፪
ችን ፡ እንደ ፡ ረገምህ ፡ ልብህ ፡ ያውቃልና ።
ይህን ፡ ሁሉ ፡ በጥበብ ፡ ፈተንሁ ፤ ጠቢብ ፡ ፳፫
እሆናለሁ ፡ አልሁ ፥ እርስዋ ፡ ግን ፡ ከእኔ ፡ ራቀች ።
የሆነው ፡ ሩቅ ፡ እጅግም ፡ ጠለቀ ፤ መርምሮ ፡ ፳፬
የሚያገኘውስ ፡ ማን ፡ ነው ? አውቅና ፡ እመረ ፳፭
ምር ፡ ዘንድ ፥ ጥበብንና ፡ የነገሩን ፡ ሁሉ ፡ መደ
ምደሚያ ፡ እፈልግ ፡ ዘንድ ፥ ኃጢአትም ፡ ስን
ፍና ፥ ስንፍናም ፡ እብደት ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡
አውቅ ፡ ዘንድ ፡ እኔ ፡ በልቤ ፡ ዞርሁ ። እኔም ፡ ፳፮
ከሞት ፡ ይልቅ ፡ የመረረ ፡ ነገር ፡ መርምሬ ፡ አገ
ኘሁ ፤ እርስዋም ፡ ልብዋ ፡ ወጥመድና ፡ መርበብ ፡
የሆነ ፥ እጆችዋም ፡ እግር ፡ ብረት ፡ የሆኑ ፡ ሴት ፡
ናት ፤ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ መልካም ፡ የሆነ ፡
ከእርስዋ ፡ ያመልጣል ፥ ኃጢአተኛ ፡ ግን ፡ ይጠ
መድባታል ። አንዱን ፡ በአንዱ ፡ ላይ ፡ ጨምሬ ፡ ፳፯
ወደ ፡ ነገሩ ፡ ሁሉ ፡ መደምደሚያ ፡ እደርስ ፡ ዘንድ ፥
እነሆ ፥ ይህን ፡ ነገር ፡ አገኘሁ ፡ ይላል ፡ ሰባኪው ፤
ነፍሴ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ትሻታለች ፥ ነገር ፡ ፳፰
ግን ፡ አላገኘሁም ፤ ከሺህ ፡ ወንዶች ፡ አንድ ፡
አገኘሁ ፥ ከእነዚያ ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ ግን ፡ አን
ዲት ፡ ሴት ፡ አላገኘሁም ። እግዚአብሔር ፡ ሰዎ ፳፱
ችን ፡ ቅኖች ፡ አድርጎ ፡ እንደ ፡ ሠራቸው ፥

እነሆ ፥ ይህን ፡ ብቻ ፡ አገኘሁ ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡
ብዙ ፡ ብልሃትን ፡ ፈለጉ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩፤ እንደ ፡ ጠቢብ ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ ማን ፡ ነው ?
ነገርንስ ፡ መተርጐም ፡ የሚያውቅ ፡ ማን ፡ ነው ?
የሰው ፡ ጥበብ ፡ ፊቱን ፡ ታበራለች ፥ የፊቱንም ፡
፪፤ ድፍረት ፡ ትለውጣለች ። እኔ ፡— በእግዚአብ
ሔር ፡ መሐላ ፡ ምክንያት ፡ የንጉሥን ፡ ትእዛዝ ፡
፫፤ ጠብቅ ፡ እልሃለሁ ። የወደደውን ፡ ሁሉ ፡ ያደ
ርጋልና ፡ ከፊቱ ፡ ትወገድ ፡ ዘንድ ፡ አትቸኵል ፥
፬፤ ክፉንም ፡ በማድረግ ፡ አትጽና ። የንጉሥ ፡ ቃል ፡
ኀይለኛ ፡ ነውና ፤ ይህንስ ፡ ለምን ፡ ታደርጋለህ ?
፭፤ ማን ፡ ይለዋል ? ትእዛዝን ፡ የሚጠብቅ ፡ ክፉን ፡
ነገር ፡ አያውቅም ፤ የጠቢብም ፡ ልብ ፡ ጊዜንና ፡
፮፤ ፍርድን ፡ ያውቃል ። የሰው ፡ መከራ ፡ በእርሱ ፡
ላይ ፡ እጅግ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ለነገር ፡ ሁሉ ፡ ጊዜና ፡
፯፤ ፍርድ ፡ አለውና ። የሚሆነውንም ፡ አያውቅም ፤
እንዴትስ ፡ እንደሚሆን ፡ የሚነግረው ፡ ማን ፡
፰፤ ነው ? መንፈስን ፡ ለማስቀረት ፡ በመንፈስ ፡ ላይ ፡
ሥልጣን ፡ ያለው ፡ ሰው ፡ የለም ፤ በሞቱም ፡ ቀን ፡
ሥልጣን ፡ የለውም ፤ በሰልፍም ፡ ስንብቻ ፡
የለም ፥ ኃጢአትም ፡ ሠሪውን ፡ አያድነውም ።
፱፤ ይህን ፡ ሁሉ ፡ አየሁ ፥ ከፀሐይም ፡ በታች ፡ ወደ ፡
ተደረገው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ልቤን ፡ ሰጠሁ ፤
ሰው ፡ ሰውን ፡ ለመጕዳት ፡ ገዢ ፡ የሚሆንበት ፡
ጊዜ ፡ አለ ።
፲፤ እንዲሁም ፡ ኀጥኣን ፡ ተቀብረው ፡ አየሁ ፥
ወደ ፡ ዕረፍትም ፡ ገቡ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ቅን ፡ አድራጊ
ዎች ፡ ከቅድስት ፡ ስፍራ ፡ ወጡ ፥ በከተማይቱም ፡
ውስጥ ፡ ተረሱ ፤ ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡ ነው ።
፲፩፤ በክፉ ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ ፈጥኖ ፡ ፍርድ ፡ አይፈረድ
ምና ፡ ስለዚህ ፡ በሰው ፡ ልጆች ፡ ውስጥ ፡ ልባ
፲፪፤ ቸው ፡ ክፉን ፡ ለመሥራት ፡ ጠነከረ ። ኃጢአ
ተኛ ፡ መቶ ፡ ጊዜ ፡ ክፉን ፡ ቢሠራ ፡ ዘመኑም ፡
ረጅም ፡ ቢሆን ፥ እግዚአብሔርን ፡ ለሚፈሩት ፡
በፊቱም ፡ ለሚፈሩት ፡ ደኅንነት ፡ እንዲሆን ፡
፲፫፤ አውቃለሁ ፤ ለኀጥእ ፡ ግን ፡ ደኅንነት ፡ የለውም ፥
በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ አይፈራምና ፡ ዘመኑ ፡
እንደ ፡ ጥላ ፡ አትረዝምም ።
፲፬፤ በምድር ፡ የሚደረግ ፡ ከንቱ ፡ ነገር ፡ አለ ፤
በኀጥኣን ፡ የሚደረገው ፡ ሥራ ፡ የሚደርስባ
ቸው ፡ ጻድቃን ፡ አሉ ፥ ለጻድቃንም ፡ የሚደረ
ገው ፡ ሥራ ፡ የሚደርስላቸው ፡ ኀጥኣን ፡ አሉ ፤
፲፭፤ ይህም ፡ ደግሞ ፡ ከንቱ ፡ ነው ፡ አልሁ ። ከሚበ
ላውና ፡ ከሚጠጣው ፡ ደስም ፡ ከሚለው ፡ በቀር ፡
ለሰው ፡ ከፀሐይ ፡ በታች ፡ ሌላ ፡ መልካም ፡ ነገር ፡
የለውምና ፡ እኔ ፡ ደስታን ፡ አመሰገንሁ ፤ ከፀሐ
ይም ፡ በታች ፡ ከድካሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሰ
ጠው ፡ በሕይወቱ ፡ ዘመን ፡ ይህ ፡ ደስታው ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይኖራል ።
፲፮፤ ጥበብን ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ በምድር ፡ የሚሆ
ነውንም ፡ ድካም ፡ አይ ፡ ዘንድ ፡ ልቤን ፡ ሰጠሁ ፥
በቀንና ፡ በሌሊት ፡ እንቅልፍን ፡ በዓይኑ ፡ የማ
ያይ ፡ አለና ፤ ከፀሐይም ፡ በታች ፡ የተደረገውን ፡ ፲፯፤
ሥራ ፡ መርምሮ ፡ ያገኝ ፡ ዘንድ ፡ ለሰው ፡ እንዳ
ይቻለው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡
አየሁ ። ሰውም ፡ ሊፈልግ ፡ እጅግ ፡ ቢደክም ፡
መርምሮ ፡ አያገኘውም ፤ ደግሞ ፡ ጠቢብ ፡
ሰው ፡— ይህን ፡ አወቅሁ ፡ ቢል ፡ እርሱ ፡ ያገ
ኘው ፡ ዘንድ ፡ አይችልም ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

ጻድቃንና ፡ ጠቢባን ፡ ሥራዎቻቸውም ፡ በእ ፩፤
ግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፥ ይህን ፡ ሁሉ ፡
እመረምር ፡ ዘንድ ፡ በልቤ ፡ አኖርሁ ፤ ፍቅር ፡
ወይም ፡ ጥል ፡ ቢሆን ፡ ሰው ፡ አያውቅም ፡ ሁሉ ፡
ወደ ፡ ፊታቸው ፡ ነው ። የጻድቁና ፡ የበደለ ፪፤
ኛው ፥ የመልካሙና ፡ የክፉው ፥ የንጹሑና ፡
የርኩሱ ፥ መሥዋዕትን ፡ የሚሠዋውና ፡ የማ
ይሠዋው ፥ የሰው ፡ ሁሉ ፡ ድርሻው ፡ አንድ ፡
ነው ፤ እንደ ፡ መልካሙ ፡ ሰው ፡ እንዲሁ ፡ ኃጢ
አተኛው ፥ እንደ ፡ መሐለኛው ፡ ሰው ፡ እንዲሁ ፡
መሐላን ፡ የሚፈራው ፡ ነው ። አንድ ፡ ድርሻ ፡ ፫፤
ሁሉን ፡ እንዲያገኝ ፡ ከፀሐይ ፡ በታች ፡ በተደረ
ገው ፡ ሁሉ ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ ክፉ ፡ ነው ፤ ደግ
ሞም ፡ የሰው ፡ ልጆች ፡ ልብ ፡ ክፋትን ፡
ትሞላለች ፥ በሕይወታቸውም ፡ ሳሉ ፡ እብደት ፡
በልባቸው ፡ ነው ፥ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡
ሙታን ፡ ይወርዳሉ ። ያልሞተ ፡ ውሻ ፡ ከሞተ ፡ ፬፤
አንበሳ ፡ ይሻላልና ፡ ሰው ፡ ከሕያዋን ፡ ሁሉ ፡
ጋር ፡ በአንድነት ፡ ቢኖር ፡ ተስፋ ፡ አለው ።
ሕያዋን ፡ እንዲሞቱ ፡ ያውቃሉና ፤ ሙታን ፡ ፭፤
ግን ፡ አንዳች ፡ አያውቁም ፤ መታሰቢያቸውም ፡
ተረስቶአልና ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ዋጋ ፡ የላቸውም ።
ፍቅራቸውና ፡ ጥላቸው ፡ ቅንዓታቸውም ፡ በአ ፮፤
ንድነት ፡ ጠፍቶአል ፥ ከፀሐይ ፡ በታችም ፡ በሚ
ሠራው ፡ ነገር ፡ ለዘላለም ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ ከእ
ንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ የላቸውም ።
እግዚአብሔር ፡ ሥራህን ፡ ተቀብሎታልና ፡ ፯፤
ሂድ ፥ እንጀራህን ፡ በደስታ ፡ ብላ ፥ የወይን ፡
ጠጅህንም ፡ በተድላ ፡ ጠጣ ። ሁልጊዜ ፡ ልብ ፰፤
ስህ ፡ ነጭ ፡ ይሁን ፤ ቅባትም ፡ ከራስህ ፡ ላይ ፡
አይታጣ ። በሕይወትህ ፥ አንተም ፡ ከፀሐይ ፡ ፱፤
በታች ፡ በምትደክምበት ፡ ድካም ፡ ይህ ፡ እድል ፡
ፈንታህ ፡ ነውና ፡ ከንቱ ፡ በሆነ ፡ በሕይወትህ ፡
ዘመን ፡ ሁሉ ፥ ከፀሐይ ፡ በታች ፡ በሰጠህ ፥ በከ
ንቱ ፡ ዘመንህ ፡ ሁሉ ፥ ከምትወድዳት ፡ ሚስ
ትህ ፡ ጋር ፡ ደስ ፡ ይበልህ ። አንተ ፡ በምትሄድ ፲፤
በት ፡ በሲኦል ፡ ሥራና ፡ አሳብ ፡ እውቀትና ፡
ጥበብ ፡ አይገኙምና ፡ እጅህ ፡ ለማድረግ ፡ የም
ታገኘውን ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ኃይልህ ፡ አድርግ ።
እኔም ፡ ተመለስሁ ፥ ከፀሐይ ፡ በታችም ፡ ፲፩፤
ሩጫ ፡ ለፈጣኖች ፥ ሰልፍም ፡ ለኃያላን ፥ እንጀ
ራም ፡ ለጠቢባን ፥ ባለጠግነትም ፡ ለአስተዋ
ዮች ፥ ሞገስም ፡ ለአዋቂዎች ፡ እንዳልሆነ ፡ አየሁ ፤
ጊዜና ፡ እድል ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ ይገናኛቸዋል ።
ሰውም ፡ ጊዜውን ፡ አያውቅም ፤ በክፉ ፡ መረብ ፡ ፲፪፤

እንደ ፡ ተጠመዱ ፡ ዓሣዎች ÷ በወጥመድም ፡
እንደ ፡ ተያዙ ፡ ወፎች ÷ እንዲሁ ፡ የሰው ፡
ልጆች ፡ በክፉ ፡ ጊዜ ፡ በድንገት ፡ ሲወድቅበ
ቸው ፡ ይጠመዳሉ ።
፲፫ ከፀሐይ ፡ በታችም ፡ ይህን ፡ ጥበብ ፡ አየሁ ÷
እርስዋም ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡ መሰለችኝ ።
፲፬ ታናሽ ፡ ከተማ ፡ ነበረች ÷ ጥቂቶች ፡ ሰዎችም ፡
ነበሩባት ፤ ታላቅ ፡ ንጉሥም ፡ መጣባት ፡
ከበባትም ÷ ታላቅ ፡ ግንብም ፡ ሠራባት ።
፲፭ ጠቢብ ፡ ድሀ ፡ ሰውም ፡ ተገኘባት ÷ ያችንም ፡
ከተማ ፡ በጥበቡ ፡ አዳናት ፤ ያን ፡ ድሀ ፡ ሰው ፡
፲፮ ግን ፡ ማንም ፡ አላሰበውም ። እኔም ፡— ከኃ
ይል ፡ ይልቅ ፡ ጥበብ ፡ ትበልጣለች ፤ የድሀው ፡
ጥበብ ፡ ግን ፡ ተናቀች ፡ ቃሉም ፡ አልተሰማችም ፡
አልሁ ።
፲፯ በሰነፎች ፡ መካከል ፡ ከሚጮኽ ፡ ከገዢው ፡
ጩኸት ፡ ይልቅ ፡ የጠቢባን ፡ ቃል ፡ በጸጥታ ፡
፲፰ ትሰማለች ። ከጦር ፡ መሣሪያዎች ፡ ይልቅ ፡
ጥበብ ፡ ትሻላለች ፤ አንድ ፡ ኃጢአተኛ ፡ ግን ፡
ብዙ ፡ መልካምን ፡ ያጠፋል ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩ የሞቱ ፡ ዝንቦች ፡ የተቀመመውን ፡ የዘይት ፡
ሽቱ ፡ ያገሙታል ፤ እንዲሁም ፡ ትንሽ ፡ ስንፍና ፡
፪ ጥበብንና ፡ ክብርን ፡ ያጠፋል ። የጠቢብ ፡ ልብ ፡
በስተ ፡ ቀኝ ፡ ነው ÷ የሰነፍ ፡ ልብ ፡ ግን ፡ በስተ ፡
፫ ግራው ፡ ነው ። ደግሞም ፡ ሰነፍ ፡ በመንገድ ፡ ሲመ
ላለስ ፡ እርሱ ፡ ልብ ፡ ይጐድለዋል ÷ የሚያስበ
ውም ፡ ሁሉ ፡ ስንፍና ፡ ነው ።
፬ ትዕግሥት ፡ ታላቁን ፡ ኃጢአት ፡ ጸጥ ፡ ያደር
ጋልና ፡ የገዢ ፡ ቍጣ ፡ የተነሣብህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
፭ ስፍራህን ፡ አትልቀቅ ። ከፀሐይ ፡ በታች ፡ ያየ
ሁት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አለ ÷ እርሱም ፡ ከገዢ ፡ የሚ
፮ ወጣ ፡ ስሕተት ፡ ነው ፤ ሰነፍ ፡ በታላቅ ፡ ማዕርግ ፡
ተሾመ ÷ ባለጠጎች ፡ ግን ፡ በተዋረደ ፡ ስፍራ ፡
፯ ተቀመጡ ። ባሪያዎች ፡ በፈረስ ፡ ላይ ፡ ሲቀ
መጡ ፡ መሳፍንትም ፡ እንደ ፡ ባሪያዎች ፡ በም
ድር ፡ ላይ ፡ ሲሄዱ ፡ አየሁ ።
፰ ጉድጓድን ፡ የሚምስ ፡ ይወድቅበታል ÷ ቅጥ
ርንም ፡ የሚያፈርስን ፡ እባብ ፡ ትነድፈዋለች ።
፱ ድንጋይን ፡ የሚፈነቅል ፡ ይታመምበታል ÷ እን
፲ ጨትንም ፡ የሚፈልጥ ፡ ይጐዳበታል ። ብረት ፡
ቢደነዝዝ ፡ ሰውም ፡ ባይስለው ፡ ኃይልን ፡ ሊያ
በዛ ፡ ይገባዋል ፤ ጥበብ ፡ ግን ፡ ሥራውን ፡ ለማ
፲፩ ከናወን ፡ ትጠቅመዋለች ። ደጋሚ ፡ ሳይደግም
ባት ፡ እባብ ፡ ብትነድፍ ፡ ለደጋሚው ፡ ትርፍ ፡
የለውም ።
፲፪ የጠቢብ ፡ ሰው ፡ የአፉ ፡ ቃል ፡ ሞገስ ፡ ናት ፤
የሰነፍ ፡ ከንፈሮች ፡ ግን ፡ ራሱን ፡ ይውጡታል ።
፲፫ የአፉ ፡ ቃል ፡ መጀመሪያ ፡ ስንፍና ፡ ነው ÷ የን
፲፬ ግግሩ ፡ ፍጻሜም ፡ ክፉ ፡ እብደት ፡ ነው ። ሰነፍ ፡
ቃሉን ፡ ያበዛል ፤ ሰው ፡ ግን ፡ የሚሆነውን ፡ አያ
ውቅም ፤ ከእርሱስ ፡ በኋላ ፡ የሚሆነውን ፡ ማን ፡
፲፭ ይነግረዋል ? የሰነፍ ፡ ሥራ ፡ ያደክመዋል ፡
ወደ ፡ ከተማ ፡ መሄድ ፡ አያውቅምና ።
ንጉሥሽ ፡ ሕፃን ፡ የሆነ ÷ መኳንንቶችሽም ፡ ፲፮
ማልደው ፡ የሚበሉ ÷ አንቺ ፡ አገር ፡ ሆይ ÷
ወዮልሽ ! ንጉሥሽ ፡ የከበረ ፡ ልጅ ፡ የሆነ ÷ ፲፯
ለብርታት ፡ እንጂ ፡ ለስካር ፡ ያይደለ ፡ በጊዜ ፡
የሚበሉ ፡ መኳንንት ፡ ያሉሽ ÷ አንቺ ፡ አገር ፡
ሆይ ÷ የተመሰገንሽ ፡ ነሽ ። ተግባር ፡ በመፍ ፲፰
ታት ፡ ጣራው ፡ ይዘብጣል ÷ በእጅም ፡ መታ
ከት ፡ ቤት ፡ ያፈስሳል ። እንጀራን ፡ ለሳቅ ፡ የወ ፲፱
ይን ፡ ጠጅንም ፡ ለሕይወት ፡ ደስታ ፡ ያደርጉ
ታል ÷ ሁሉም ፡ ለገንዘብ ፡ ይገዛል ። የሰማይ ፡ ፳
ወፍ ፡ ቃሉን ፡ ይወስደዋልና ÷ ባለ ፡ ክንፎችም ፡
ነገሩን ፡ ይናገራሉና ፡ በልብህ ፡ አሳብ ፡ እንኳ ፡
ቢሆን ፡ ንጉሥን ፡ አትስደብ ÷ በመኝታ ፡ ቤት
ህም ፡ ባለጠጋን ፡ አትስደብ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

እንጀራህን ፡ በውኃ ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ ጣለው ÷ ፩
ከብዙ ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ ታገኘዋለህና ። ለሰባት ፡ ፪
ደግሞም ፡ ለስምንት ፡ እድል ፡ ፈንታን ፡ ክፈል ÷
በምድር ፡ ላይ ፡ የሚሆነውን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ምን ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ አታውቅምና ። ደመናት ፡ ዝናብ ፡ ፫
በሞሉ ፡ ጊዜ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ያፈስሱታል ፤
ዛፍም ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ ወይም ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ቢወ
ድቅ ÷ ዛፉ ፡ በወደቀበት ፡ ስፍራ ፡ በዚያ ፡ ይኖ
ራል ። ነፋስን ፡ የሚጠባበቅ ፡ አይዘራም ÷ ደመ ፬
ናትንም ፡ የሚመለከት ፡ አያጭድም ። የነፋስ ፡ ፭
መንገድ ፡ እንዴት ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ አጥንትም ፡
በእርጉዝ ፡ ሆድ ፡ እንዴት ፡ እንድትዋደድ ፡ እን
ደማታውቅ ÷ እንዲሁም ፡ ሁሉን ፡ የሚሠራ
ውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ አታውቅም ።
ወይም ፡ ይህ ፡ ወይም ፡ ያ ፡ ማናቸው ፡ እንዲ ፮
በቅል ፡ ወይም ፡ ሁለቱ ፡ መልካም ፡ እንዲሆኑ ፡
አታውቅምና ፡ በማለዳ ፡ ዘርህን ፡ ዝራ ÷ በማ
ታም ፡ እጅህን ፡ አትተው ። ብርሃን ፡ ጣፋጭ ፡ ፯
ነው ፡ ፀሐይንም ፡ ማየት ፡ ለዓይን ፡ መልካም ፡
ነው ። ሰው ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ በሕይወት ፡ ቢኖር ፡ ፰
በሁሉም ፡ ደስ ፡ ይበለው ፤ ሆኖም ፡ የጨለማ
ውን ፡ ዘመን ፡ ያስብ ÷ ብዙ ፡ ቀን ፡ ይሆናልና ።
የሚመጣው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ከንቱ ፡ ነው ።
አንተ ፡ ጐበዝ ÷ በጕብዝናህ ፡ ደስ ፡ ይበልህ ÷ ፱
በጕብዝናህም ፡ ወራት ፡ ልብህን ፡ ደስ ፡ ይበ
ለው ÷ በልብህም ፡ መንገድ ፡ ዓይኖችህም ፡ በሚ
ያዩት ፡ ሂድ ፡ ዳሩ ፡ ግን ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡
እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ እንዲያመጣህ ፡
እወቅ ። ሕፃንነትና ፡ ጕብዝና ፡ ከንቱዎች ፡ ናቸ ፲
ውና ፡ ከልብህ ፡ ኅዘንን ፡ አርቅ ÷ ከሰውነትህም ፡
ክፉን ፡ ነገር ፡ አስወግድ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

የጭንቀት ፡ ቀን ፡ ሳይመጣ ፡ በጕብዝናህ ፡ ፩
ወራት ፡ ፈጣሪህን ፡ አስብ ፤ ደስ ፡ አያሰኙም ፡ የም
ትላቸውም ፡ ዓመታት ፡ ሳይደርሱ ፤ ፀሐይና ፡ ፪
ብርሃን ፡ ጨረቃና ፡ ከዋክብትም ፡ ሳይጨልሙ ÷

፫፤ ደመናትም፡ ከዝናብ፡ በኋላ፡ ሳይመለሱ፤ ቤት፡
ጠባቆች፡ በሚንቀጠቀጡበት፥ ኃያላን፡ ሰዎ
ችም፡ በሚጎብጡበት፥ ጥቂቶች፡ ሆነዋልና፡
ፈጭታዎች፡ ሥራ፡ በሚፈቱበት፥ በመስኮ
ትም፡ሆነው፡የሚመለከቱ፡በሚጨልሙበት፥
፬፤ በአደባባይም፡ ደጆቹ፡ በሚዘጉበት፡ ቀን፤ የወ
ፍጮ፡ ድምፅ፡ ሲላሽ፥ ከወፍ፡ ድምፅ፡ የተነሣ፡
ሰው፡ ሲነሣ፥ ዜማም፡ የሚጮኹ፡ ሴቶች፡
፭፤ ልጆች፡ ሁሉ፡ ዝግ፡ ሲሉ፤ ከፍ፡ ያለውን፡
ደግሞ፡ ሲፈሩ፥ ድንጋጤም፡ በመንገድ፡ ላይ፡
ሲሆን፤ ለውዝም፡ሲያብብ፥ አንበጣም፡ እንደ፡
ሸክም፡ ሲከብድ፥ ፈቃድም፡ ሲጠፋ፤ ሰው፡
ወደ፡ ዘላለም፡ ቤት፡ ሲሄድ፥ አልቃሾችም፡
፮፤ በአደባባይ፡ ሲዞሩ፤ የብር፡ ድሪ፡ ሳይበጠስ፥
የወርቅም፡ ኵስኵስት፡ ሳይሰበር፥ ማድጋውም፡
በምንጭ፡ አጠገብ፡ ሳይከሰከስ፥ መንኰራኵ
፯፤ ሩም፡ በጕድጓድ፡ ላይ፡ ሳይሰበር፥ አፈርም፡
ወደ፡ ነበረበት፡ ምድር፡ ሳይመለስ፥ ነፍስም፡
ወደ፡ ሰጠው፡ ወደ፡ እግዚአብሔር፡ ሳይመ
፰፤ ለስ፡ ፈጣሪህን፡ አስብ። ሰባኪው፡— ከንቱ፥
ከንቱ፤ ሁሉ፡ ከንቱ፡ ነው፡ ይላል።
ሰባኪውም፡ ጠቢብ፡ ስለ፡ ሆነ፡ ለሕዝቡ፡ ፱፤
እውቀትን፡ አስተማረ፤ እርሱም፡ ብዙ፡ ምሳ
ሌዎችን፡ መረመረና፡ ፈላለገ፡ አስማማም። ሰባ ፲፤
ኪው፡ ያማረውን፡ በቅንም፡ የተጻፈውን፡
እውነተኛውን፡ ቃል፡ መርምሮ፡ ለማግኘት፡
ፈለገ።
የጠቢባን፡ ቃል፡ እንደ፡ በሬ፡ መውጊያ፡ ፲፩፤
ነው፥ የተሰበሰቡትም፡ ከአንድ፡ እረኛ፡ የተሰ
ጡት፡ ቃላት፡ እንደ፡ ተቸነከሩ፡ ችንካሮች፡
ናቸው። ከዚህም፡ ሁሉ፡ በላይ፥ ልጄ፡ ሆይ፥ ፲፪፤
ተግሣጽን፡ ስማ፤ ብዙ፡ መጻሕፍትን፡ ማድ
ረግ፡ ፍጻሜ፡ የለውም፥ እጅግም፡ ምርምር፡
ሰውነትን፡ ያደክማል።
የነገሩን፡ ሁሉ፡ ፍጻሜ፡ እንስማ፤ ይህ፡ የሰው፡ ፲፫፤
ሁለንተናው፡ ነውና፤ እግዚአብሔርን፡ ፍራ፥
ትእዛዙንም፡ ጠብቅ። እግዚአብሔር፡ ሥራን፡ ፲፬፤
ሁሉ፡ የተሰወረውንም፡ ነገር፡ ሁሉ፥ መልካ
ምም፡ ቢሆን፡ ክፉም፡ ቢሆን፥ ወደ፡ ፍርድ፡
ያመጣዋልና።

መኃልየ፡ መኃልይ፡ ዘሰሎሞን።

ምዕራፍ፡ ፩።

፩፤ ከመዝሙር፡ ሁሉ፡ የሚበልጥ፡ የሰሎሞን፡
መዝሙር።

፪፤ በአፉ፡ መሳም፡ ይሳመኝ፥
ፍቅርህ፡ ከወይን፡ ጠጅ፡ ይልቅ፡ መልካም፡
ነውና።
፫፤ ዘይትህ፡ መልካም፡ መዓዛ፡ አለው፤
ስምህ፡ እንደሚፈስስ፡ ዘይት፡ ነው፤
ስለዚህ፡ ደናግል፡ ወደዱህ።
፬፤ ሳበኝ፥ ከአንተም፡ በኋላ፡ እንሮጣለን፤
ንጉሡ፡ ወደ፡ ቤቱ፡ አገባኝ፤
በአንተ፡ደስ፡ይለናል፥ ሐሤትም፡እናደርጋለን፤
ከወይን፡ ጠጅ፡ ይልቅ፡ ፍቅርህን፡ እናስባለን፤
በቅንነት፡ ይወድዱሃል።

፭፤ እናንተ፡ የኢየሩሳሌም፡ ቈነጃጅት፡ ሆይ፥ እኔ፡
ጥቁር፡ ነኝ፤
ነገር፡ ግን፡ ውብ፡ ነኝ፥ እንደ፡ ቄዳር፡ ድንኳ
ኖች፡ እንደ፡ ሰሎሞንም፡ መጋረጃዎች።
፮፤ ፀሐይ፡ መልኬን፡ አክስሎታልና፡
ጥቁር፡ ስለ፡ ሆንሁ፡ አትዩኝ፤
የእናቴ፡ ልጆች፡ ተጣሉኝ፥
የወይን፡ በታዎችንም፡ ጠባቂ፡ አደረጉኝ፤
ነገር፡ ግን፡ የእኔን፡ ወይን፡ በታ፡ አልጠበቅሁም።
፯፤ ነፍሴ፡ የወደደችህ፡ አንተ፡ ንገረኝ፤
ወዴት፡ ታሰማራለህ? በቀትርስ፡ ጊዜ፡ ወዴት፡
ትመስጋለህ?
ስለ፡ ምንስ፡ ከባልንጀሮችህ፡ መንጎች፡ በኋላ፡
እቅበዘበዛለሁ?
አንቺ፡ በሴቶች፡ ዘንድ፡ የተዋብሽ፡ ሆይ፥ ፰፤
ያላወቅሽ፡ እንደ፡ ሆነ፡ የመንጎችን፡ ፍለጋ፡
ተከትለሽ፡ ውጪ፥
የፍየል፡ ግልገሎችሽንም፡ በእረኞች፡ ድንኳ
ኖች፡ አጠገብ፡ አሰማሪ።

ወዳጄ፡ ሆይ፥ በፈርዖን፡ ሰረገሎች፡ እንዳለ፡ ፱፤
ፈረስ፡ መሰልሁሽ።
የጕንጭሽ፡ ውበት፡ በከበረ፡ ሉል፥ ፲፤
አንገትሽም፡ በዕንቍ፡ ድሪ፡ ያማረ፡ ነው።
ባለ፡ ብር፡ ጕብጕብ፡ የሆነ፡ የወርቅ፡ ጠልሰም፡ ፲፩፤
እናደርግልሻለን።
ንጉሡ፡ በማዕዱ፡ ሳለ፥ ፲፪፤
የእኔ፡ ናርዶስ፡ መዓዛውን፡ ሰጠ።
ውዴ፡ ለእኔ፡ በጡቶቼ፡ መካከል፡ እንደሚያ ፲፫፤
ርፍ፡
እንደ፡ ተቋጠረ፡ ከርቤ፡ ነው።
ውዴ፡ ለእኔ፡ በዓይንጋዲ፡ ወይን፡ በታ፡ እንዳለ፡ ፲፬፤
እንደ፡ አበባ፡ እቅፍ፡ ነው።
ወዳጄ፡ ሆይ፥ እነሆ፥ ውብ፡ ነሽ፤ ፲፭፤
እነሆ፥ አንቺ፡ ውብ፡ ነሽ፤
ዓይኖችሽም፡ እንደ፡ ርግቦች፡ ናቸው።
ውዴ፡ ሆይ፥ እነሆ፥ አንተ፡ ውብ፡ ነህ፥ ፲፮፤
መልከ፡ መልካምም፡ ነህ፤
አልጋችንም፡ ለምለም፡ ነው።
የቤታችን፡ ሰረገላ፡ የዝግባ፡ ዛፍ፡ ነው፥ ፲፯፤
የጣሪያችንም፡ ማዋቀሪያ፡ የጥድ፡ ዛፍ፡ ነው።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፤ እኔ ፡ የሳሮን ፡ ጽጌ ፡ ረዳ ፡ የቈላም ፡ አበባ ፡ ነኝ ።
፪፤ በእሾህ ፡ መካከል ፡ እንዳለ ፡ የሱፍ ፡ አበባ ÷
እንዲሁ ፡ ወዳጄ ፡ በቈነጃጅት ፡ መካከል ፡ ናት ።
፫፤ በዱር ፡ እንዳለ ፡ እንኮይ ÷
እንዲሁ ፡ ውዴ ፡ በልጆች ፡ መካከል ፡ ነው ።
ከጥላው ፡ በታች ፡ እጅግ ፡ ወድጄ ፡ ተቀመጥሁ ÷
ፍሬውም ፡ በጕሮሮዬ ፡ ጣፋጭ ፡ ነው ።
፬፤ ወደ ፡ ወይን ፡ ጠጁም ፡ ቤት ፡ አገባኝ ÷
በእኔ ፡ ላይ ፡ ያለው ፡ ዓላማውም ፡ ፍቅር ፡ ነው ።
፭፤ በዘቢብም ፡ አጽናኑኝ ÷
በእንኮይ ፡ አበረታቱኝ ÷
በፍቅሩ ፡ ተነድፌ ፡ ታምሜያለሁና ።
፮፤ ግራው ፡ ከራሴ ፡ በታች ፡ ናት ÷
ቀኙም ፡ ታቅፈኛለች ።
፯፤ እናንተ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ቈነጃጅት ፡ ሆይ ÷
እርሱ ፡ እስኪፈልግ ፡ ድረስ ÷
ፍቅርን ፡ እንዳታስነሡትና ፡ እንዳታነሣሡት ፡
በሚዳቋ ፡ በምድረ ፡ በዳም ፡ ዋላ ፡ አምላችኋለሁ ።
፰፤ እነሆ ÷ የውዴ ፡ ቃል !
በተራሮች ፡ ላይ ፡ ሲዘልል ÷
በኮረብቶችም ፡ ላይ ፡ ሲወረወር ፡ ይመጣል ።
፱፤ ውዴ ፡ ሚዳቋን ፡ ወይም ፡ የዋላን ፡ እምቦሳ ፡ ይመስላል ፤
እነሆ ÷ በመስኮቶች ፡ ሲጐበኝ ÷
በዓይነ ፡ ርግብም ፡ ሲመለከት ÷
እርሱ ፡ ከቅጥራችን ፡ በኋላ ፡ ቆሞአል ።
፲፤ ውዴ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረኝ ፡—
ወዳጄ ፡ ሆይ ÷ ተነሺ ፤
ውበቴ ፡ ሆይ ÷ ነዪ ።
፲፩፤ እነሆ ÷ ክረምት ፡ አለፈ ÷
ዝናቡም ፡ አልፎ ፡ ሄደ ፤
፲፪፤ አበቦች ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ተገለጡ ÷
የዜማም ፡ ጊዜ ፡ ደረሰ ÷
የቍርዬውም ፡ ቃል ፡ በምድራችን ፡ ተሰማ ።
፲፫፤ በለሱ ፡ ጐመራ ÷ ወይኖችም ፡ አበቡ ፡
መዓዛቸውንም ፡ ሰጡ ፤
ወዳጄ ፡ ሆይ ÷ ተነሺ ፤
ውበቴ ፡ ሆይ ÷ ነዪ ።
፲፬፤ በዓለት ፡ ንቃቃትና ፡ በገደል ፡ መሸሸጊያ ፡ ያለሽ ፡ ርግብ ፡ ሆይ ÷
ቃልሽ ፡ መልካም ፡ ፊትሽም ፡ ያማረ ፡ ነውና ፡
መልክሽን ፡ አሳዪኝ ÷
ድምፅሽንም ፡ አሰሚኝ ።
፲፭፤ ወይናችን ፡ አብበአልና ፡
የወይናችንን ፡ ቦታ ፡ የሚያጠፉትን ፡ ቀበሮች ÷
ጥቃቅኑን ፡ ቀበሮች ፡ አጥምዳችሁ ፡ ያዙልን ።
፲፮፤ ውዴ ፡ የእኔ ፡ ነው ÷ እኔም ፡ የእርሱ ፡ ነኝ ፤
በሱፍ ፡ አበባዎች ፡ መካከልም ፡ መንጋውን ፡ ያሰማራል ።
፲፯፤ ውዴ ፡ ሆይ ÷ ቀኑ ፡ እስኪነፍስ ÷
ጥላውም ፡ እስኪሸሽ ፡ ድረስ ፡ ተመለስ ፤
በቅመም ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ሚዳቋውን ፡
ወይም ፡ የዋላውን ፡ እምቦሳ ፡ ምሰል ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

ሌሊት ፡ በምንጣፌ ፡ ላይ ፡ ፩፤
ነፍሴ ፡ የወደደችውን ፡ ፈለግሁት ፤
ፈለግሁት ፡ አላገኘሁትም ።
እነሣለሁ ፡ በከተማይቱም ፡ እዞራለሁ ÷ ፪፤
ነፍሴ ፡ የወደደችውን ፡
በጎዳናና ፡ በአደባባይ ፡ እፈልጋለሁ ፤
ፈለግሁት ፡ አላገኘሁትም ።
ከተማይቱን ፡ የሚዞሩት ፡ ጠባቂዎች ፡ አገኙኝ ፤ ፫፤
ነፍሴ ፡ የወደደችውን ፡ አያችሁትን ? አልኋቸውም ።
ከእነርሱም ፡ ጥቂት ፡ እልፍ ፡ ብዬ ፡ ፬፤
ነፍሴ ፡ የወደደችውን ፡ አገኘሁት ÷ ያዝሁትም ፡
ወደ ፡ እናቴም ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ወላጅ ፡ እናቴም ፡ እልፍኝ ፡
እስካገባው ፡ ድረስ ፡ አልተውሁትም ።
እናንተ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ቈነጃጅት ፡ ሆይ ÷ ፭፤
እርሱ ፡ እስኪፈልግ ፡ ድረስ ÷
ፍቅርን ፡ እንዳታስነሡትና ፡ እንዳታነሣሡት ፡
በሚዳቋ ፡ በምድረ ፡ በዳም ፡ ዋላ ፡ አምላችኋለሁ ።
መዓዛም ፡ እንደ ፡ ከርቤና ፡ እንደ ፡ ዕጣን ፡ የሆነችው ÷ ፮፤
ከልዩ ፡ ከነጋዴ ፡ ቅመም ፡ ሁሉ ፡ የሆነችው ÷
ይህች ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ እንደ ፡ ጢስ ፡ ምሰሶ ፡ የወጣችው ፡ ማን ፡ ናት ?
እነሆ ÷ የሰሎሞን ፡ አልጋ ፡ ናት ፤ ፯፤
ከእስራኤል ፡ ኃያላን ፡ስድሳ ፡ ኃያላን ፡ በዙሪያው ፡ ናቸው ።
ሁሉም ፡ ሰይፍ ፡ የያዙ ፡ ሰልፈኞች ፡ ናቸው ፤ ፰፤
በሌሊት ፡ ከሚወድቀው ፡ ፍርሃት ፡ የተነሣ ፡
ሰው ፡ ሁሉ ፡ ሰይፉ ፡ በወገቡ ፡ አለ ።
ንጉሡ ፡ ሰሎሞን ፡ መሸከሚያን ፡ ፱፤
ከሊባኖስ ፡ እንጨት ፡ ለራሱ ፡ አሠራ ።
ምሰሶቹን ፡ የብር ÷ መደገፊያውንም ፡ የወርቅ ÷ ፲፤
መቀመጫውንም ፡ ሐምራዊ ፡ ግምጃ ፡ አደረገ ፤
ውስጡ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ቈነጃጅት ፡ ፍቅር ፡ የተለበጠ ፡ ነው ።
እናንተ ፡ የጽዮን ፡ ቈነጃጅት ÷ ውጡ ፤ ፲፩፤
እናቱ ፡ በሠርጉ ፡ ቀንና ፡ በልቡ ፡ ደስታ ፡ ቀን ፡
ያደረገችለትን ፡ አክሊል ፡ ደፍቶ ፡ ንጉሥ ፡ ሰሎሞንን ፡ እዩ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

ወዳጄ ፡ ሆይ ÷ እነሆ ÷ ውብ ፡ ነሽ ፤ ፩፤
እነሆ ÷ አንቺ ፡ ውብ ፡ ነሽ ፤
በዓይነ ፡ ርግብ ፡ መሸፈኛሽ ፡ ውስጥ ፡ ዓይኖችሽ ፡ እንደ ፡ ርግቦች ፡ ናቸው ፤
ጠጕርሽ ፡ በገለዓድ ፡ ተራራ ፡ እንደሚወርድ ፡
እንደ ፡ ፍየል ፡ መንጋ ፡ ነው ።
ጥርሶችሽ ፡ ታጥበው ፡ እንደ ፡ ተሸለቱ ፡ ፪፤
ሁሉም ፡ መንታ ፡ እንደ ፡ ወለዱ ፡

ከእነርሱም ፡ መካን ፡ እንደሌለባቸው ፡ መንታ ፡
ናቸው ።
፫ ከንፈሮችሽ ፡ እንደ ፡ ቀይ ፡ ሐር ፡ ፈትል ፡ ናቸው ፥
አፍሽም ፡ ያማረ ፡ ነው ፤
በዓይነ ፡ ርግብ ፡ መሸፈኛሽ ፡ ውስጥ ፡ ጕንጭና ፡
ጕንጭሽ ፡
እንደ ፡ ተከፈለ ፡ ሮማን ፡ ናቸው ።
፬ አንገትሽ ፡ ለሰልፍ ፡ ዕቃ ፡ መስቀያ ፡ እንደ ፡ ተሠ
ራው ፡ እንደ ፡ ዳዊት ፡ ግንብ ፡ ነው ፤
ሺህ ፡ ጋሻ ፡ የኃያላንም ፡ መሣሪያ ፡ ሁሉ ፡ ተን
ጠልጥሎበታል ።
፭ ሁለቱ ፡ ጡቶችሽ ፡ መንታ ፡ እንደ ፡ ተወለዱ ፥
በሱፍ ፡ አበባ ፡ መካከል ፡ እንደሚሰማሩ ፡
እንደ ፡ ሚዳቋ ፡ ግልገሎች ፡ ናቸው ።
፮ ቀኑ ፡ እስኪነፍስ ፡ ጥላውም ፡ እስኪያልፍ ፡
ድረስ ፥
ወደ ፡ ከርቤው ፡ ተራራ ፡ ወደ ፡ ዕጣኑም ፡ ኮረ
ብታ ፡ እሄዳለሁ ።
፯ ወዳጄ ፡ ሆይ ፥ ሁለንተናሽ ፡ ውብ ፡ ነው ፥
ነውርም ፡ የለብሽም ።
፰ ሙሽራዬ ፡ ሆይ ፥ ከሊባኖስ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ነዪ ፤
ከሊባኖስ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ነዪ ፤
ከአማና ፡ ራስ ፡ ከሳኔርና ፡ ከኤርሞን ፡ ራስ ፥
ከአንበሶች ፡ መኖሪያ ፡ ከነብሮችም ፡ ተራራ ፡
ተመልከቺ ።
፱ እኅቴ ፡ ሙሽራ ፡ ሆይ ፥ ልቤን ፡ በደስታ ፡ አሳበ
ድሽው ፤
አንድ ፡ ጊዜ ፡ በዓይኖችሽ ፥ ከአንገትሽስ ፡ ድሪ ፡
በአንዱ ፡
ልቤን ፡ በደስታ ፡ አሳበድሽው ።
፲ እኅቴ ፡ ሙሽራ ፡ ሆይ ፥ ፍቅርሽ ፡ እንዴት ፡
መልካም ፡ ነው !
ፍቅርሽ ፡ ከወይን ፡ ጠጅ ፡ ይልቅ ፡ እንዴት ፡ ይሻ
ላል !
የዘይትሽም ፡ መዓዛ ፡ ከሽቱ ፡ ሁሉ !
፲፩ ሙሽራዬ ፡ ሆይ ፥ ከከንፈሮችሽ ፡ ማር ፡ ይንጠ
በጠባል ፤
ከምላስሽ ፡ በታች ፡ ማርና ፡ ወተት ፡ አለ ፥
የልብስሽም ፡ መዓዛ ፡ እንደ ፡ ሊባኖስ ፡ ሽታ ፡
ነው ።
፲፪ እኅቴ ፡ ሙሽራ ፡ የተቈለፈ ፡ ገነት ፥
የተዘጋ ፡ ምንጭ ፡ የታተመም ፡ ፈሳሽ ፡ ናት ።
፲፫ ቡቃያሽ ፡ ሮማንና ፡ የተመረጠ ፡ ፍሬ ፥
ቆዕ ፡ ከናርዶስ ፡ ጋር ፡ ያለበት ፡ ገነት ፡ ነው ፥
፲፬ ናርዶስ ፡ ከቀጋ ፡ ጋር ፥ የሽቱ ፡ ሣርና ፡ ቀረፋ ፥
ከልዩ ፡ ልዩ ፡ ዕጣን ፡ ጋር ፥
ከርቤና ፡ እሬት ፡ ከክቡር ፡ ሽቱ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ።
፲፭ አንቺ ፡ የገነት ፡ ምንጭ ፥ የሕይወት ፡ ውኃ ፡
ጕድጓድ ፥
ከሊባኖስም ፡ የሚፈስስ ፡ ወንዝ ፡ ነሽ ።
፲፮ የሰሜን ፡ ነፋስ ፡ ሆይ ፥ ተነሥ ፥
የደቡብም ፡ ነፋስ ፡ ና ፤
በገነቴ ፡ ላይ ፡ ንፈስ ፥
ሽቱውም ፡ ይፍሰስ ፤
ውዴ ፡ ወደ ፡ ገነቱ ፡ ይግባ ፥
መልካሙንም ፡ ፍሬ ፡ ይብላ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

እኅቴ ፡ ሙሽራዬ ፡ ሆይ ፥ ወደ ፡ ገነቴ ፡ ገባሁ ፥ ፩
ከርቤዬን ፡ ከሽቱዬ ፡ ጋር ፡ ለቀምሁ ፥
እንጀራዬን ፡ ከማሬ ፡ ጋር ፡ በላሁ ፥
የወይን ፡ ጠጄን ፡ ከወተቴ ፡ ጋር ፡ ጠጣሁ ።
ባልንጀሮቼ ፡ ሆይ ፥ ብሉ ፤
ወዳጆ ፡ ሆይ ፥ ጠጡ ፤ እስክትረኩ ፡ ድረስ ፡
ጠጡ ።
እኔ ፡ ተኝቻለሁ ፥ ልቤ ፡ ግን ፡ ነቅቶአል ፤ ፪
የውዴ ፡ ቃል ፡ ነው ፥ እርሱም ፡ ደጁን ፡ ይመታል ፤
እኅቴ ፥ ወዳጄ ፥ ርግቤ ፥ መደምደሚያዬ ፡ ሆይ ፥
በራሴ ፡ ጠል ፥ በቈንዳላዬም ፡ የሌሊት ፡ ነጠ
ብጣብ ፡
ሞልቶበታልና ፡ ክፈችልኝ ።
ቀሚሴን ፡ አወለቅሁ ፤ እንዴት ፡ እለብሰዋለሁ ? ፫
እግሬን ፡ ታጠብሁ ፤ እንዴት ፡ አሳድፈዋለሁ ?
ውዴ ፡ እጁን ፡ በቀዳዳ ፡ ሰደደ ፥ ፬
አንጀቴም ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ታወከ ።
ለውዴ ፡ እከፍትለት ፡ ዘንድ ፡ ተነሣሁ ፤ ፭
እጆቼ ፡ በደጁ ፡ መወርወሪያ ፡ ላይ ፡ ከርቤን ፡
አፈሰሱ ፥
ጣቶቼ ፡ ፈሳሹን ፡ ከርቤ ፡ አንጠበጠቡ ።
ለውዴ ፡ ከፈትሁለት ፥ ፮
ውዴ ፡ ግን ፡ ፈቀቅ ፡ ብሎ ፡ አልፎ ፡ ነበር ።
ነፍሴ ፡ ከቃሉ ፡ የተነሣ ፡ ደነገጠች ፤
ፈለግሁት ፥ አላገኘሁትም ፤
ጠራሁት ፥ አልመለሰልኝም ።
ከተማይቱን ፡ የሚዞሩት ፡ ጠባቂዎች ፡ አገኙኝ ፤ ፯
መቱኝ ፥ አቈሰሉኝም ፤
ቅጥር ፡ ጠባቂዎችም ፡ የዓይነ ፡ ርግብ ፡ መሸፈ
ኛዬን ፡ ወሰዱት ።
እናንተ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ቈነጃጅት ፡ ሆይ ፥ አም ፰
ላችኋለሁ ፤
ውዴን ፡ ያገኛችሁት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥
እኔ ፡ ከፍቅር ፡ የተነሣ ፡ መታመሜን ፡ ንገሩት ።
አንቺ ፡ በሴቶች ፡ ዘንድ ፡ የተዋብሽ ፡ ሆይ ፥ ፱
ከሌላ ፡ ወዳጅ ፡ ይልቅ ፡ ውድሽ ፡ ማን ፡ ነው ?
ይህን ፡ የሚያህል ፡ አምለሽናልና ፡
ከሌላ ፡ ወዳጅ ፡ ይልቅ ፡ ውድሽ ፡ ማን ፡ ነው ?
ውዴ ፡ ነጭና ፡ ቀይ ፡ ነው ፥ ፲
ከእልፍ ፡ የተመረጠ ፡ ነው ።
ራሱ ፡ ምዝምዝ ፡ ወርቅ ፡ ነው ፤ ፲፩
ቈንዳላው ፡ የተዘረፈረፈ ፡ ነው ፥ እንደ ፡ ቁራ ፡
ጥቁረትም ፡ ጥቁር ፡ ነው ።
ዓይኖቹ ፡ በሙሉ ፡ ፈሳሽ ፡ አጠገብ ፡ እንዳሉ ፡ ፲፪
በወተት ፡ እንደ ፡ ታጠቡ ፡ በፈሳሽ ፡ ውኃ ፡ አጠ
ገብ ፡ እንደ ፡ ተቀመጡ ፡
እንደ ፡ ርግቦች ፡ ናቸው ።
ጕንጩና ፡ ጕንጩ ፡ የሽቱ ፡ መደብ ፡ ፲፫
እርከን ፡ እንዳለበት ፡ እንደ ፡ ሽቱ ፡ አትክልት ፡
ናቸው ፤

ከንፈሮቹ ፡ እንደ ፡ አበቦች ፡ ናቸው ፥
የሚፈስስ ፡ ከርቤንም ፡ ያንጠበጥባሉ ።
፲፬ እጆቹ ፡ የቢረሌ ፡ ፈርጥ ፡ እንዳለበት ፡ እንደ ፡
ወርቅ ፡ ቀለበት ፡ ናቸው ፤
አካሉ ፡ ብልሃተኛ ፡ እንደ ፡ ሠራው ፡
በሰንፔር ፡ እንዳጌጠ ፡ እንደ ፡ ዝሆን ፡ ጥርስ ፡
ነው ።
፲፭ እግሮቹ ፡ በምዝምዝ ፡ ወርቅ ፡ እንደ ፡ ተመሠ
ረቱ ፡
እንደ ፡ ዕብነ ፡ በረድ ፡ ምሰሶች ፡ ናቸው ፤
መልኩ ፡ እንደ ፡ ሊባኖስና ፡ እንደ ፡ ዝግባ ፡ ዛፍ ፡
መልካም ፡ ነው ።
፲፮ አፉ ፡ እጅግ ፡ ጣፋጭ ፡ ነው ፥ እርሱም ፡ ፈጽሞ ፡
ያማረ ፡ ነው ፤
እናንተ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ቈነጃጅት ፡ ሆይ ፥
ውዴ ፡ ይህ ፡ ነው ፥ ባልንጀራዬም ፡ ይህ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩ አንቺ ፡ በሴቶች ፡ ዘንድ ፡ የተዋብሽ ፡ ሆይ ፥
ከአንቺ ፡ ጋር ፡ እንፈልገው ፡ ዘንድ ፡ ውድሽ ፡
ወዴት ፡ ሄደ ?
ውድሽስ ፡ ወዴት ፡ ፈቀቅ ፡ አለ ?
፪ ውዴ ፡ በገነቱ ፡ መንጋውን ፡ ያሰማራ ፡ ዘንድ ፡
አበባውንም ፡ ይሰበስብ ፡ ዘንድ ፡
ወደ ፡ ሽቱ ፡ መደብ ፡ ወደ ፡ ገነቱ ፡ ወረደ ።
፫ እኔ ፡ የውዴ ፡ ነኝ ፡ ውዴም ፡ የእኔ ፡ ነው ፤
በሱፉ ፡ አበባ ፡ መከከል ፡ መንጋውን ፡ ያሰማ
ራል ።
፬ ወዳጄ ፡ ሆይ ፥ እንደ ፡ ቴርሳ ፡ ውብ ፡ ነሽ ፥
እንደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ያማርሽ ፡ ነሽ ፤
ዓላማ ፡ ይዞ ፡ እንደ ፡ ተሰለፈ ፡ ሠራዊት ፡ ታስፈ
ሪያለሽ ።
፭ አውከውኛልና ፡ ዓይኖችሽን ፡ ከፊቴ ፡ መልሺ ፤
ጠጕርሽ ፡ ከገለዓድ ፡ እንደ ፡ ወረደ ፡ እንደ ፡
ፍየል ፡ መንጋ ፡ ነው ።
፮ ጥርሶችሽ ፡ ታጥበው ፡ እንደ ፡ ወጡ ፡
ሁሉ ፡ መንታ ፡ እንደ ፡ ወለዱ ፡
ከእነርሱም ፡ መካን ፡ እንደሌለባቸው ፡ መን
ጎች ፡ ናቸው ።
፯ በዓይነ ፡ ርግብ ፡ መሸፈኛሽ ፡ ውስጥ ፡ ጕንጭና ፡
ጕንጭሽ ፡
እንደ ፡ ተከፈለ ፡ ሮማን ፡ ናቸው ።
፰ ስድሳ ፡ ንግሥታት ፡ ሰማንያም ፡ ቊባቶች ፡
ቍጥር ፡ የሌላቸውም ፡ ቈነጃጅት ፡ አሉ ።
፱ ርግቤ ፡ መደምደሚያዬም ፡ አንዲት ፡ ናት ፤
ለእናትዋ ፡ አንዲት ፡ ናት ፡ ለወለደቻትም ፡ የተ
መረጠች ፡ ናት ።
ቈነጃጅትም ፡ አይተው ፡ አሞገሱአት ፥
ንግሥታትና ፡ ቊባቶችም ፡ አመሰገኑአት ።
፲ ይህች ፡ እንደ ፡ ማለዳ ፡ ብርሃን ፡ የምትጐበኝ ፥
እንደ ፡ ጨረቃ ፡ የተዋበች ፡ እንደ ፡ ፀሐይም ፡
የጠራች ፥
ዓላማ ፡ ይዞ ፡ እንደ ፡ ተሰለፈ ፡ ሠራዊት ፡ የምታ
ስፈራ ፡ ማን ፡ ናት ?
የወንዙን ፡ ዳር ፡ ልምላሜ ፡ አይ ፡ ዘንድ ፥ ፲፩
ወይኑ ፡ አብቦ ፡ ሮማኑም ፡ አፍርቶ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
እመለከት ፡ ዘንድ ፡
ወደ ፡ ገውዝ ፡ ገነት ፡ ወረድሁ ።
ሳላውቅ ፡ ነፍሴ ፡ በከበረው ፡ ሰረገላ ፡ ላይ ፡ አስ ፲፪
ቀመጠችኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

አንቺ ፡ ሱላማጢስ ፡ ሆይ ፥ ተመለሽ ፥ ተመለሽ ፤ ፩
እናይሽ ፡ ዘንድ ፡ ተመለሽ ፥ ተመለሽ ።
በሱላማጢስ ፡ ምን ፡ ታያላችሁ ?
እርስዋ ፡ እንደ ፡ መሃናይም ፡ ዘፈን ፡ ናት ።
አንቺ ፡ የመኰንን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ፪
እግሮችሽ ፡ በጫማ ፡ ውስጥ ፡ እንዴት ፡ ውቦች ፡
ናቸው !
ዳሌዎችሽስ ፡ በአንጥረኛ ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ተሠሩ ፡
እንደ ፡ ዕንቍዎች ፡ ይመስላሉ ።
እንብርትሽ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ እንደማይጐድል ፫
ልበት ፡ እንደ ፡ ተነጠጠ ፡ ጽዋ ፡ ነው ፤
ሆድሽ ፡ እንደ ፡ ስንዴ ፡ ክምር ፥ በአበባም ፡
እንደ ፡ ታጠረ ፡ ነው ።
ሁለቱ ፡ ጡቶችሽ ፡ እንደ ፡ ሁለቱ ፡ መንታ ፡ ፬
እንደ ፡ ሚዳቋ ፡ ግልገሎች ፡ ናቸው ።
አንገትሽ ፡ እንደ ፡ ዝሆን ፡ ጥርስ ፡ ግንብ ፡ ነው ፤ ፭
ዓይኖችሽ ፡ በሐሴቦን ፡ ውስጥ ፡ በበትረቢ ፡ በር ፡
አጠገብ ፡
እንደ ፡ ውኃ ፡ ኵሬዎች ፡ ናቸው ፤
አፍንጫሽ ፡ ወደ ፡ ደማስቆ ፡ አፋዛዥ ፡ እንደሚ
መለከት ፡
እንደ ፡ ሊባኖስ ፡ ግንብ ፡ ነው ።
ራስሽ ፡ እንደ ፡ ቀርሜሎስ ፡ ተራራ ፡ በላይሽ ፡ ፮
ነው ፤
የራስሽም ፡ ጠጕር ፡ እንደ ፡ ሐምራዊ ፡ ሐር ፡
ነው ፤
ንጉሡ ፡ በሹርባው ፡ ታስሮአል ።
ወዳጄ ፡ ሆይ ፥ እንዴት ፡ የተዋብሽ ፡ ነሽ ! ፯
እንዴትስ ፡ ደስ ፡ ታሰኛለሽ !
ይህ ፡ ቁመትሽ ፡ የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ ይመስላል ፥ ፰
ጡቶችሽም ፡ የወይን ፡ ዘለላ ፡ ይመስላሉ ።
ወደ ፡ ዘንባባው ፡ ዛፍ ፡ እወጣለሁ ፡ ፱
ጫፎችዋንም ፡ እይዛለሁ ፡ አልሁ ፤
ጡቶችሽ ፡ እንደ ፡ ወይን ፡ ዘለላ ፡
የአፍንጫሽም ፡ ሽቱ ፡ እንደ ፡ እንኮይ ፡ ናቸው ።
ጕሮሮሽ ፡ ለወዳጄ ፡ እየጣፈጠ ፡ እንደሚገባ ፥ ፲
የተኙትን ፡ ከንፈሮች ፡ ይናገሩ ፡ ዘንድ ፡ እንደ
ሚያደርግ ፥
እንደ ፡ ማለፊያ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ነው ።
እኔ ፡ የውዴ ፡ ነኝ ፥ የእርሱም ፡ ምኞት ፡ ወደ ፡ ፲፩
እኔ ፡ ነው ።
ውዴ ፡ ሆይ ፥ ና ፥ ወደ ፡ መስክ ፡ እንውጣ ፡ በመ ፲፪
ንደሮችም ፡ እንደር ።
ወደ ፡ ወይኑ ፡ ቦታ ፡ ማልደን ፡ እንሂድ ፤ ፲፫
ወይኑ ፡ አብቦ ፡ አበባውም ፡ ፍሬ ፡ አንዠርግጎ ፡
ሮማኑም ፡ አፍርቶ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንይ ፤

በዚያ ፡ ውዴን ፡ እሰጥሃለሁ ።
፲፬፤ ትርንጎዎች ፡ መዓዛን ፡ ሰጡ ፤
መልካሞች ፡ ፍሬዎች ፡ ሁሉ ÷
አሮጌው ፡ ከአዲሱ ፡ ጋር ÷ በደጃችን ፡ አሉ ፤
ውዴ ፡ ሆይ ÷ ሁሉን ፡ ለአንተ ፡ ጠበቅሁልህ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩፤ አንተ ፡ የእናቴን ፡ ጡት ፡ እንደ ፡ ጠባ ፡ እንደ ፡ ወንድሜ ፡ ምነው ፡ በሆንህ !
በሜዳ ፡ ባገኘሁህ ፡ ጊዜ ፡ በሳምሁህ ÷ ማንም ፡ ባልናቀኝም ፡ ነበር ።
፪፤ መርቼ ፡ ወደ ፡ እናቴ ፡ ቤት ፡ ባገባሁህ ÷
በዚያም ፡ አንተ ፡ ባስተማርከኝ ፤
እኔም ፡ ከመልካሙ ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡ ከሮማኔም ፡ ውኃ ፡ ባጠጣሁህ ፡ ነበር ።
፫፤ ግራው ፡ ከራሴ ፡ በታች ፡ በሆነች ፡ ቀኙም ፡ ባቀፈችኝ ፡ ነበር ።
፬፤ እናንተ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ቈነጃጅት ፡ ሆይ ÷
እርሱ ፡ እስኪፈልግ ፡ ድረስ ፡ ፍቅርን ፡ እንዳታስነሡት ፡
እንዳታነሣሡትም ፡ አምላችኋለሁ ።
፭፤ በውድዋ ፡ ላይ ፡ ተደግፋ ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ የምትወጣ ፡ ይህች ፡ ማን ፡ ናት ?
ከእንኮይ ፡ በታች ፡ አስነሣሁህ ፤
በዚያ ፡ እናትህ ፡ ወለደችህ ÷
በዚያም ፡ ወላጅ ፡ እናትህ ፡ አማጠችህ ።
፮፤ እንደ ፡ ማኅተም ፡ በልብህ ÷
እንደ ፡ ማኅተም ፡ በክንድህ ፡ አኑረኝ ፤
ፍቅር ፡ እንደ ፡ ሞት ፡ የበረታች ፡ ናትና ÷
ቅንዓትም ፡ እንደ ፡ ሲኦል ፡ የጨከነች ፡ ናትና ።
ፍንጣሪዋ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ፍንጣሪ ÷
እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነበልባል ፡ ነው ።
ብዙ ፡ ውኃ ፡ ፍቅርን ፡ ያጠፋት ፡ ዘንድ ፡ አይችልም ÷ ፯፤
ፈሳሾችም ፡ አያሰጥሙአትም ፤
ሰው ፡ የቤቱን ፡ ሀብት ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ፍቅር ፡ ቢሰጥ ፡ ፈጽሞ ፡ ይንቁታል ።
እኛ ፡ ጡት ፡ የሌላት ፡ ታናሽ ፡ እኅት ፡ አለችን ፤ ፰፤
ስለ ፡ እርስዋ ፡ በሚናገሩባት ፡ ቀን ፡
ለእኅታችን ፡ ምን ፡ እናድርግላት ?
እርስዋ ፡ ቅጥር ፡ ብትሆን ፡ የብር ፡ ግንብ ፡ በላይዋ ፡ እንሠራለን ፤ ፱፤
ደጅም ፡ ብትሆን ፡ በዝግባ ፡ ሳንቃ ፡ እንከብባታለን ።
እኔ ፡ ቅጥር ፡ ነኝ ፡ ጡቶቼም ፡ እንደ ፡ ግንብ ፡ ናቸው ፤ ፲፤
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በፊቱ ፡ ሰላምን ፡ እንደምታገኝ ፡ ሆንሁ ።
ለሰሎሞን ፡ በብኤላሞን ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ ነበረው ፤ ፲፩፤
የወይኑን ፡ ቦታ ፡ ለጠባቂዎች ፡ አከራየው ፤
ሰው ፡ ሁሉ ፡ ለፍሬው ፡ ሺህ ፡ ብር ፡ ያመጣለት ፡ ነበር ።
ለእኔ ፡ ያለኝ ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ በፊቴ ፡ ነው ፤ ፲፪፤
ሰሎሞን ፡ ሆይ ÷ ሺሁ ፡ ለአንተ ÷
ሁለት ፡ መቶውም ፡ ፍሬውን ፡ ለሚጠብቁ ፡ ይሆናል ።
በገነቱ ፡ የምትቀመጪ ፡ ሆይ ÷ ፲፫፤
ባልንጀሮች ፡ የአንችን ፡ ቃል ፡ ያደምጣሉ ፤
ቃልሽን ፡ አሰሚኝ ።
ውዴ ፡ ሆይ ÷ ፍጠን ፤ ፲፬፤
በቅመም ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ሚዳቋን ፡
ወይም ፡ የዋላን ፡ እምቦሳ ፡ ምሰል ።

ት ን ቢ ተ ፡ ኢ ሳ ይ ያ ስ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ በዖዝያንና ፡ በኢዮአ
ታም ፡ በአካዝና ፡ በሕዝቅያስ ፡ ዘመን ፡ ስለ ፡
ይሁዳና ፡ ስለ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ያየው ፡ የአሞጽ ፡
ልጅ ፡ የኢሳይያስ ፡ ራእይ ።
፪፤ እግዚአብሔር ፡ ተናግሮአልና ፡ ሰማያት ፡
ስሙ ÷ ምድርም ፡ አድምጪ ፤ ልጆችን ፡ ወለ
ድሁ ፡ አሳደግሁም ÷ እነርሱም ፡ ዐመፁብኝ ።
፫፤ በሬ ፡ የገዢውን ፡ አህያም ፡ የጌታውን ፡ ጋጣ ፡
አወቀ ፤ እስራኤል ፡ ግን ፡ አላወቀም ÷ ሕዝ
፬፤ ቤም ፡ አላስተዋለም ። ኃጢአተኛ ፡ ወገንና ፡
በደል ፡ የተሞላበት ፡ ሕዝብ ÷ የክፉዎች ፡ ዘር ÷
ርኵሰትን ፡ የምታደርጉ ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷ ወዮ
ላችሁ ! እግዚአብሔርን ፡ ትተዋል ፡ የእስራኤ
ልንም ፡ ቅዱስ ፡ አቃልለዋል ፡ ወደ ፡ ኋላቸ
ውም ፡ እየሄዱ ፡ ተለይተዋል ። ደግሞስ ፡ ፭፤
ዓመፃ ፡ እየጨመራችሁ ፡ ለምን ፡ ገና ፡ ትቀሠ
ፋላችሁ ? ራስ ፡ ሁሉ ፡ ለሕመም ፡ ልብም ፡ ሁሉ ፡
ለድካም ፡ ሆኖአል ። ከእግር ፡ ጫማ ፡ አንሥቶ ፡ ፮፤
እስከ ፡ ራስ ፡ ድረስ ፡ ጤና ፡ የለውም ፤ ቍስልና ፡
እበጥ ፡ የሚመግልም ፡ ነው ፤ አልፈረጠም ÷
አልተጠገነም ÷ በዘይትም ፡ አልለዘበም ።
ምድራችሁ ፡ ባድማ ፡ ናት ፤ ከተሞቻችሁ ፡ በእ ፯፤
ሳት ፡ ተቃጠሉ ፤ እርሻችሁንም ፡ በፊታችሁ ፡
ሌሎች ፡ ይበሉታል ፤ ባዕድ ፡ እንዳፈረሳት ፡